നിരാകരണപത്രം (Disclaimer)

പ്രാദേശിക ഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം നിർമ്മിത ബുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത വിവർത്തന ഉപകരണത്തിന്റെ സഹായത്തോടെ ഹൈക്കോടതിയിലെ ഐ.ടി.ഡയറക്ടറേറ്റ് സാധൂകരിച്ചിട്ടുള്ളതാകുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ആശയപരമായോ സാംഗത്യപരമായോ വ്യാകരണപരമായോ ആഖ്യാനപരമായോ തെറ്റുകൾ കടന്നു കൂടാൻ സാധ്യതയുള്ളതാണ്. ഈ തർജ്ജമ വ്യവഹാരകക്ഷികളുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും പൊതുവായ അറിവിലേക്ക് മാത്രം ഉപയോഗപ്പെടുത്താൻ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ഔദ്യോഗികമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വിധിനിർവഹണ നടപ്പാക്കലുകൾക്കും പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ് ആധികാരികവും അന്തിമവും ആയിരിക്കും.

[2023] 6 എസ്.സി.ആർ 135

കൈലാശ് വിജയ്വാർഗിയ

v.

രാജലക്ഷ്മി ചൌധരിയും മറ്റുള്ളവരും

(2021 ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 1581 മുതലായവ)

2023 മേയ് 04

[ജസ്റ്റിസ് എം.ആർ. ഷാ, ജസ്റ്റിസ് സഞ്ജീവ് ഖന്ന]

ക്രിമിനൽ നടപടിക്രമ നിയമസംഹിത, 1973:

വകുപ്പ് 156(3) - കോഗ്നൈസബിൾ കേസ് അന്വേഷിക്കാനുള്ള പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ അധികാരം - അപ്പീൽവാദികൾ ബലാത്സംഗം ചെയ്തുവെന്ന് ആരോപിച്ച് ഇര-പരാതികക്ഷിയുടെ വകുപ്പ് 156(3) പ്രകാരമുള്ള അപേക്ഷ; പരാതിയെ എഫ്ഐആറായി കണക്കാക്കി കേസ് അന്വേഷിക്കാൻ പോലീസിന് നിർദ്ദേശം നൽകണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടു - ഈ അപേക്ഷ സമർപ്പിക്കുന്നതിന് മുമ്പ്, ഇര പോലീസ് അധികാരികൾക്ക് മുമ്പാകെ നിരവധി പരാതികൾ നൽകി, അവർ അന്വേഷണം നടത്തുകയും പരാതി നൽകുന്നതിൽ രണ്ട് വർഷത്തെ കാലതാമസം ഉണ്ടെന്ന് കണ്ടെത്തുകയും അത് രജിസ്റ്റർ ചെയ്യാൻ വിസമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു. - വകുപ്പ് 156 (3) പ്രകാരമുള്ള അപേക്ഷ മജിസ്ട്രേറ്റ് തള്ളുന്നത് - ആ ഘട്ടത്തിൽ മജിസ്ട്രേറ്റിന് ആരോപണങ്ങളുടെ ആധികാരികത പരിശോധിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് വിധിച്ചുകൊണ്ട് മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ ഉത്തരവ് റദ്ദാക്കി ഹൈക്കോടതി അനുവദിച്ച റിവിഷൻ അപേക്ഷ - വകുപ്പ് 156(3) പ്രകാരമുള്ള അപേക്ഷ വീണ്ടും പരിഗണിക്കാൻ മജിസ്ട്രേറ്റിന് നിർദ്ദേശം നൽകി - കേസ് വീണ്ടും പരിഗണിക്കാൻ തിരികെ

അയച്ചു കിട്ടിയപ്പോൾ, എഫ്ഐആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യാൻ നിർദ്ദേശം നൽകിക്കൊണ്ട് മജിസ്ട്രേറ്റ് വകുപ്പ് 156(3) പ്രകാരം ഉത്തരവ് പാസാക്കി - അപ്പീലിൽ, ഇങ്ങനെ വിധിച്ചു: കൂടുതൽ സൂക്ഷ്മപരിശോധനയും പരിശോധനയും കൂടാതെ ആരോപണങ്ങളുടെ യോഗ്യതയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിധി പ്രസ്താവിക്കുകയും വസ്തുതകൾ അടിസ്ഥാനരഹിതമാണെന്ന് നിർണ്ണയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് അനുവദനീയമല്ലാത്തതും നിയമത്തിന് വിരുദ്ധവുമാണ്-അതിനാൽ, കൂടുതൽ പരിശോധനയ്ക്കായി ഹൈക്കോടതി മജിസ്ട്രേറ്റിന് വിഷയം അയച്ചത് ശരിയായിരുന്നു - മജിസ്ട്രേറ്റ്, എഫ്.ഐ.ആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യാൻ നിർദ്ദേശിച്ച് കൊണ്ട് വകുപ്പ് 156 (3) പ്രകാരം തുടർന്നുള്ള ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കുമ്പോൾ ഹൈക്കോടതി നൽകിയ ഉത്തരവും നിർദ്ദേശങ്ങളും തെറ്റായി വ്യാഖ്യാനിച്ചു - മജിസ്ട്രേറ്റ് പരിശോധിക്കുകയും തന്റെ വിവേകബുദ്ധി പ്രയോഗിക്കുകയും തുടർന്ന് വകുപ്പ് 156(3) പ്രകാരമുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കണോ വേണ്ടയോ അതോ കോഗ്നൈസൻസ് എടുത്ത് വകുപ്പ് 202 പ്രകാരം നടപടിക്രമം പിന്തുടരണോ എന്ന് വിവേചനാധികാരം പ്രയോഗിക്കുകയും വേണം - അദ്ദേഹത്തിന് പോലീസിന്റെ പ്രാഥമിക അന്വേഷണത്തിനും നിർദ്ദേശം നൽകാം - അത് കണക്കിലെടുത്ത്, വിഷയം മജിസ്ട്രേറ്റിന് തിരികെ അയച്ചു കൊടുക്കുന്ന ഹൈക്കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവ് ശരിവയ്ക്കുന്നു - കേസ് തിരികെ അയച്ചു കിട്ടിയതിനെ തുടർന്ന് എഫ്ഐആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യാൻ മജിസ്ട്രേറ്റ് പാസാക്കിയ ഉത്തരവ്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ നീതിന്യായ ബോധം പ്രയോഗിക്കാനും വകുപ്പ് 156(3) പ്രകാരം വിവേചനാധികാരം പ്രയോഗിക്കാനും അല്ലെങ്കിൽ നിയമസംഹിതയുടെ വകുപ്പ് 202 പ്രകാരം കോഗ്നൈസന്സ് എടുക്കാനും തിരികെ അയച്ചു -

വകുപ്പുകൾ 156(3)ഉം 202 ഉം - കോഗ്നൈസൻസ് എടുക്കുന്നതിനു മുൻപുള്ള ഘട്ടത്തിൽ വകുപ്പ് 156(3) പ്രകാരവും കോഗ്നൈസൻസ് എടുത്തതിനു ശേഷമുള്ള ഘട്ടത്തിൽ വകുപ്പുകൾ 200-210 പ്രകാരവും അന്വേഷണത്തിനു നിർദ്ദേശം നൽകാൻ മജിസ്ട്രേറ്റിനുള്ള അധികാരം - തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം - വിധിച്ചു: വകുപ്പ് 190 പ്രകാരം കോഗ്നൈസൻസ് എടുക്കുന്നതിനു മുൻപ് മജിസ്ട്രേറ്റ് വകുപ്പ് 156 (3) പ്രകാരമുള്ള അധികാരം പ്രയോഗിക്കണം - മജിസ്ട്രേറ്റ് ഒരിക്കൽ കോഗ്നൈസൻസ് എടുത്തു കഴിഞ്ഞാൽ, മജിസ്ട്രേറ്റിന് വകുപ്പ് 202 പ്രകാരമുള്ള തന്റെ അധികാരങ്ങൾ

പ്രയോഗിക്കാനുള്ള വിവേചനാധികാരമുണ്ട് - മജിസ്ട്രേറ്റ് വകുപ്പ് 156 (3) ൽ വളരെ പരിമിതമായ അധികാരം പ്രയോഗിക്കുന്നു, അതേസമയം വകുപ്പ് 202 ൽ, മജിസ്ട്രേറ്റിന് നൽകിയ പരാതിയുടെ ആധികാരികത വിശകലനം ചെയ്യാനും തുടർനടപടികൾക്ക് അടിസ്ഥാനമുണ്ടോ എന്ന് വിലയിരുത്താനും കഴിയും.

അപ്പീലുകൾ തീർപ്പാക്കിക്കൊണ്ട് കോടതി

വിധിച്ചു: 1.1 സിആർപിസി വകുപ്പ് 156 (3) പ്രകാരം അധികാരത്തിന്റെ വിനിയോഗം *പ്രിയങ്കാ ശ്രീവാസ്തവ*യുടെ കേസിൽ പറഞ്ഞതുപോലെ വിശാലമാണ്, എന്നിട്ടും മജിസ്ട്രേറ്റ് പ്രവർത്തിക്കേണ്ട പരിധിയുണ്ട്. ആരോപണങ്ങൾ ഒരു കോഗ്നിസിബിൾ കുറ്റകൃത്യം ചെയ്യ എന്ന് വെളിപ്പെടുത്തുന്നുവെന്ന് മജിസ്ട്രേറ്റിന് ബോധ്യപ്പെടുമ്പോൾ, അദ്ദേഹം സ്വയം നിയന്ത്രിക്കുകയും ഒരു എഫ്ഐആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യാൻ നിർദ്ദേശിക്കുകയും വസ്തുതകൾ കണ്ടെത്താനും ആരോപണങ്ങളുടെ സത്യം കണ്ടെത്താനും അന്വേഷണ ഏജൻസിക്ക് വിട്ടുകൊടുക്കുകയും വേണം. *ലളിതകുമാരി*യുടെ കേസിലെ യുക്തിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മജിസ്ട്രേറ്റിന് നല്ല കാരണങ്ങളാൽ പ്രാഥമിക അന്വേഷണം നടത്താൻ കഴിയും. [ഖണ്ഡിക 22] [164-എഫ്-എച്ച്]

1.2. ഒരു കോഗ്നൈസബിൾ കുറ്റകൃത്യത്തിൽ വിവരങ്ങൾ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുന്നതിനും ആത്യന്തികമായി അന്വേഷണം നടത്തുന്നതിനുമുള്ള പ്രവർത്തനം പോലീസിൽ മാത്രമായി പരിമിതപ്പെടുന്നില്ല, നിയമപരമായ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് വിധേയമായി 156-ാം വകുപ്പ് (3)-ാം ഉപവകുപ്പ്, 190-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം അധികാരപ്പെട്ട ഒരു മജിസ്ട്രേറ്റിന് ഒരു കോഗ്നൈസബിൾ കുറ്റകൃത്യത്തിൽ അന്വേഷണത്തിന് ഉത്തരവിടാനുള്ള അധികാരം നൽകുന്നു. മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ നിയമസംഹിത പ്രകാരം വ്യത്യസ്തമായ പ്രവർത്തനങ്ങളും ചുമതലകളും നിർവഹിക്കുന്ന പോലീസിന്റെയും മജിസ്ട്രേറ്റിൻറേയും രണ്ട് വ്യത്യസ്ത അധികാരങ്ങൾ പൂർണ്ണമായും കവിഞ്ഞു നിൽ

ക്കുന്നില്ല. അന്വേഷണത്തിന് നിർദേശം നൽകാനുള്ള മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ അധികാരം നിയമസംഹിതയുടെ രണ്ട് പാദങ്ങൾക്കു കീഴിലാണ്: ഒന്ന് വകുപ്പ് 156 (3) പ്രകാരം കോഗ്നിസൻസ് എടുക്കുന്നതിനു മുൻപുള്ള ഘട്ടത്തിലും മറ്റൊന്ന് അധ്യായം XV ('മജിസ്ട്രേറ്റുമാർക്ക് പരാതികൾ'; വകുപ്പ് 200–210) നോട് ചേർത്ത് വായിക്കുന്ന അധ്യായം XIV ('നടപടികൾ ആരംഭിക്കുന്നതിനുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ'; 190–199) പ്രകാരം കോഗ്നൈസൻസ് എടുക്കുന്ന ഘട്ടത്തിലും. ഈ രണ്ട് അധികാരങ്ങളും വ്യത്യസ്തമാണ്, ഇവ രണ്ടും തമ്മിൽ നടപടിക്രമപരമായ വ്യത്യാസവുമുണ്ട്. [ഖണ്ഡിക 23,24] [165-ബി-ഡി]

1.3. എഫ്ഐആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുന്നതിനുള്ള നിർദ്ദേശം പതിവ് രീതിയിൽ പുറപ്പെടുവിക്കരുത്. മജിസ്ട്രേറ്റ് ചിന്തിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുകയും തന്റെ വിവേചനാധികാരം വിവേകപൂർവ്വം പ്രയോഗിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. തന്റെ മുമ്പാകെ ഉന്നയിച്ച ആരോപണങ്ങൾ കോഗ്നൈസബിൾ കുറ്റകൃത്യമാണെന്ന് മജിസ്ട്രേറ്റ് കണ്ടെത്തിയാൽ, വകുപ്പ് 156 പ്രകാരം അന്വേഷണത്തിനായി പോലീസിന് പരാതി കൈമാറാനും അതുവഴി മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ വിലപ്പെട്ട സമയം അന്വേഷണത്തിൽ പാഴാക്കുന്നതിൽ നിന്ന് സംരക്ഷിക്കാനും കഴിയും, കാരണം പ്രാഥമികമായി അത് അന്വേഷിക്കേണ്ടത് പോലീസിന്റെ കടമയാണ്. എന്നിരുന്നാലും, കോഗ്നൈസൻസ് എടുക്കാനും നിയമത്തിലെ 202-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം നടപടിക്രമങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാനും നടപടികളെടുക്കാൻ മതിയായ കാരണം ഉണ്ടോ എന്ന് മജിസ്ട്രേറ്റിന് ഇനിയും തീരുമാനിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ നടപടികൾ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നത് മാറ്റിവയ്ക്കാനും മജിസ്ട്രേറ്റിന് അധികാരമുണ്ട്. മൂന്നാമത്തെ വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട കേസുകളിൽ, കോടതി കോഗ്നൈസൻസ് എടുക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ എഫ്. ഐ. ആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യാൻ നിർദ്ദേശിക്കുകയോ ചെയ്യാതെ *ലളിതകുമാരി*യുടെ കേസിലെ വിധിശാസനയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നേരിട്ടുള്ള പ്രാഥമിക അന്വേഷണത്തിനു നിർദ്ദേശിക്കാം. [ഖണ്ഡിക 27] [167-ഡി-എഫ്]

1.4 നിലവിലെ കേസിൽ, 2018 മുതൽ 2020 വരെ പോലീസിന് നൽകിയ ആശയവിനിമയങ്ങളിൽ 2018 നവംബർ 29 ന് ബലാത്സംഗം നടന്നതായി ഒരു ആരോപണവുമില്ലെന്ന് പ്രാഥമിക അന്വേഷണങ്ങൾ നിഗമനത്തിലെത്തി. പരാതി നൽകാനുള്ള കാലതാമസത്തിന്

യുക്തിസഹവും തൃപ്തികരവുമായ കണക്കുകൾ നൽകുന്നതിൽ പരാതികക്ഷി പരാജയപ്പെട്ടതായി റിപ്പോർട്ടിൽ പറയുന്നു. പരാതി നിയമ പ്രക്രിയയുടെ ദുരുപയോഗമാണെന്നും മൂന്നാമത്തെ വ്യക്തിക്കെതിരെ നൽകിയ ബലാത്സംഗ കേസ് കണക്കിലെടുത്ത് പ്രതിയുടെ മേൽ സമ്മർദ്ദം ചെലുത്താനാണ് പരാതി നൽകിയതെന്നും പ്രതി അവകാശപ്പെടുന്നു. അതേസമയം, പരാതികക്ഷി /വിവരദാതാവ് അവർക്ക് പരിചയമുള്ളവരും കൂടെ ജോലി ചെയ്തിരുന്നവരുമായ വ്യക്തികൾക്കെതിരെ. ബലാത്സംഗം, ലൈംഗിക പീഡനം തുടങ്ങിയ നിരവധി ആരോപണങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്. കാലതാമസത്തിന് അടിസ്ഥാനവും കാരണവും സ്വാധീനവും അധികാരവുമുള്ള ആളുകളായ കുറ്റവാളികൾ എന്ന് പേരുള്ള വ്യക്തികളുടെ കൈകളിൽ നിന്ന് പരാതികക്ഷി /വിവരദാതാവിന് ഭീഷണിയും ഉപദ്രവവും ആണെന്ന് വാദിച്ചു. മൂന്ന് വർഷത്തിൽ കൂടുതൽ തടവ് ശിക്ഷ ലഭിക്കാവുന്ന കുറ്റത്തിന് നിയമത്തിലെ 468-ാം വകുപ്പിൽ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള പരിമിത കാലയളവ് ബാധകമല്ലെന്ന് അവർ വാദിക്കുന്നു. പരാതി നൽകുന്നതിലെ കാലതാമസം സംബന്ധിച്ച ചോദ്യം പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, ബലാത്സംഗം അല്ലെങ്കിൽ ലൈംഗികാതിക്രമം ആരോപിച്ച് ഒരു സ്ത്രീക്ക് മുന്നോട്ട് വന്ന് പ്രസ്താവന നടത്തുന്നത് ബുദ്ധിമുട്ടാണെന്ന വസ്തുത കോടതികൾ നിലനിർത്തണം. [ഖണ്ഡികകൾ 33,34] [171-ബി-എഫ്]

1.5 ഓരോ ക്രിമിനൽ കേസും സത്യം തേടിയുള്ള അന്വേഷണത്തിന്റെ ഒരു യാത്രയാണ്. ജുഡീഷ്യൽ സംവിധാനത്തിന്റെ തുടക്കം മുതൽ തന്നെ, കണ്ടെത്തൽ, ന്യായീകരണം, സത്യം സ്ഥാപിക്കൽ എന്നിവയാണ് കോടതികളുടെ നിലനിൽപിന് അടിസ്ഥാനമായ പ്രാഥമിക ലക്ഷ്യങ്ങൾ എന്ന് അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നിരുന്നാലും, സത്യത്തിന്റെ ആധിപത്യം നിർവചിക്കുന്നതിനേക്കാൾ ഉറപ്പിക്കാൻ എളുപ്പമാണ്. പരസ്പരവിരുദ്ധമായ വസ്തുതാപരമായ നിലപാടുകൾ കൃത്യമായി പിന്തുണയ്ക്കുകയും സത്യപ്രതിജ്ഞയിൽ സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ പലപ്പോഴും ഈ ദൌത്യം ബുദ്ധിമുട്ടായിത്തീരുന്നു. തെളിവ് കണ്ടെത്തി ഹാജരാക്കാൻ കക്ഷികൾക്ക് ബാധ്യതയുള്ള സംവിധാനങ്ങളിൽ, സത്യം നിർണ്ണയിക്കുന്ന പ്രക്രിയയ്ക്ക് നടപടിക്രമങ്ങളും തെളിവുകളുടെ നിയമങ്ങളും പാലിക്കേണ്ടതുണ്ട്, കൂടാതെ ക്രോഡീകരിച്ച നടപടിക്രമ നിയമമനുസരിച്ച് തെളിവുകളും വസ്തുതകളും സ്ഥാപിക്കുകയും പരിശോധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെ ആരോപണങ്ങളുടെയും എതിർ

ആരോപണങ്ങളുടെയും കൃത്യത പരിശോധിക്കുന്നതിനായി ഒരു അന്വേഷകനായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിൽ വിധികർത്താവിന്റെ പങ്ക് പരിമിതപ്പെടുത്തുന്നു. എന്നിട്ടും വസ്തുതകൾ പുറത്തുകൊണ്ടുവരാൻ എതിരാളികളുടെ ഏറ്റുമുട്ടലാണ് ഏറ്റവും നല്ലതെന്ന് വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നു. നന്നായി രൂപകൽപ്പന ചെയ്ത ഒരു സംവിധാനത്തിൽ, ഔപചാരികമായ നിയമപരമായ സത്യത്തിന്റെ ജുഡീഷ്യൽ കണ്ടെത്തലുകൾ അടിസ്ഥാന സത്യവുമായി പൊരുത്തപ്പെടണം. മത്സരാർത്ഥികൾ ഉന്നയിച്ച വസ്തുതകൾ നിയമം അനുശാസിക്കുന്ന നടപടിക്രമങ്ങൾക്കനുസൃതമായി വിദഗ്ധമായി പരിശോധിക്കുമ്പോൾ ഇത് സംഭവിക്കാം. നിയമത്തിന്റെ ദുരുപയോഗം, സാധ്യമെങ്കിൽ, തുടക്കത്തിലേ, നിയമം അനുശാസിക്കുന്ന നടപടിക്രമങ്ങൾക്കനുസൃതമായി തടയണം. [ഖണ്ഡിക 35] [171-എഫ്-എച്ച്; 172-എ-ബി]

1.6. ഒരു പരാതി മജിസ്ട്രേറ്റിന് മുന്നിൽ അവതരിപ്പിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന് രണ്ട് ഐച്ഛികങ്ങളുണ്ട്. വകുപ്പ് 156 (3) പ്രകാരം വിഭാവനം ചെയ്ത ഒരു ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കുക എന്നതാണ് ഒന്ന്. രണ്ടാമത്തേത്, സത്യപ്രതിജ്ഞ ചെയ്ത പരാതികക്ഷിയെയും സാക്ഷിയെയും നേരിട്ട് വിസ്തരിക്കുകയും 202-ാം വകുപ്പ് വ്യവസ്ഥ ചെയ്ത രീതിയിൽ തുടർനടപടികൾ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ്. വകുപ്പ് 156 (3) പ്രകാരമുള്ള ഒരു ഉത്തരവ് വകുപ്പ് 156 (1) പ്രകാരം അന്വേഷണത്തിന്റെ സമഗ്രമായ അധികാരം പ്രയോഗിക്കാൻ പോലീസിന് ഉടൻ നടപ്പാക്കേണ്ടതായ ഒരു ഓർമ്മപ്പെടുത്തലിന്റെയോ അറിയിപ്പിന്റെയോ സ്വഭാവത്തിലാണ്. എന്നിരുന്നാലും, നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 190 പ്രകാരം മജിസ്ട്രേറ്റ് കോഗ്നൈസന്സ് എടുത്തുകഴിഞ്ഞാൽ, പോലീസിന് അന്വേഷണം ആവശ്യപ്പെടാൻ അദ്ദേഹത്തിന് കഴിയില്ല. കോഗ്നൈസന്സ് എടുത്തതിനു ശേഷം മജിസ്ട്രേറ്റിന് എന്തെങ്കിലും അന്വേഷണം വേണമെങ്കിൽ, അത് വകുപ്പ് 202 പ്രകാരം ആയിരിക്കും, അതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം കുറ്റകൃത്യത്തിൽ പ്രതിയായ വ്യക്തിക്കെതിരെ പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ കേസ് ഉണ്ടോ എന്ന് കണ്ടെത്തുകയും കുറ്റാരോപിതനായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന വ്യക്തിയെ ഉപദ്രവിക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ള വ്യാജമോ ഉപദ്രവകരമോ ആയ പരാതിയിൽ നടപടിക്രമങ്ങൾ തടയുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ്. അതിനാൽ, തുടർനടപടികൾക്ക് മതിയായ കാരണമുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്ന് കണ്ടെത്താൻ അത്തരം പരിശോധന നൽകിയിട്ടുണ്ട്. [ഖണ്ഡിക 36] [173-ബി-ഡി]

1.7 ആരോപണങ്ങളുടെ യോഗ്യതയെക്കുറിച്ചും മജിസ്ട്രേറ്റ് ഏത് നടപടിക്രമം പാലിക്കണം എന്നതിനെക്കുറിച്ചും മജിസ്ട്രേറ്റ് ആദ്യം പരിഗണിക്കുകയും നിയമപ്രകാരം വിവേകപൂർവ്വം തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ട ഒരു വശമായതിനാൽ ചോദ്യം പരിശോധിക്കുന്നില്ല. കൂടുതൽ സൂക്ഷ്മപരിശോധനയും പരിശോധനയും കൂടാതെ ആരോപണങ്ങളുടെ യോഗ്യതയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള വിധിയും വസ്തുതകൾ അടിസ്ഥാനരഹിതമാണെന്ന് നിർണ്ണയിക്കുന്നതുമാണ് അനുവദനീയമല്ലാത്തതും നിയമത്തിന് വിരുദ്ധവുമായത്. അതിനാൽ, കൂടുതൽ പരിശോധനയ്ക്കായി ഹൈക്കോടതി വിഷയം ജൂഡീഷ്യൽ മജിസ്ട്രേറ്റിന് അയച്ചത് ശരിയായിരുന്നു. [ഖണ്ഡിക 37] [173-ഇ-എഫ്]

1.8 കേസ് വീണ്ടും പരിഗണിക്കുന്നതിനായി അയച്ചു കിട്ടിയ മജിസ്ട്രേറ്റ് വകുപ്പ് 156 (3) പ്രകാരം എഫ്ഐആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യാൻ നിർദ്ദേശം നൽകി. ഹൈക്കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവും നിർദ്ദേശങ്ങളും അദ്ദേഹം തെറ്റായി വ്യാഖ്യാനിച്ചു. വകുപ്പ് 156 (3) പ്രകാരം നിർദ്ദേശങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കണോ വേണ്ടയോ അതോ വകുപ്പ് 202 പ്രകാരം നടപടിക്രമങ്ങൾ പാലിക്കണോ വേണ്ടയോ എന്ന് മജിസ്ട്രേറ്റ് പരിശോധിക്കുകയും തന്റെ വിവേകപൂർണ്ണമായ ബുദ്ധി പ്രയോഗിക്കുകയും തുടർന്ന് വിവേചനാധികാരം പ്രയോഗിക്കുകയും വേണം. *ലളിതകുമാരിയുടെ* കേസിൽ ഈ കോടതി നിശ്ചയിച്ച നിയമത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പോലീസിന് പ്രാഥമിക അന്വേഷണം നടത്താൻ നിർദ്ദേശിക്കാനും അദ്ദേഹത്തിന് കഴിയും. [ഖണ്ഡിക 38] [173-ജി]

1.9 സമൻസ് പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് മജിസ്ട്രേറ്റിന് മുന്നിൽ ഹാജരാകാൻ പ്രതികൾക്ക് അവകാശമില്ല. എന്നിരുന്നാലും, നിയമത്തിലെ 156 (3) വകുപ്പ് പ്രകാരം ഒരു അപേക്ഷ നിരസിച്ച ഉത്തരവിനെ പരാതികക്ഷി ചോദ്യം ചെയ്യുമ്പോൾ, നടപടിക്രമങ്ങളിൽ റിവിഷൻ കോടതിയിൽ ഹാജരാകാൻ നിയമം അവർക്ക് അവകാശം നൽകുന്നു. അതിനാൽ, അപ്പീൽവാദികൾ ഹൈക്കോടതിയിൽ ഹാജരാകുകയും നടപടികളെ ചോദ്യം ചെയ്യുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഹൈക്കോടതിയിലും ഈ കോടതിയിലും അവർ നിരവധി പ്രമാണങ്ങളും രേഖകളും സമർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

അവർക്ക് ന്യായമായിരിക്കണമെങ്കിൽ, ഹൈക്കോടതിയിലും ഈ കോടതിയിലും സമർപ്പിച്ച രേഖകളുടെയും രേഖകളുടെയും പകർപ്പുകൾ മജിസ്ട്രേറ്റിന് കൈമാറുകയും റെക്കോർഡിൽ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യണം, തുടർന്ന് അദ്ദേഹം വിഷയം പരിശോധിക്കുകയും പരിഗണിക്കുകയും ചെയ്യണം. എന്നിരുന്നാലും, പരാതികക്ഷിക്ക് /വിവരദാതാവിന് മേൽപ്പറഞ്ഞ രേഖകളുടെ സത്യസന്ധതയും ഉള്ളടക്കവും ചോദ്യം ചെയ്യാൻ അവകാശമുണ്ട്. [ഖണ്ഡിക 39] [174-എ-സി]

1.10. അത് കണക്കിലെടുത്ത്, വിഷയം മജിസ്ട്രേറ്റിന് തിരികെ കൈമാറുന്ന ഹൈക്കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച അപവദിത വിധിന്യായവും ഉത്തരവും സ്ഥിരീകരിക്കുമ്പോൾ, ഹൈക്കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായത്തിനും ഉത്തരവിനും അനുസൃതമായി മജിസ്ട്രേറ്റ് പുറപ്പെടുവിച്ച തുടർന്നുള്ള ഉത്തരവ് റദ്ദാക്കുകയും പരിശോധന നടത്താനും മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ ജുഡീഷ്യൽ ബുദ്ധി പ്രയോഗിക്കാനും തുടർന്ന് വകുപ്പ് 156 (3) പ്രകാരം നിർദ്ദേശങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കണമോ വേണ്ടയോ അല്ലെങ്കിൽ വകുപ്പ് 202 പ്രകാരം നടപടിക്രമങ്ങൾ പാലിക്കാൻ കഴിയുമോ എന്ന വിവേചനാധികാരം പ്രയോഗിക്കാനും വിഷയം മജിസ്ട്രേറ്റിന് തിരികെ അയയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. *ലളിതകുമാരി*യുടെ കേസിൽ ഈ കോടതി നിശ്ചയിച്ച നിയമത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പോലീസിന്റെ പ്രാഥമിക അന്വേഷണത്തിന് അദ്ദേഹത്തിന് നിർദ്ദേശം നൽകാനും കഴിയും. [ഖണ്ഡിക 40] [174-ഡി-ഇ]

ലളിത കുമാരി വേഴ്സസ് ഉത്തർപ്രദേശ് സർക്കാരും മറ്റുള്ളവരും (2014) 2 എസ്.സി.സി 1: [2013] 14 എസ്.സി.ആർ 713-പിന്തുടർന്നു.

പ്രിയങ്കാ ശ്രീവാസ്തവ വേഴ്സസ് ഉത്തർപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം (2015) 6 എസ്.സി.സി 287: [2015] 4 എസ്.സി.ആർ 108-ആശ്രയിച്ചു.

.

മുകുൾ റോയ് വേഴ്സസ് പശ്ചിമ ബംഗാൾ സംസ്ഥാനം 2018 എസ്.സി.സി. ഓൺലൈൻ കൽക്കട്ട 4861; *മക്സൂദ് സയ്യിദ് വേഴ്സസ് ഗുജറാത്ത് സംസ്ഥാനം* (2008) 5 എസ്.സി.സി 668: [2007] 9

എസ്.സി.ആർ 1113; *അനിൽ കുമാർ വേഴ്സസ് എം.കെ. അയ്യപ്പ* (2013) 10 എസ്. സി. സി 705: [2013] 9 എസ്.സി.ആർ 869; *രാംദേവ് ഫുഡ് പ്രൊഡക്ട്സ് പ്രൈവറ്റ് ക്ലിപ്തം വേഴ്സസ് ഗുജറാത്ത് സംസ്ഥാനം* (2015) 6 എസ്. സി. സി 439: [2015] 5 എസ്.സി.ആർ 283; *സുരേഷ് കാൻക്ര വേഴ്സസ് യു.പി.സംസ്ഥാനവും മറ്റൊരാളും* (ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ. 52/2022, തീരുമാനം 07.01.2022) *ശ്രീനിവാസ് ഉണ്ണൂരിയും മറ്റുള്ളവരും വേഴ്സസ് വേഴ്സസ് സെപ്കോ ഇലക്ട്രിക് പവർ കൺസ്ട്രക്ഷൻ കോർപ്പറേഷൻ* (2010) 8 എസ്.സി.സി. 206; *അഞ്ജു ചൌധരി വേഴ്സസ് യു.പി. സംസ്ഥാനം* (2013) 6 എസ്. സി. സി 384: [2012] 13 എസ്.സി.ആർ 901; *കസ്റ്റംസ് അസിസ്റ്റന്റ് കളക്ടർ, ബോംബെ വേഴ്സസ് എൽ.ആർ. മെൽവാനി* എ.ഐ.ആർ 1970 എസ്.സി 962: [1969] എസ്.സി.ആർ 438; *കൃഷ്ണ ലാൽ ചൌള വേഴ്സസ് ഉത്തർപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം* (2021) 5 എസ്. സി. സി 435; *അഭിനന്ദൻ ഝാ വേഴ്സസ് ദിനേശ് മിശ്ര* എ.ഐ.ആർ 1968 എസ്.സി 117: [1967] എസ്.സി.ആർ 668; *ഹരിയാന സംസ്ഥാനവും മറ്റുള്ളവരും വേഴ്സസ് ഭജൻ ലാലും മറ്റുള്ളവരും*, (1992) 1 അനുബന്ധം എസ്. സി. സി 335: [1990] 3 അനുബന്ധം. എസ്.സി.ആർ 259; *മുഹമ്മദ്. യൂസഫ് വേഴ്സസ് അഫാഖ് ജഹാൻ (ശ്രീമതി)യും മറ്റൊരാളും* (2006) 1 എസ്.സി.സി 627: [2006] 1 എസ്.സി.ആർ 1; *എച്ച്ഡിഎഫ്സി സെക്യൂരിറ്റീസ് ലിമിറ്റഡ് വേഴ്സസ് മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനം* (2017) 1 എസ്. സി. സി 640: [2016] 8 എസ്. സി. ആർ 968; *ചന്ദ്ര ദേവ് സിംഗ് വേഴ്സസ് ചാബി ബോസ് എന്നു വിളിക്കുന്ന പ്രകാഷ് ചന്ദ്ര ബോസും മറ്റൊരാളും* എ. ഐ. ആർ 1963 എസ്. സി 1430: [1964] എസ്. സി. ആർ 639; *ജസ്രാജ് ഇന്ദർ സിംഗ് വേഴ്സസ് ഹേംരാജ് മുൾട്ടാൻചന്ദ്* (1977) 2 എസ്. സി. സി 155: [1977] 2 എസ്. സി. ആർ 973; *ഗോപാൽ ദാസ് സിന്ധിയും മറ്റുള്ളവരും വേഴ്സാസ് അസം സംസ്ഥാനവും മറ്റൊരാളും* എ.ഐ.ആർ 1961 എസ്.സി 986; *സുരേഷ് ചന്ദ് ജെയിൻ വേഴ്സസ് മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനവും മറ്റൊരാളും* (2001) 2 എസ്. സി. സി 628: [2001] 1 എസ്. സി. ആർ 257; *മോന പൻവാർ വേഴ്സസ് അലഹബാദ് ഹൈക്കോടതി അതിന്റെ രജിസ്ട്രാർ വഴിയും മറ്റുള്ളവരും* (2011) 3 എസ്. സി. സി 496: [2011] 2 എസ്.സി.ആർ 413–പരാമർശിച്ചു.

പരാമർശിച്ച കേസുകൾ

[2007] 9 എസ്.സി.ആർ 1113	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 3.6
[2013] 9 എസ്.സി.ആർ 869	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 3.6
[2015] 5 എസ്.സി.ആർ 283	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 3.6
[2012] 13 എസ്.സി.ആർ 901	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 4.2
[1969] എസ്.സി.ആർ 438	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 5.7
(2021) 5 എസ്.സി.സി. 435	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 7
[1967] എസ്.സി.ആർ 668	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 18
[1990] 3 അനുബന്ധം എസ്.സി.ആർ 259	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 21
[2013] 14 എസ്.സി.ആർ 713	പിന്തുടർന്നു	ഖണ്ഡിക 22, 27, 38
[2015] 4 എസ്.സി.ആർ 108	ആശ്രയിച്ചു	ഖണ്ഡിക 22, 27
[2006] 1 എസ്.സി.ആർ 1	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 29
[2016] 8 എസ്.സി.ആർ 968	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 31
[1964] എസ്.സി.ആർ 639	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 32

[1977] 2 എസ്.സി.ആർ 973	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 35
[2001] 1 എസ്.സി.ആർ 257	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 36
[2011] 2 എസ്.സി.ആർ 413	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 36

ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ അധികാരിത: 2021 ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 1581.

2021 ലെ സി.ആർ.ആർ നമ്പർ 92 ൽ കൽക്കട്ട ഹൈക്കോടതിയുടെ 01.10.2021 ലെ വിധിന്യായത്തിൽ നിന്നും ഉത്തരവിൽ നിന്നും.

അതോടൊപ്പം

2021 ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പരുകൾ 1582 ഉം 1583 ഉം.

മഹേഷ് ജേഠ്മലാനി, മനീന്ദർ സിംഗ്, പി. എസ്. പട്വാലിയ, സീനിയർ അഭിഭാഷകർ, കബീർ ശങ്കർ ബോസ്, അമിത് മിശ്ര, അമിത് തിവാരി, കനിക സിംഗാൾ, മുഗ്ധ പാണ്ഡെ, സുർജേന്ദു ശങ്കർ ദാസ്, ആനി മിത്തൽ, സ്വരൂപമ ചതുർവേദി, കനിക സിംഗാൾ, ധീരജ് ത്രിവേദി, ദേബു ചൌധരി, അരവിന്ദ് ഗുപ്ത, സൌമ്യ കപൂർ, സിദ്ധാന്ത് യാദവ്, നചികേത ജോഷി, അമിത് തിവായി, സന്തോഷ് കുമാർ, പ്രണീത് പ്രണവ്, വേദാൻഷ് ആനന്ദ്, ആയുഷ് ആനന്ദ്, എന്നീ അഭിഭാഷകർ അപ്പീൽവാദിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായി.

ആർ. ബസന്ത്, ബികാഷ് രഞ്ജൻ ഭട്ടാചാര്യ, സീനിയർ അഭിഭാഷകർ, സുഹാൻ മുഖർജി, വിശാൽ പ്രസാദ്, അക്ഷയ് സഹായ്, സയൻദീപ് പഹാരി, മെസ്സേഴ്സ് പി. എൽ.ആർ ചേമ്പേഴ്സ് ആൻഡ് കമ്പനി, റൌഫ് റഹീം, അലി അസ്ഗർ റഹീം, അരവിന്ദ് സി എന്നീ അഭിഭാഷകർ അപ്പീൽ എതിർകക്ഷികൾക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായി.

കോടതി വിധി പ്രസ്താവിച്ചത്

ജസ്റ്റിസ് എം.ആർ.ഷാ.

1. ക്രിമിനൽ റിവിഷൻ അപേക്ഷ നമ്പർ 92/2021 ൽ 01.10.2021 ൽ കൽക്കട്ട ഹൈക്കോടതി ഇവിടെ അപ്പീൽ എതിർകക്ഷി നമ്പർ 1- അസൽ പരാതികക്ഷി (ഇര) നൽകിയ പ്രസ്തുത റിവിഷൻ അപേക്ഷ അനുവദിച്ചും അദ്ദേഹം 1973 ലെ ക്രിമിനൽ നടപടിക്രമ നിയമസംഹിതയുടെ വകുപ്പ് 156(3) പ്രകാരം ഫയൽ ചെയ്ത ഹർജി നിരസിച്ചു കൊണ്ട് ആലിപൂരിലെ അഭിജ്ഞനായ ചീഫ് ജൂഡീഷ്യൽ മജിസ്ട്രേറ്റ് (ചുരുക്കത്തിൽ 'അഭിജ്ഞനായ സി.ജെ.എം) നൽകിയ 12.11.2020 ലെ ഉത്തരവ് അസാധുവാക്കി റദ്ദാക്കുകയും ചെയ്ത കൊണ്ട് പാസാക്കിയ വിധിന്യായത്തിലും ഉത്തരവിലും പരാതിപ്പെട്ട് അസംതൃപ്തിയും തോന്നിയ 2 മുതൽ 4 വരെ അസൽ എതിർകക്ഷികൾ ഇപ്പോഴത്തെ അപ്പീലുകൾ നൽകി.

2. ഇപ്പോഴത്തെ അപ്പീലുകളിലേക്ക് നയിച്ച വസ്തുതകൾ ചുരുക്കത്തിൽ ചുവടെ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു:

ഇവിടെ 1 ആം അപ്പീൽ എതിർകക്ഷി -അസൽ പരാതികക്ഷി അവരുടെ സഹപ്രവർത്തകർക്കെതിരെ രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത 2018 ലെ ക്രൈം നമ്പർ 1 എന്ന മറ്റൊരു ക്രൈം ചർച്ച ചെയ്യാൻ അവരെ കൈലാശ് വിജയ്വർഗീയ എന്ന അസൽ 3 ആം പ്രതിയുടെ വീട്ടിലേക്ക് ചർച്ച ചെയ്യാൻ വിളിപ്പിച്ചപ്പോൾ 29.11.2018 ന് ഏകദേശം വൈകിട്ട് 5 മണിക്ക് മൂന്ന് അപ്പീൽവാദികളും ചേർന്ന് അവരെ ബലാത്സംഗം ചെയ്ത എന്ന് ആരോപിച്ച് കൊണ്ട് അപ്പീൽവാദികൾക്കെതിരെ അഭിജ്ഞനായ സി.ജെ.എം കോടതിയിൽ വകുപ്പ് 156 (3) സി.ആർ.പി.സി പ്രകാരം ഒരു പരാതി നൽകി. പരാതിയെ ഒരു എഫ്.ഐ.ആർ ആയി കണക്കാക്കി വിഷയത്തിൽ അന്വേഷണം

ആരംഭിക്കാൻ ഭവാനിപൂർ പോലീസ് സ്റ്റേഷനിലെ ചുമതലപ്പെട്ട ഉദ്യോഗസ്ഥനോട് നിർദ്ദേശിക്കാൻ അപേക്ഷിച്ചു.

2.1 പരാതികക്ഷിയെ പ്രതിനിധീകരിച്ച് സിജെഎമ്മിന് മുമ്പാകെ നൽകിയ പരാതിയിൽ അവർ പശ്ചിമ ബംഗാളിലെ ഭാരതീയ ജനതാ പാർട്ടിയുടെ സംസ്ഥാന കമ്മിറ്റി അംഗമാണെന്ന് പറഞ്ഞിരുന്നു. സജീവ രാഷ്ട്രീയത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഒരു വ്യക്തിയെന്ന നിലയിൽ ദേശീയ തലത്തിൽ സംസ്ഥാനത്തെ നേതാക്കളുമായി അവർക്ക് പരിചയമുണ്ട്. ബലാത്സംഗ ആരോപണത്തിൽ അമലേന്ദു ചതോപാധ്യായ എന്നയാൾക്കെതിരെ ബെഹാല (വനിതാ) പോലീസ് സ്റ്റേഷനിലെ ചുമതലയുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥനു മുന്നിൽ അവർ രേഖാമൂലം പരാതി നൽകി. ഈ പരാതി കേസ് നമ്പർ 01/2018 ആയി 31/08/2018 തീയതിയിൽ ഐപിസിയിലെ വകുപ്പ് 417/376/406/313/120 ബി പ്രകാരം രജിസ്റ്റർ ചെയ്തു. മേൽപ്പറഞ്ഞ കേസിന്റെ അന്വേഷണത്തിന്റെ ഫലമായി ബലേന്ദു ചട്ടോപാധ്യായയ്ക്കെതിരെ കുറ്റപത്രം സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടു. കുറ്റപത്രം സമർപ്പിച്ചതുമുതൽ, അമലേന്ദു ചതോപാധ്യായയ്ക്കെതിരായ കേസ് പിൻവലിക്കാൻ ആ പാർട്ടിയുടെ ദേശീയ തല നേതാക്കളായ പ്രദീപ് ജോഷി, ജിഷ്ണു ബസു, കൈലാഷ് വിജയവർഗിയ എന്നിവർ അവർക്ക് മേൽ സമ്മർദ്ദം ചെലുത്തിയതായും ആരോപണമുണ്ട്. ഈ വിഷയത്തിൽ ചർച്ച നടത്താമെന്ന വ്യാജേന, പ്രതി കൈലാഷ് വിജയവർഗിയയുടെ അപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ വരാൻ അപ്പീൽവാദികൾ അവരോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഭവാനിപൂർ പോലീസ് സ്റ്റേഷന്റെ ചുമതലയുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥനെ വിവരം അറിയിക്കാൻ അവർ ശ്രമിച്ചുവെന്നും എന്നാൽ അത്തരമൊരു വിളിക്ക് മറുപടിയായി അവരെ കാണാൻ പോലീസ് നിർദ്ദേശിച്ചുവെന്നും പരാതിയിൽ ആരോപിക്കുന്നു.

അവർ 29.11.2018 ന് വൈകിട്ട് ഏകദേശം 5 മണിക്ക് പ്രതി-കൈലാഷ് വിജയവർഗിയയുടെ അപ്പാർട്ട്മെന്റിലേക്ക് പോയി. മറ്റ് പ്രതികൾ നേരത്തെ തന്നെ ഈ അപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. അപ്പീൽവാദികൾ അവരുടെ ഇഷ്ടത്തിന് വിരുദ്ധമായി ഓരോരുത്തരായി അവളെ ബലാത്സംഗം ചെയ്തതായും ആരോപിച്ചു. അതിനാൽ, ദേശീയ

തലത്തിൽ സ്ഥാനം വഹിക്കുന്ന ആ രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടിയിലെ നേതാക്കളുടെ കാമവികാരത്തിന് അവർ ഇരയായെന്ന് ആരോപിക്കപ്പെട്ടു. സംഭവത്തിന് ശേഷം ഗുരുതരമായ പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ നേരിടേണ്ടിവരുമെന്ന് ഭീഷണിപ്പെടുത്തിയതായും പരാതിയിൽ പറയുന്നു. തങ്ങൾക്കെതിരെ എന്തെങ്കിലും നിയമനടപടി സ്വീകരിച്ചാൽ മകനെയും കൊല്ലുമെന്ന് അപ്പീൽവാദികൾ അവളെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തി. തുടർന്ന് ശാരീരിക പീഡനത്തിനും മാനസിക പീഡനത്തിനും ഇരയായതായും വിവിധ പോലീസ് സ്റ്റേഷനുകളിൽ പ്രതിക്കെതിരെ ഐപിസി വകുപ്പുകൾ 341/506(ii)/34 പ്രകാരം സർസുന പി.എസ്. കേസ് നമ്പർ 131/2019, ഐപിസി വകുപ്പുകൾ 341/323/325/506/34 പ്രകാരം ബോലാപൂർ പി.എസ്. കേസ് നമ്പർ 89/2020 എന്നിങ്ങനെ പരാതി നൽകിയതായും അവർ ആരോപിച്ചു. 29.11.2018 ലെ സംഭവത്തിൽ ലോക്കൽ പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ പരാതി നൽകാൻ ശ്രമിച്ചെങ്കിലും പോലീസ് അത്തരം പരാതി സ്വീകരിക്കാൻ വിസമ്മതിച്ചതായി പരാതിയിൽ പറയുന്നു. പോലീസിലെ ഉന്നത അധികാരികളെയും അവർ ഇക്കാര്യം അറിയിച്ചെങ്കിലും എഫ്ഐആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്തുകൊണ്ട് പ്രതികൾക്കെതിരെ നടപടിയെടുക്കുന്നതിൽ അവർ പരാജയപ്പെട്ടു. പ്രതികൾ 9.8.2018 ന് ബലാത്സംഗം ചെയ്തുവെന്ന് ആരോപിച്ച് പ്രതി 14.08.2020 ന് ബെഹാല പോലീസ് സ്റ്റേഷൻ ചുമതലയുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥനെ അറിയിച്ചതായി കാണുന്നു.

2.2 ഡിസിപി (സൌത്ത് ഡിവിഷൻ) 34, പാർക്ക് സ്ട്രീറ്റ്, കൊൽക്കത്ത മുൻപാകെ 5.10.2020 ന് അവർ പരാതി നൽകി. അവർ പറയുന്നതനുസരിച്ച്, ബന്ധപ്പെട്ട പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ, അതായത് ഭവാനിപൂർ പി.എസ്. മുമ്പാകെ 27.10.2020 ന് അവർ രേഖാമൂലം പരാതി നൽകി. 04.11.2020 ന് അവർ ഡെപ്യൂട്ടി പോലീസ് കമ്മീഷണർക്ക് മറ്റൊരു പരാതി നൽകി. 29.11.2018 ന് ബലാത്സംഗം ചെയ്ത പ്രതികൾക്കെതിരെ വിവിധ അധികാരികൾക്ക് മേൽപ്പറഞ്ഞ പരാതികൾ നൽകിയിട്ടും എഫ്ഐആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നും അന്വേഷണം നടന്നിട്ടില്ലെന്നും അതിനാൽ അവർ അലിപൂറിലെ സിജെഎം കോടതിയിൽ വകുപ്പ് 156 (3) സിആർപിസി പ്രകാരം 12.11.2020 ന് അപേക്ഷ നൽകി. എഫ്ഐആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത് അന്വേഷണം നടത്താൻ ബന്ധപ്പെട്ട പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥന് നിർദ്ദേശം നൽകണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിച്ചു.

2.3 അഭിജ്ഞനായ സിജെഎം, 12.11.2020 ലെ വിശദമായ ഉത്തരവിലൂടെ, വ്യക്തമായ കാരണങ്ങൾ നൽകിയ ശേഷം, വകുപ്പ് 156 (3) സിആർപിസി പ്രകാരമുള്ള ഈ അപേക്ഷ തള്ളി.

2.4 വകുപ്പ് 156 (3) സിആർപിസി പ്രകാരം ഉള്ള അപേക്ഷ തള്ളിക്കൊണ്ട് അഭിജ്ഞനായ സിജെഎം പാസാക്കിയ ഉത്തരവിൽ പരാതിയും അസംതൃപ്തിയും തോന്നിയ പരാതികക്ഷി ഹൈക്കോടതിയിൽ ക്രിമിനൽ റിവിഷൻ അപേക്ഷ 92/2021 നൽകി. ഈ കോടതി ***ലളിത കുമാരി*** *(മേൽപ്പരാമർശം)* കേസിൽ വിധിച്ചത് പോലെ ഒരു കോഗ്നൈസബിൾ കുറ്റം സംബന്ധിച്ച് കേസ് രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുന്നതിനു മുൻപുള്ള പ്രാഥമിക അന്വേഷണത്തിൽ പോലീസ് അധികാരിക്ക് ആരോപണങ്ങളുടെ സത്യാവസ്ഥ സ്ഥിരീകരിക്കാനുള്ള അധികാരിത ഇല്ലെന്നും അതിനാൽ മജിസ്ട്രേറ്റിനു സിആർപിസി വകുപ്പ് 156(3) പ്രകാരം ഉള്ള അപേക്ഷയിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ആരോപണങ്ങളുടെ ശരിയും സത്യാവസ്ഥയും പരിശോധിക്കാനാവില്ലെന്നും അതിനാൽ ആരോപണങ്ങളുടെ ശരിയും സത്യാവസ്ഥയും തിരഞ്ഞു പോയപ്പോൾ അഭിജ്ഞനായ സിജെഎം ***ലളിത കുമാരി*** *(മേൽപ്പരാമർശം) കേസിൽ രൂപീകരിച്ച നിയമത്തിനു വിരുദ്ധമായി പ്രവർത്തിച്ചു* എന്നും പറഞ്ഞ് പ്രധാനമായും ***(2014) 2 എസ്.സി.സി. 1 ൽ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്ത ലളിത കുമാരി വേഴ്സസ് ഉത്തർപ്രദേശ് സർക്കാരും മറ്റുള്ളവരും*** കേസിനെ ആശ്രയിച്ച് കൊണ്ട് സിആർപിസി വകുപ്പ് 156(3) പ്രകാരമുള്ള അപേക്ഷ തള്ളിക്കൊണ്ട് അഭിജ്ഞനായ സിജെഎം 12.11.2020 ൽ പാസാക്കിയ ഉത്തരവ് അസാധുവാക്കുകയും റദ്ദാക്കുകയും ചെയ്തു. പരാതി നൽകുന്നതിൽ രണ്ട് വർഷത്തെ കാലതാമസമുണ്ടെന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സിആർപിസി വകുപ്പ് 156(3) പ്രകാരം അപേക്ഷ അഭിജ്ഞനായ സി.ജെ.എം തള്ളാൻ പാടില്ലായിരുന്നെന്നും ആ വശം വിചാരണയുടെ സമയത്ത് മാത്രമേ പരിഗണിക്കാനാകൂ എന്നും കൂടുതലായി വിധിച്ചു.

2.5 156 (3) സിആർപിസി വകുപ്പ് പ്രകാരം അപേക്ഷ തള്ളിക്കൊണ്ട് 12.11.2020 ലെ സിജെഎം പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവ് അസാധുവാക്കുകയും റദ്ദാക്കുകയും സിആർപിസി വകുപ്പ് 156(3)

പ്രകാരം പരാതികക്ഷി ഫയൽ ചെയ്ത അപേക്ഷ വീണ്ടും പരിഗണിക്കാനായി അഭിജ്ഞനായ സിജെ.എമ്മിന് വിഷയം അയച്ചു കൊടുത്ത് കൊണ്ടും ഹൈക്കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായത്തിലും ഉത്തരവിലും അതൃപ്തി തോന്നി അസൽ എതിർകക്ഷികൾ -ആരോപിതരായ പ്രതികൾ ഇപ്പോഴത്തെ അപ്പീലുകൾ ഫയൽ ചെയ്തു.

3. ബന്ധപ്പെട്ട അപ്പീൽവാദികൾക്ക് വേണ്ടി മഹേഷ് ജേഠ്മലാനി, മനീന്ദർ സിംഗ്, പി.എസ്. പട്വാലിയ, എന്നീ അഭിജ്ഞരായ സീനിയർ അഭിഭാഷകർ ഹാജരായി. പശ്ചിമ ബംഗാൾ സംസ്ഥാനത്തിനു വേണ്ടി അഭിജ്ഞനായ സീനിയർ അഭിഭാഷകകൻ ആർ ബസന്ത്, അസൽ പരാതികക്ഷിക്ക് വേണ്ടി അഭിജ്ഞനായ സീനിയർ ബികാഷ് രഞ്ജൻ ഭട്ടാചാര്യ എന്നിവർ ഹാജരായി.

3.1 കേസിന്റെ വസ്തുതകളിലും സാഹചര്യങ്ങളിലും, സിജെഎം പാസാക്കിയ സിആർപി സി വകുപ്പ് 156(3) പ്രകാരമുള്ള പരാതി തള്ളിക്കൊണ്ട് പാസാക്കിയ യുക്തിസഹമായ ഉത്തരവ് അസാധുവാക്കുന്നതിലും റദ്ദാക്കുന്നതിലും ഹൈക്കോടതി ഗുരുതരമായ തെറ്റ് ചെയ്തുവെന്ന് അപ്പീൽ വാദികൾ-പ്രതികളിൽ ഒരാൾക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ അഭിജ്ഞനായ സീനിയർ അഭിഭാഷകൻ മഹേഷ് ജേഠ്മലാനി ശക്തമായി ബോധിപ്പിച്ചു.

3.2 അപേക്ഷയിൽ ഉന്നയിച്ച ആരോപണങ്ങളുടെ ശരിയും സത്യസന്ധതയും പരിശോധിച്ച ശേഷം, പ്രത്യേകിച്ചും ആരോപണവിധേയമായ സംഭവ തീയതിക്ക് ശേഷം ഏകദേശം രണ്ട് വർഷത്തെ കാലതാമസം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നും അത് വിശദീകരിച്ചിട്ടില്ല എന്ന വസ്തുത കണക്കിലെടുത്ത് വകുപ്പ് 156 (3) സിആർപിസി പ്രകാരം സിജെഎം അപേക്ഷ തള്ളിയതായി ഹൈക്കോടതി മനസ്സിലാക്കേണ്ടതായിരുന്നുവെന്ന് സമർപ്പിക്കുന്നു.. അതിനാൽ, ആരോപണവിധേയമായ സംഭവ തീയതിക്ക് ഏകദേശം രണ്ട് വർഷത്തിന് ശേഷം അത്തരം ഗുരുതരമായ ആരോപണങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചപ്പോൾ അപേക്ഷയിൽ ഉന്നയിച്ച ആരോപണങ്ങളുടെ ശരിയും സത്യസന്ധതയും പരിശോധിക്കാൻ സിജെഎമ്മിന് അധികാരിതയുണ്ടായിരുന്നു എന്നും

അതിനിടയിൽ പ്രതികൾക്കും മറ്റുള്ളവർക്കുമെതിരെ നിരവധി പരാതികൾ ഫയൽ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ഒരു ഘട്ടത്തിലും 29.11.2018 ന് ബലാത്സംഗം നടന്നതായി ആരോപണങ്ങളൊന്നും ഉന്നയിച്ചിട്ടില്ലെന്നും സമർപ്പിക്കുന്നു.

3.3 അപവദിത വിധിയും ഉത്തരവും പുറപ്പെടുവിക്കുകയും സിജെഎം പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവ് അസാധുവാക്കുകയും റദ്ദാക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, ഹൈക്കോടതി ***ലളിതകുമാരിയുടെ (മേൽപ്പരാമർശം)*** കേസിൽ ഈ കോടതിയുടെ തീരുമാനത്തെ തെറ്റായി ആശ്രയിക്കുകയും/അല്ലെങ്കിൽ പരിഗണിക്കുകയും/അല്ലെങ്കിൽ പ്രയോഗിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്ന് സമർപ്പിക്കുന്നു.

3.4 സിആർപിസി വകുപ്പ് 156 (3) പ്രകാരമുള്ള അപേക്ഷ പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, ആരോപണങ്ങളുടെ ശരിയും സത്യസന്ധതയും പരിശോധിക്കാൻ മജിസ്ട്രേറ്റിന് അധികാരിതയില്ലെന്ന് നിരീക്ഷിക്കുന്നതിൽ ഹൈക്കോടതി പ്രസക്തമായി തെറ്റ് ചെയ്തുവെന്ന് സമർപ്പിക്കുന്നു.

3.5 വകുപ്പ് 156 (3) സിആർപിസി പ്രകാരമുള്ള അപേക്ഷ പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, മജിസ്ട്രേറ്റിന് പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ ശരിയും സത്യസന്ധതയും പരിശോധിക്കാൻ പോലും അധികാരമില്ലെന്ന് ഹൈക്കോടതി വിധിന്യായത്തിലും ഉത്തരവിലും നടത്തിയ നിരീക്ഷണങ്ങൾ ഈ കോടതി ***(2015) 6 എസ്.സി.സി. 287 ൽ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്ത പ്രിയങ്ക ശ്രീവാസ്തവ വേഴ്സസ് ഉത്തർ പ്രദേശ് സംസ്ഥാനം*** കേസിൽ രൂപീകരിച്ച നിയമത്തിനു വിരുദ്ധമാണെന്ന് ബോധിപ്പിച്ചു. ***പ്രിയങ്ക ശ്രീവാസ്തവ (മേൽപ്പരാമർശം)*** കേസ് വ്യക്തമായി പിന്തുടരുന്ന ***മുകുൾ റോയ് വേഴ്സസ് പശ്ചിമ ബംഗാൾ സംസ്ഥാനം, 2018 എസ്.സി.സി ഓൺലൈൻ കൽക്കട്ട 4861*** കേസിൽ കൽക്കട്ട ഹൈക്കോടതിയുടെ സംയോജിത ബെഞ്ചിന്റെ തീരുമാനത്തിനും ഇത് വിരുദ്ധമാണെന്ന് ബോധിപ്പിക്കുന്നു.

3.6 അപേക്ഷയിലെ ആരോപണങ്ങളുടെ ശരിയും സത്യസന്ധതയും പ്രത്യേകിച്ച് ബലാത്സംഗം എന്ന ഗുരുതരമായ ആരോപണം ആരോപിക്കപ്പെട്ട സംഭവം ഉണ്ടായ തീയതിക്ക് രണ്ട് വർഷം കഴിഞ്ഞ് ഉന്നയിക്കുമ്പോൾ, പരിശോധിച്ചതിൽ മജിസ്ട്രേറ്റിനു അധികാരിത ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന പ്രസ്താവനകളെ പിന്തുണയ്ക്കുന്നതിനായി എന്ന കേസുകളിലെയും ഈ കോടതിയുടെ ***സുരേഷ് കൻക്രു വേഴ്സസ് യു.പി. സംസ്ഥാനവും മറ്റൊരാളും (07.01.2022 ൽ തീരുമാനിച്ച ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 52/2022)*** കേസിലെയും തീരുമാനങ്ങളെ അപ്പീൽവാദികൾക്ക് വേണ്ടി ഹാജരാകുന്ന അഭിജ്ഞനായ സീനിയർ അഭിഭാഷകൻ ആശ്രയിച്ചു.

3.7 ***മുകുൾ റോയിയുടെ (മേൽപ്പരാമർശം)*** കേസിൽ സംയോജിത ബെഞ്ച് സ്വീകരിച്ച കാഴ്ചപ്പാടിനേക്കാൾ വിപരീത വീക്ഷണം ഹൈക്കോടതിയുടെ സിംഗിൾ ജഡ്ജി സ്വീകരിച്ചത് ശരിയല്ലെന്നും /അല്ലെങ്കിൽ ന്യായീകരിക്കപ്പെടുന്നില്ലെന്നും സമർപ്പിക്കുന്നു. ***മുകുൾ റോയിയുടെ (മേൽപ്പരാമർശം)*** കേസിൽ എടുത്ത കാഴ്ചപ്പാട് ശരിയായ നിയമമല്ലെന്ന് ഹൈക്കോടതിയിലെ സിംഗിൾ ജഡ്ജിക്ക് അഭിപ്രായമുണ്ടെങ്കിൽ, ആ സാഹചര്യത്തിൽ, വ്യതിരിക്തമായ കാഴ്ചപ്പാട് സ്വീകരിക്കുന്നതിനുപകരം സിംഗിൾ ജഡ്ജി വിഷയം വലിയ ബെഞ്ചിലേക്ക് റഫർ ചെയ്യണമെന്ന് ഔചിത്യബോധം ആവശ്യപ്പെടുന്നു.

3.8 ***മുകുൾ റോയിയുടെ (മേൽപ്പരാമർശം)*** കേസിൽ ഹൈക്കോടതിയുടെ തീരുമാനം ***പ്രിയങ്കാ ശ്രീവാസ്തവയുടെ (മേൽപ്പരാമർശം)*** കേസിൽ ഈ ബഹുമാനപ്പെട്ട കോടതിയുടെ വിധിന്യായത്തെ വ്യക്തമായി പിന്തുടരുന്നുവെന്ന് മറ്റുവിധത്തിൽ പോലും സിംഗിൾ ജഡ്ജി വിലമതിക്കേണ്ടതായിരുന്നു എന്ന് സമർപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. അതിനാൽ, അഭിജ്ഞനായ സിംഗിൾ ജഡ്ജി വിപരീത വീക്ഷണം പുലർത്താൻ പാടില്ലായിരുന്നുവെന്നും സമർപ്പിക്കപ്പെടുന്നു.

3.9 ഇപ്പോഴത്തെ കേസിൽ എസ്എച്ച്ഒ പോലും 2020 ഒക്ടോബർ മാസത്തിൽ പരാതി ലഭിച്ച ശേഷം ***ലളിത കുമാരി (മേൽപ്പരാമർശം)*** കേസിൽ ഈ കോടതി നിശ്ചയിച്ച നിയമപ്രകാരം

പ്രാഥമിക അന്വേഷണം നടത്തിയെന്നും അതിനുശേഷം എഫ്ഐആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യാൻ വിസമ്മതിച്ചുവെന്നും അപ്പീൽ വാദികൾക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ അഭിജ്ഞരായ സീനിയർ അഭിഭാഷകർ വാദിച്ചു.

3.10 ബന്ധപ്പെട്ട അപ്പീൽവാദികൾക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ മുതിർന്ന അഭിഭാഷകർ 30.11.2018, അതായത്, സംഭവം നടന്നുവെന്ന് ആരോപിക്കുന്ന തീയതിയുടെ അടുത്ത ദിവസം മുതൽ 2020 മാർച്ച് വരെ അപ്പീൽവാദികളിലൊരാളായ കൈലാഷ് വിജയവർഗിയയ്ക്ക് അയച്ച ഇമെയിലുകളും സന്ദേശങ്ങളും ഈ കോടതിയുടെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടുത്തി. അയാൾ 29.11.2018 ന് ബലാത്സംഗം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, ആ കേസിൽ ആരോപിക്കപ്പെടുന്നതുപോലെ, അപ്പീൽവാദി-കൈലാഷ് വിജയവർഗിയയ്ക്ക് അവർ ഇമെയിലുകളും സന്ദേശങ്ങളും അയയ്ക്കാൻ ഒരു കാരണവുമില്ല.

3.11 29.11.2018 നും 2020 ഒക്ടോബറിനും ഇടയിൽ പരാതികക്ഷി പ്രതികൾക്കെതിരെ വിവിധ പോലീസ് സ്റ്റേഷനുകളിൽ വിവിധ പരാതികൾ നൽകിയതായും പരാതിയിൽ പറയുന്നു. ആദ്യ പരാതി നൽകിയത് 12.12.2019 നാണ് **(സർസുന കേസ്)**. അവർ അപ്പീൽവാദിയെ കണ്ടതായി പരാതിയിൽ വ്യക്തമായി പരാമർശിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും, ബലാത്സംഗം നടന്നതായി ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന സംഭവത്തെക്കുറിച്ച് പരാതിയിൽ പരാമർശിക്കുന്നില്ല. കഴിഞ്ഞ വർഷം, 2018 നവംബറിൽ 4 തവണ ഉന്നതതല നേതാക്കൾ തന്നെ വിളിച്ചുവെന്നും ഓരോ തവണയും അവർ അവരെ 4 മുതൽ 5 മണിക്കൂർ വരെ പൂട്ടിയിടുകയും കേസ് പിൻവലിക്കാൻ സമ്മർദ്ദം ചെലുത്തുകയും ചെയ്തുവെന്നായിരുന്നു ഈ എഫ്ഐആറിൽ ആരോപിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. ഈ എഫ്ഐആർ എഫ്ഐആർ നമ്പർ 131/2019 ആയി രജിസ്റ്റർ ചെയ്തതായി സമർപ്പിക്കുന്നു. മേൽപ്പറഞ്ഞ കേസിൽ 16.06.2020 ലെ ക്ലോഷർ റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിച്ചതിനാൽ ഈ കേസ് ഇപ്പോൾ അവസാനിപ്പിച്ചതായി സമർപ്പിക്കുന്നു.

3.12 അതിനുശേഷം 6.2.2020-ൽ മറ്റൊരു പരാതി നൽകിയിട്ടുണ്ടെന്നും എന്നാൽ ബലാത്സംഗം നടന്നതായി ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു പ്രത്യേക തീയതിയും പരാമർശിച്ചിട്ടില്ലെന്നും ഹർജിയിൽ പറയുന്നു. തുടർന്ന് 12.03.2020 ന് മറ്റൊരു പരാതി നൽകിയിട്ടുണ്ടെന്നും അതിൽ ബലാത്സംഗ സംഭവത്തെക്കുറിച്ച് പരാമർശിച്ചിട്ടില്ലെന്നും പരാതിയിൽ പറയുന്നു. രണ്ട് വർഷത്തെ ബലാത്സംഗ സംഭവത്തിന് ശേഷം, പരാതികക്ഷി 27.10.2020 ന് ഒരു പരാതി നൽകി, അതിൽ അമലേന്ദു ചതോപാധ്യായയ്ക്കെതിരായ 2018 ലെ കേസ് പിൻവലിക്കാൻ സമ്മർദ്ദം ചെലുത്തുന്നതിനായി, അപ്പീൽവാദി നമ്പർ 1-കൈലാഷ് വിജയവർഗിയയുടെ അപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ വിളിച്ചുവരുത്തി 29.11.2018 ന് ബലാത്സംഗം ചെയ്തു. കുറ്റാരോപിത കുറ്റകൃത്യത്തിനെതിരെ പരാതി നൽകുന്നതിൽ രണ്ട് വർഷത്തെ വിശദീകരിക്കാത്തതും അമിതവുമായ കാലതാമസം ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ, വകുപ്പ് 156 (3) സിആർപിസി പ്രകാരം അപേക്ഷയിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ആരോപണങ്ങളുടെ ശരിയും സത്യസന്ധതയും സംബന്ധിച്ച് സംശയം ജനിപ്പിക്കുന്നുവെന്ന് സിജെഎം ശരിയായി നിരീക്ഷിച്ചതായി സമർപ്പിക്കുന്നു.

3.13 ആരോപണവിധേയമായ കുറ്റകൃത്യത്തിനെതിരെ ആദ്യ പോലീസ് പരാതി നൽകുന്നതിൽ അമിതമായ കാലതാമസം ഉണ്ടെന്നും 156 (3) വകുപ്പ് പ്രകാരം അപേക്ഷയിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ആരോപണങ്ങളുടെ ശരിയും സത്യസന്ധതയും സംബന്ധിച്ച് സംശയങ്ങൾ ഉയർത്താൻ മതിയായ പൊരുത്തക്കേടുകൾ ഉണ്ടെന്നും എടുത്തുകാണിക്കാൻ 12.11.2020 ലെ ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കുമ്പോൾ സിജെഎം ചില പ്രസക്തമായ നിരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തിയെന്നും ബന്ധപ്പെട്ട അപ്പീൽവാദികൾക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ മുതിർന്ന അഭിഭാഷകർ സമർപ്പിക്കുന്നു. ആദ്യം, പരാതികക്ഷിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ കുറ്റകൃത്യം 29.11.2018 ന് നടന്നതായി സിജെഎം നിരീക്ഷിച്ചു, എന്നിരുന്നാലും, ക്രിമിനൽ നടപടികൾ ആരംഭിക്കാൻ ആദ്യമായി ശ്രമിച്ചത് ഭോവനിപൂർ പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ പരാതി നൽകിയ തീയതിയായ 27.10.2020 ന് മാത്രമാണ്-. കുറ്റാരോപിത കുറ്റകൃത്യം നടന്ന തീയതി മുതൽ ഏകദേശം രണ്ട് വർഷത്തെ ഇടവേളയ്ക്ക് ശേഷമാണ് ഇത്.

3.14 പ്രതികൾക്കും അവരുടെ കൂട്ടാളികൾക്കുമെതിരെ വിവിധ പോലീസ് സ്റ്റേഷനുകളിൽ നിരവധി പരാതികൾ നൽകിയിട്ടുണ്ടെന്ന് വകുപ്പ് 156 (3) പ്രകാരമുള്ള തന്റെ അപേക്ഷയിൽ പരാതികക്ഷി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്ന് അതിനുശേഷം സിജെഎം ശ്രദ്ധിച്ചു, എന്നിരുന്നാലും, അത്തരം പരാതികളിലൊന്നും ബലാത്സംഗ കുറ്റകൃത്യത്തെക്കുറിച്ച് പരാമർശിക്കുന്നില്ല. അതിനാൽ, തെറ്റായ ആരോപണത്തിനുള്ള സാധ്യത, പ്രത്യേകിച്ചും അതേ പരാതികക്ഷി അതേ പ്രതികൾക്കെതിരെ നിരവധി പരാതികൾ നൽകിയ കാലയളവിൽ 29.11.2018 ലെ ബലാത്സംഗത്തെ കുറിച്ച് ആരോപണം ഉന്നയിച്ചിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ, തള്ളിക്കളയാനാവില്ലെന്ന് സിജെഎം അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

3.15 പരാതികക്ഷികളിൽ ഒരാളായ കൈലാഷ് വിജയവർഗിയ 09.08.2018 ന് ഹോട്ടൽ പീർലെസ് ഇന്നിൽ വച്ച് തന്നെ ബലാത്സംഗം ചെയ്തുവെന്ന് 14.08.2020 ലെ ബെഹാല പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ നൽകിയ പരാതിയിൽ പരാതികക്ഷി ആരോപിച്ചതായും സിജെഎം നിരീക്ഷിച്ചു, എന്നിരുന്നാലും, സിജെഎം വകുപ്പ് 156 (3) സിആർപിസി പ്രകാരം അപേക്ഷയിൽ അത്തരം സംഭവത്തെക്കുറിച്ച് പരാമർശമൊന്നും കണ്ടെത്തിയില്ല. അമലേന്ദു ചതോപാധ്യായയ്ക്കും മറ്റുള്ളവർക്കുമെതിരെ 31.08.2018 ൽ ബെഹാല പോലീസ് സ്റ്റേഷൻ കേസ് നമ്പർ 01/2018 ഫയൽ ചെയ്തു. അത് ഹോട്ടൽ പീർലെസ് ഇന്നിൽ കൈലാഷ് വിജയവർഗിയ ബലാത്സംഗം ചെയ്തുവെന്ന് ആരോപിച്ചതിനു വളരെ നാൾ കഴിഞ്ഞാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ബെഹാല പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ നൽകിയ ആ പരാതിയിൽ പോലും അത്തരം സംഭവത്തെക്കുറിച്ച് പരാമർശമില്ല. അതിനാൽ, പരാതി നൽകുന്നതിൽ ഏകദേശം രണ്ട് വർഷത്തെ വിശദീകരിക്കാത്ത കാലതാമസവും ആരോപണങ്ങളിലെ നിരവധി പൊരുത്തക്കേടുകളും കണക്കിലെടുത്ത്, ആരോപണങ്ങൾ അവിശ്വസനീയമാണെന്ന് തോന്നുന്നുവെന്നും അതിനാൽ പരാതികക്ഷിയുടെ വകുപ്പ് 156 (3) അപേക്ഷ സി.ജെ.എം നിരസിച്ചത് ശരിയാണ്.

3.16 നിലവിലെ കേസിൽ, പരാതികക്ഷി കാലതാമസം വരുത്തിയതിന്റെ വിശദീകരണം പൂർണ്ണമായും തൃപ്തികരമല്ലെന്ന് സിജെഎം കണ്ടെത്തിയതായി അപ്പീൽവാദികൾക്ക് വേണ്ടി

ഹാജരായ അഭിജ്ഞരായ സീനിയർ അഭിഭാഷകർ സമർപ്പിക്കുന്നു. ബലാത്സംഗത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ കാലതാമസം എപ്പോഴും ഗുരുതരമല്ല, പ്രത്യേകിച്ചും വേണ്ടത്ര വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, എന്നതിൽ സംശയമില്ല. കാലതാമസത്തിനുള്ള വിശദീകരണത്തിൽ കുറച്ച് വിശ്വാസ്യതയെങ്കിലും ഉണ്ടായിരിക്കണം. ബലാത്സംഗത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രഥമ വിവര റിപ്പോർട്ടിൽ, ആരോപണവിധേയമായ സംഭവ തീയതിക്ക് ശേഷം ഏകദേശം 2 വർഷം വൈകുന്നത് പരാതികക്ഷിയുടെ ആരോപണങ്ങളുടെ സത്യസന്ധതയെക്കുറിച്ച് ഏത് നീതിന്യായസംവിധാനവും ജാഗ്രത പുലർത്തുന്ന ഒരു ഘടകമാണെന്ന് സമർപ്പിക്കുന്നു. സിജെഎം കാലതാമസത്തിന്റെ കാരണത്തിൽ മാത്രം വകുപ്പ് 156 (3) സിആർപിസി പ്രകാരം അപേക്ഷ തള്ളിയിട്ടില്ലെന്ന് സമർപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ ബലാത്സംഗം ആരോപിക്കപ്പെട്ട തീയതി മുതൽ വകുപ്പ് 156 (3) അപേക്ഷ സമർപ്പിക്കുന്നതുവരെ അവരുടെ പെരുമാറ്റം പരിശോധിക്കുകയും കാലതാമസത്തിനുള്ള അവളുടെ വിശദീകരണത്തിന് വിരുദ്ധമാണെന്ന് കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്തു. പരിചയസമ്പന്നയായ ഒരു സാമൂഹിക/രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തകയെന്ന നിലയിൽ അവർ ഭീരുവായ ഇരയായിരുന്നില്ല; ബലാത്സംഗം ഉൾപ്പെടെയുള്ള എഫ്ഐആറുകൾ ഫയൽ ചെയ്ത ചരിത്രമുണ്ടായിരുന്നു; മറ്റ് കുറ്റങ്ങൾക്ക് നിലവിലെ കേസിലെ പ്രതികൾക്കെതിരെ നേരത്തെ എഫ്ഐആർ ഫയൽ ചെയ്യുകയും നിരവധി ശക്തരായ ആളുകൾക്കെതിരെ പോലീസ് അധികാരം പ്രയോഗിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അതിനാൽ പരാതികക്ഷിയെ ബലാത്സംഗം ചെയ്ത് എളുപ്പത്തിൽ ഭീഷണിപ്പെടുത്താനോ നിശബ്ദമാക്കാനോ കഴിയുന്ന ഒരു വ്യക്തിയല്ലെന്ന് സമർപ്പിക്കുന്നു. അതിനാൽ 156 (3) വകുപ്പ് പ്രകാരം അപേക്ഷ തള്ളിയതിൽ സിജെഎം ഒരു തെറ്റും ചെയ്തിട്ടില്ലെന്ന് സമർപ്പിക്കപ്പെടുന്നു, ഇത് 156 (3) വകുപ്പ് പ്രകാരം അപേക്ഷ പരിഗണിക്കുന്ന ഘട്ടത്തിൽ നിയമത്തിന്റെ തെറ്റായ പ്രയോഗത്തിൽ ഹൈക്കോടതി റദ്ദാക്കാൻ പാടില്ലായിരുന്നു. പരാതിയിലോ അപേക്ഷയിലോ ഉള്ള ആരോപണങ്ങളുടെ ശരിയും സത്യസന്ധതയും പരിഗണിക്കാൻ മജിസ്ട്രേറ്റിന് അധികാരിതയില്ല. പോലീസിനും അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥനും മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകുന്ന ***ലളിതകുമാരിയിലെ (മേൽഘരാമർശം)*** കേസിലെ യുക്തി ഹൈക്കോടതി തെറ്റായി പ്രയോഗിച്ചുവെന്നും വകുപ്പ് 156 (3) സിആർപിസി പ്രകാരം അധികാരിത പ്രയോഗിക്കുന്ന മജിസ്ട്രേറ്റിന് ബാധകമല്ലെന്നും സമർപ്പിക്കുന്നു.

3.17 എഫ്ഐആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുന്ന ഘട്ടത്തിൽ പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥന് ആരോപണങ്ങളുടെ ശരിയും സത്യസന്ധതയും പരിശോധിക്കാൻ അധികാരിതയില്ലാത്തപ്പോൾ, വകുപ്പ് 156 (3) പ്രകാരമുള്ള അധികാരങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് ഒരു മജിസ്ട്രേറ്റിന് പരാതിയിലെ ആരോപണങ്ങളുടെ സത്യസന്ധത എങ്ങനെ പരിശോധിക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് ***ലളിത കുമാരി (മേൽഷരാമർശം)*** കേസിൽ ഈ കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു. ***ലളിത കുമാരി (മേൽഷരാമർശം)*** കേസിൽ ഈ കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച നിർദ്ദേശങ്ങൾ പോലീസിന് മാത്രമായി പരിമിതപ്പെടുത്തുമെന്നും വകുപ്പ് 156 (3) സിആർപിസി പ്രകാരം അധികാരിത പ്രയോഗിക്കുന്ന മജിസ്ട്രേറ്റിന് ഇത് ബാധകമല്ലെന്നും സമർപ്പിക്കുന്നു.

3.18 പരാതികക്ഷിയുടെ തുടർന്നുള്ള പെരുമാറ്റം പോലും അവരുടെ വിശ്വാസ്യതയെക്കുറിച്ച് ഗുരുതരമായ സംശയങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നുവെന്നും സമർപ്പിക്കുന്നു. തന്റെ കാലതാമസം വരുത്തിയ പരാതി തന്റെ ആരോപണങ്ങളുടെ സത്യസന്ധതയെ പൂർണ്ണമായും ബാധിക്കുന്നു എന്ന ഗുരുതരമായ സംശയം പരാതികക്ഷി മനസ്സിലാക്കിയതിനാൽ, എതിർ സത്യവാങ്മൂലത്തിൽ ഈ കോടതിക്ക് മുന്നിൽ, അവർ സത്യപ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുകയും 29.11.2018 ന് ബലാത്സംഗം ചെയ്തുവെന്ന് ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന സംഭവത്തിനെതിരെ തൊട്ടടുത്ത ദിവസം തന്നെ രാവിലെ 11 മണിക്ക് ബെഹല പോലീസിൽ പരാതി നൽകി എന്ന ഒരു കേസുമായി അവർ വന്നിരിക്കുകയാണ്. വകുപ്പ് 156 (3) പ്രകാരമുള്ള അപേക്ഷയിലും/അല്ലെങ്കിൽ ബന്ധപ്പെട്ട പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥർക്ക് മുമ്പുള്ള പരാതികളിലും പോലും അവരുടെ കേസ് അങ്ങനെയായിരുന്നില്ലെന്ന് സമർപ്പിക്കുന്നു. പശ്ചിമ ബംഗാൾ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ അഭിജ്ഞനായ സീനിയർ അഭിഭാഷകൻ പോലും പരാതി നൽകിയതിന് അത്തരം രേഖകളൊന്നുമില്ലെന്ന് കോടതിയെ അറിയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് സമർപ്പിക്കുന്നു. അതിനാൽ കാലതാമസം ഒഴിവാക്കാനും 2020 ഒക്ടോബർ വരെ 29.11.2018 ന് നടന്ന ബലാത്സംഗ സംഭവവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് പരാതികക്ഷി പരാതി നൽകിയിട്ടില്ല എന്ന വസ്തുതയിൽ നിന്നു പുറത്ത് വരാനും മാത്രമാണ് പരാതികക്ഷി ഈ കോടതിയിൽ സത്യപ്രതിജ്ഞ ചെയ്ത് തെറ്റായ പ്രസ്താവന നടത്തിയതെന്ന് സമർപ്പിക്കുന്നു.

3.19 മേൽപ്പറഞ്ഞ പ്രസ്താവനകൾ നടത്തുമ്പോൾ, ഇപ്പോഴത്തെ കേസ് നടപടിക്രമങ്ങളുടെ ദുരുപയോഗത്തിന്റെയും നിയമത്തിന്റെ ദുരുപയോഗത്തിന്റെയും വ്യക്തമായ ഉദാഹരണമാണെന്ന് സമർപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. ബലാത്സംഗ ആരോപണം പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ തെറ്റാണെന്നും ഈ തെറ്റായ ആരോപണങ്ങളുടെ മറവിൽ പ്രതികളിൽ നിന്നും പണം തട്ടാനോ ബ്ലാക്ക് മെയിൽ ചെയ്യാനോ ഉള്ള ഉദ്ദേശ്യത്തോടെയാണ് ഉണ്ടാക്കിയതെന്നും സമർപ്പിക്കുന്നു. ആരോപണവിധേയമായ സംഭവ തീയതി മുതൽ ഏകദേശം രണ്ട് വർഷത്തിന് ശേഷം ബലാത്സംഗം ചെയ്തുവെന്ന ഗുരുതരമായ ആരോപണം അപ്പീൽവാദികളുടെ പ്രതിച്ഛായയെ കളങ്കപ്പെടുത്തുന്നതിനും രാഷ്ട്രീയ പ്രതികാരം ചെയ്യുന്നതിനും അപ്പീൽവാദികളുടെ രാഷ്ട്രീയ ജീവിതം അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനുമായി നൽകിയിട്ടുള്ളതാണ് എന്ന് സമർപ്പിക്കുന്നു. അതിനാൽ, നിലവിലെ അപ്പീലുകൾ അനുവദിക്കുകയും ഹൈക്കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായവും ഉത്തരവും അസാധുവാക്കുകയും റദ്ദാക്കുകയും ചെയ്യണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. നിലവിലെ നടപടികൾ തീർപ്പുകൽപ്പിക്കാത്ത സമയത്ത്, നിലവിലെ അപ്പീലുകൾ ഈ കോടതിയിൽ തീർപ്പുകൽപ്പിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും, അപേക്ഷയെ എഫ്ഐആറായി കണക്കാക്കാൻ ഭവാനിപൂർ പോലീസ് സ്റ്റേഷന്റെ ചുമതലയുള്ള ഓഫീസർക്ക് നിർദ്ദേശം നൽകിക്കൊണ്ട് സിജെഎം 08.10.2021-ൽ ഒരു ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിച്ചു. ആ ഉത്തരവിനെ തുടർന്ന് അപ്പീൽവാദികൾക്കെതിരെ 221/2021 കേസ് രജിസ്റ്റർ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഹൈക്കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായത്തിന്റെയും ഉത്തരവിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ഈ എഫ്ഐആർ ഫയൽ ചെയ്തതെന്ന് സമർപ്പിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഹൈക്കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായവും ഉത്തരവും റദ്ദാക്കുകയാണെങ്കിൽ, ആ കേസിൽ, തുടർന്നുള്ള എല്ലാ ഉത്തരവുകളും തുടർന്നുള്ള എഫ്ഐആർ രജിസ്റ്ററും അസാധുവാക്കാനും റദ്ദാക്കാനും അർഹതയുണ്ടെന്ന് സമർപ്പിക്കുന്നു.

4. പരാതികക്ഷിയുടെ വിശ്വാസ്യതയെക്കുറിച്ചും വകുപ്പ് 156 (3) സിആർപിസി പ്രകാരം അപേക്ഷയുടെ ഘട്ടത്തിൽ പരാതികക്ഷിയുടെ വിശ്വാസ്യതയെക്കുറിച്ചും ആരോപണങ്ങളുടെ സ്വീകാര്യതയെക്കുറിച്ചും അന്വേഷിക്കാൻ മജിസ്ട്രേറ്റിന് അധികാരമില്ലെന്ന് പശ്ചിമ ബംഗാൾ

സംസ്ഥാനത്തിന് വേണ്ടി ഹാജരായ അഭിജ്ഞനായ സീനിയർ അഭിഭാഷകൻ ആർ ബസന്ത് സമർപ്പിച്ചു.

4.1 കൊഗ്നൈസബിൾ കുറ്റകൃത്യം നടന്നതായി വെളിപ്പെടുത്തിയാൽ എഫ്ഐആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യാൻ ഒരു പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥന് വിസമ്മതിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് ***ലളിത കുമാരി (മേൽപ്പരാമർശം)*** കേസിൽ ഭരണഘടനാ ബെഞ്ച് വിധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് പ്രസ്താവിച്ചു. ***ലളിതകുമാരിയിൽ (മേൽപ്പരാമർശം)*** ഒരു പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥൻ പരിഗണിക്കുന്ന പ്രാഥമിക അന്വേഷണം ഒരു കോഗ്നൈസബിൾ കുറ്റകൃത്യം വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്ന് നിർണ്ണയിക്കാൻ മാത്രമാണെന്ന് സമർപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥൻ തെറ്റായോ ശരിയല്ലാതെയോ എഫ്ഐആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യാൻ വിസമ്മതിക്കുകയാണെങ്കിൽ, പരാതികക്ഷിക്ക് വകുപ്പ് 156 (3) സിആർപിസി പ്രകാരം പരാതി നൽകുകയല്ലാതെ നിയമത്തിൽ മറ്റ് മാർഗമില്ല.

4.2 ***പ്രിയങ്കാ ശ്രീവാസ്തവ (മേൽപ്പരാമർശം)*** കേസിലെ വിധിന്യായം പരാതികക്ഷിയുടെ വിശ്വാസ്യതയും ആരോപണങ്ങളുടെ സ്വീകാര്യതയും 156 (3) സിആർപിസി പ്രകാരം അപേക്ഷയുടെ ഘട്ടത്തിൽ പരിഗണിക്കാൻ മജിസ്ട്രേറ്റിനെ അധികാരപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടെങ്കിലും, ***(2010) 8 എസ്.സി.സി. 206 ൽ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്ത ശ്രീനിവാസ് ഗുണ്ടൂരിയും മറ്റുള്ളവരും വേഴ്സസ് സെപ്കോ ഇലക്ട്രിക് ഇലക്ട്രിക് പവർ കൺസ്ട്രക്ഷൻ കോർപ്പറേഷൻ, (2013) 6 എസ്.സി.സി. 384 ൽ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്ത അഞ്ജു ചൗധരി വേഴ്സസ് യു.പി. സംസ്ഥാനം*** കേസുകളിലെ ഈ കോടതിയുടെ മുൻ തീരുമാനങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വകുപ്പ് 156(3) ഖട്ടത്തിൽ പരാതികക്ഷിയുടെ വിശ്വാസ്യതയും ആരോപണങ്ങളുടെ സ്വീകാര്യതയും മജിസ്ട്രേറ്റിനു പരിശോധിക്കാം എന്നത് ശരിയാണെന്ന് തോന്നുന്നില്ല.

4.3 പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥൻ എഫ്ഐആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്ന് ആരോപിച്ച് പരാതികക്ഷി മജിസ്ട്രേറ്റിനെ സമീപിച്ചതായി സമർപ്പിക്കുന്നു. അതിനാൽ, കോഗ്നൈസൻസ്

എടുക്കുന്നതിനു മുന്പുള്ള ഘട്ടത്തിൽ വകുപ്പ് 154 (1) പ്രകാരം പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ കടമയും വകു പ്പ് 156 (3) പ്രകാരം മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ അധികാരിതയുടെ അതിർത്തികളും തമ്മിൽ പൊരുത്തക്കേട് ഉണ്ടാകാൻ കഴിയില്ല. അങ്ങനെ മനസ്സിലാക്കിയാൽ, ***പ്രിയങ്കാ ശ്രീവാസ്തവയിൽ (മേൽപ്പരാമർശം)*** പ്രവർത്തനക്ഷമമാക്കിയ സത്യസന്ധതയുടെ പരിശോധന ഒരു കോഗ്നിസിബിൾ കുറ്റകൃത്യം യഥാർത്ഥത്തിൽ കെട്ടിച്ചമച്ചതാണോ അല്ലയോ എന്ന് നിർണ്ണയിക്കാൻ മാത്രമേ കഴിയൂ. ***ലളിതകുമാരിയിലെ (മേൽപ്പരാമർശം)*** സന്ദർഭവും സൂക്തവും വേർപെടുത്തിയ ഒരു വ്യാഖ്യാനം അതിന് സ്വീകരിക്കാൻ കഴിയില്ല. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ, വകുപ്പ് 154 (1) ഉം വകുപ്പ് 156 (3) സിആർപിസിയും തമ്മിൽ പൊരുത്തക്കേട് ഉണ്ടാകും. പരാതികക്ഷിയുടെ / സാക്ഷികളുടെ വിശ്വാസ്യതയും അവർ ഉന്നയിച്ച ആരോപണങ്ങളുടെ സ്വീകാര്യതയും മജിസ്ട്രേറ്റിന് പരിശോധിക്കാൻ കഴിയുമെന്ന നിഗമനത്തിലേക്ക് നയിക്കാൻ ***പ്രിയങ്കാ ശ്രീവാസ്തവയുടെ (മേൽപ്പരാമർശം)*** കേസിൽ ഈ കോടതിയുടെ തീരുമാനത്തിന് കഴിയില്ലെന്ന് സമർപ്പിക്കുന്നു. അത്തരമൊരു അധികാരിത നൽകാൻ ***പ്രിയങ്കാ ശ്രീവാസ്തവ (മേൽപ്പരാമർശം)*** ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നില്ലെന്ന് സമർപ്പിക്കുന്നു.

4.4. വകുപ്പ് 156 (3) പ്രകാരം ഒരു റഫറൻസ് നൽകേണ്ടതില്ലെന്ന് തീരുമാനിച്ചാലുടൻ പരാതി തള്ളിക്കളയാൻ മജിസ്ട്രേറ്റുമാർക്ക് അധികാരം നൽകിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, പരാതികക്ഷിയെ വിശ്വസിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് രേഖകളിൽ തെളിവുകളൊന്നുമില്ലാതെ അകാലത്തിൽ നിഗമനത്തിലെത്തുന്നതിലൂടെ പരാതി ഫലത്തിൽ റദ്ദാക്കുന്നതായിരിക്കും അത് എന്ന് കൂടുതലായി ബോധിപ്പിച്ചു. ഇത് വകുപ്പ് 482 സിആർപിസി പ്രകാരം ഹൈക്കോടതിക്ക് നൽകിയിട്ടുള്ള അന്തർലീനമായ അധികാരങ്ങളെ മജിസ്ട്രേറ്റ് സ്വയം ഏറ്റെടുക്കുന്നതിനു തുല്യമാണെന്ന് സമർപ്പിക്കുന്നു. വകുപ്പ് 156 (3) ന്റെ ഘട്ടത്തിൽ പരാതികക്ഷിയുടെ വിശ്വാസ്യതയെക്കുറിച്ചോ പരാതിയിലെ ആരോപണങ്ങളുടെ സ്വീകാര്യതയെക്കുറിച്ചോ തീരുമാനമെടുക്കാൻ പ്രാപ്തമാക്കുന്ന ഒരു വസ്തുതയും മജിസ്ട്രേറ്റിന് ഉണ്ടായിരിക്കില്ലെന്ന് സമർപ്പിക്കുന്നു.

4.5. ആദ്യം സിജെഎമ്മിന് എഫ്ഐആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യാൻ ബന്ധപ്പെട്ട പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥനോട് നിർദ്ദേശിക്കാൻ വിവേചനാധികാരം പ്രയോഗിക്കാമായിരുന്നു, കാരണം പരാതി ഒരു കോഗ്നൈസബിൾ കുറ്റകൃത്യം ചെയ്തതായി വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. എഫ്ഐആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യേണ്ട എന്ന് പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥൻ കരുതിയതിനാൽ, മജിസ്ട്രേറ്റിന് ബോധ്യമുണ്ടെങ്കിൽ എഫ്ഐആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുന്നതിന് വകുപ്പ് 156 (3) പ്രകാരം പരാതി പോലീസ് സ്റ്റേഷനിലേക്ക് റഫർ ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടെന്ന് സമർപ്പിക്കുന്നു. ഒരു സാഹചര്യത്തിലും വകുപ്പ് 156 (3) പ്രകാരം പരാതി പോലീസിന് റഫർ ചെയ്യരുതെന്ന് അഭിജ്ഞനായ മജിസ്ട്രേറ്റ് തീരുമാനിക്കുകയാണെങ്കിൽ, പരാതി തള്ളാൻ കഴിയില്ലെന്നും വകുപ്പ് 200/202 സിആർപിസി ഘട്ടത്തിലേക്ക് നീങ്ങിയിട്ടുണ്ടാകണമെന്നും വകുപ്പ് 203 അല്ലെങ്കിൽ 204 സിആർപിസി പ്രകാരം ഉചിതമായ തീരുമാനം എടുക്കുമായിരുന്നു എന്നും സമർപ്പിക്കുന്നു. അന്വേഷണത്തിന് മജിസ്ട്രേറ്റ് നടപടിയെടുക്കണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിച്ച് 27.10.2020 തീയതിയിലെ പരാതികക്ഷി നൽകിയ ഹർജി വകുപ്പ് 2 (ഡി) സിആർപിസി പ്രകാരം ഒരു "പരാതിയ്ക്ക്" തുല്യമാണെന്ന് സമർപ്പിക്കുന്നു. അതിനാൽ, വകുപ്പ് 156 (3) അല്ലെങ്കിൽ വകുപ്പ് 200/202 സിആർപിസി പ്രകാരം കേസിന്റെ തന്നിരിക്കുന്ന വസ്തുതകളിൽ എന്ത് നടപടിയെടുക്കണമെന്ന് തീരുമാനിക്കാനുള്ള വിവേചനാധികാരം മജിസ്ട്രേറ്റിന് ഉണ്ടെന്ന് സമർപ്പിക്കുന്നു.

4.6 അതിനാൽ, വകുപ്പ് 156 (3) അവലംബിക്കുന്നതും "നിയമസംഹിത പ്രകാരം നടപടിയെടുക്കുന്നു" എന്നതു തന്നെയാണെന്നും, അതിനാൽ പരാതികക്ഷി വകുപ്പ് 156 (3) പ്രകാരവും നടപടിയെടുക്കാൻ അഭ്യർത്ഥിച്ചതിനാൽ പരാതി ഒരു പരാതിയല്ലാതാവുന്നില്ല. വകുപ്പ് 156 (3), വകുപ്പ് 200/202 സിആർപിസി എന്നിവ പ്രകാരം മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ അധികാരിത പരാതികക്ഷിയുടെ അപേക്ഷ /ഐച്ഛികം /പരാതി നൽകുന്നതിനെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നില്ലെന്ന് സമർപ്പിക്കുന്നു. വകുപ്പ് 204 സിആർപിസി പ്രകാരം സാക്ഷികളുടെയും രേഖകളുടെയും ഒരു പട്ടിക ഫയൽ ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ഔപചാരിക ആവശ്യകതകൾ. അത്തരം പട്ടിക ഫയൽ ചെയ്യുകയോ ഫയൽ ചെയ്യാതിരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നത് വകുപ്പ് 2 (ഡി) സിആർപിസി പ്രകാരം ഹർജിയുടെ പരാതി എന്ന നിലയെ ബാധിക്കില്ല. അത്തരം ഒരു പരാതി നൽകുമ്പോൾ, വകുപ്പ് 156 (3) പ്രകാരം

കോഗ്നൈസൻസ് എടുക്കുന്നതിനു മുൻപുള്ള ഒരു റഫറൻസ് നടത്താനോ അല്ലെങ്കിൽ 200/202 സിആർപിസി വകുപ്പുകൾ പ്രകാരം കോഗ്നിസൻസ് എടുത്തതിനു ശേഷമുള്ള നടപടി സ്വീകരിക്കാനോ മജിസ്ട്രേറ്റിന് തീർച്ചയായും വിവേചനാധികാരമുണ്ടെന്ന് സമർപ്പിക്കുന്നു. വകുപ്പ് 2 (ഡി) പ്രകാരം ഒരു പരാതിയുടെ നിർവചനത്തിന് ഒരു ഹർജി ഉത്തരം നൽകുന്നുവെങ്കിൽ ഈ മാർഗ്ഗങ്ങളെല്ലാം മജിസ്ട്രേറ്റിന് ലഭ്യമാണ്. അതിനാൽ വകുപ്പ് 156 (3) പ്രകാരം തുടരാൻ മജിസ്ട്രേറ്റ് തിരഞ്ഞെടുക്കാത്തപ്പോൾ, വകുപ്പ് 156 (3) അവലംബിക്കുന്നത് ഉചിതമല്ലെന്ന് കണ്ടെത്തിയതിനാൽ മാത്രം മജിസ്ട്രേറ്റിന് പരാതി തള്ളിക്കളയാൻ കഴിയില്ലെന്ന് സമർപ്പിക്കുന്നു. സിആർപിസി 200/202 വകുപ്പുകൾ പ്രകാരം മജിസ്ട്രേറ്റ് മുന്നോട്ട് പോകണമെന്ന് സമർപ്പിക്കുന്നു. കൂടാതെ വകുപ്പ് 203 സിആർപിസി പ്രകാരം പരാതി തള്ളിക്കളയാനുള്ള ഉത്തരവുകൾ പുറപ്പെടുവിക്കുകയും അല്ലെങ്കിൽ വകുപ്പ് 204 സിആർപിസി പ്രകാരം ഒരു നടപടി പുറപ്പെടുവിക്കുകയും ചെയ്യണം.

5. നിലവിലെ കേസിൽ പരാതികക്ഷി നൽകിയ പരാതി ഒരു കോഗ്നിസിബിൾ കുറ്റകൃത്യമാണെന്ന് വെളിപ്പെടുത്തുന്നുവെന്ന് നിലവിലെ അപ്പീലുകളെ എതിർക്കുമ്പോൾ, യഥാർത്ഥ പരാതികക്ഷിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ സീനിയർ അഭിഭാഷകൻ ശ്രീ ബികാഷ് രഞ്ജൻ ഭട്ടാചാര്യ ശക്തമായി സമർപ്പിച്ചു. അതിനാൽ എഫ്ഐആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുകയും ഇക്കാര്യത്തിൽ അന്വേഷണം നടത്തുകയും ചെയ്യേണ്ടത് ബന്ധപ്പെട്ട പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ കടമയായിരുന്നു എന്ന് ബോധിപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ ബന്ധപ്പെട്ട പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥൻ എഫ്ഐആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത് അന്വേഷണം നടത്തുന്നതിൽ പരാജയപ്പെട്ടതിനാൽ, വകുപ്പ് 156 (3) പ്രകാരമുള്ള അധികാരങ്ങൾ വിനിയോഗിച്ച് മജിസ്ട്രേറ്റ് എഫ്ഐആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യാൻ നിർദ്ദേശിക്കുകയും എഫ്ഐആറിൽ ഉന്നയിച്ച ആരോപണങ്ങളെക്കുറിച്ച് അന്വേഷിക്കാൻ ബന്ധപ്പെട്ട പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥനോട് നിർദ്ദേശിക്കുകയും വേണം.

5.1 എഫ്. ഐ. ആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുന്ന ഘട്ടത്തിൽ പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥനോ വകുപ്പ് 156 (3)ഘട്ടത്തിൽ മജിസ്ട്രേറ്റിനോ പോലും വിശദമായ അന്വേഷണം/പ്രാഥമിക അന്വേഷണം നടത്താൻ അധികാരിതയോ അധികാരമോ ഇല്ലെന്ന് സമർപ്പിക്കുന്നു. വകുപ്പ് 156 (1), 156 (2) സിആർപിസി എന്നിവ പാലിക്കുന്നതിൽ പോലീസ് പരാജയപ്പെട്ടുവെന്ന് ഹർജിയിൽ പറയുന്നു. അത്തരമൊരു അന്വേഷണത്തിന് നിർദ്ദേശം നൽകിക്കൊണ്ട് മജിസ്ട്രേറ്റ് ഒരു ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നു. ഏതെങ്കിലും കോഗ്നിസിബിൾ കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ ഘടകങ്ങൾ തൃപ്തികരമാണെന്ന് പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ ഉറപ്പാക്കുകയാണ് ഉദ്ദേശ്യവും ലക്ഷ്യവും എന്ന് സമർപ്പിക്കുന്നു.

5.2 ***ലളിത കുമാരി (മേൽപ്പരാമർശം)*** കേസിന്റെ കാര്യത്തിൽ ഈ കോടതിയുടെ ഭരണഘടനാ ബെഞ്ച് വിധിന്യായം നിർദ്ദേശിച്ചതുപോലെ, ഒരു പരാതി ഏതെങ്കിലും കോഗ്നിസിബിൾ കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ ഘടകങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്ന നിമിഷം, ഒരു എഫ്ഐആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുന്നത് നിർബന്ധമാകുകയും അതിന്റെ അനന്തരഫലമായുണ്ടാകുന്ന ഏത് അന്വേഷണവും അങ്ങനെ ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു കുറ്റകൃത്യം പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കോഗ്നിസിബിൾ ആണെന്ന് പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നതിനുമാണ് നടത്തുന്നത്. ആ ഘട്ടത്തിൽ, എഫ്. ഐ. ആറിൽ ഉന്നയിച്ച ആരോപണങ്ങൾ ഒരു കോഗ്നിസിബിൾ കുറ്റകൃത്യം നടത്തിയതായി വെളിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടോ ഇല്ലയോ, എന്നത് തൃപ്തിപ്പെടുത്തുക, അല്ലാതെ അതിനപ്പുറമല്ല, എന്നതാണ് ഏക ആവശ്യമെന്ന് ബോധിപ്പിക്കുന്നു.

5.3 ***ലളിത കുമാരി (മേൽപ്പരാമർശം)*** കേസിന്റെ കാര്യത്തിൽ ഈ കോടതി വിധിച്ച പ്രകാരം വിവരങ്ങളുടെ യുക്തിയോ വിശ്വാസ്യതയോ ഒരു എഫ്ഐആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുന്നതിനുള്ള മുൻവ്യവസ്ഥയല്ലെന്ന് യഥാർത്ഥ പരാതികക്ഷിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ അഭിജ്ഞനായ സീനിയർ അഭിഭാഷകൻ ബോധിപ്പിക്കുന്നു. വകുപ്പ് 154 സിആർപിസി-ൽ "ചെയ്യണം" എന്ന വാക്കിന്റെ ഉപയോഗം കൂടുതൽ നിരീക്ഷിക്കുകയും അത് എഫ്ഐആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യാനുള്ള ഉത്തരവാണെന്നും പദാനുപദ വ്യാഖ്യാന നിയമം ബാധകമാകും എന്ന് വിധിക്കുകയും ചെയ്തു.

ലളിതകുമാരിയുടെ (മേൽഷരാമർശം) കേസിൽ ഈ കോടതിയുടെ തീരുമാനമനുസരിച്ച്, അസാധാരണമായ കേസുകളിൽ മാത്രം, എഫ്ഐആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുന്നതിന് മുമ്പ്, ബന്ധപ്പെട്ട പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ പ്രാഥമിക അന്വേഷണം അനുവദനീയമാണെന്ന് വാദിക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന കുറ്റകൃത്യം സ്ത്രീക്കെതിരെയാണെങ്കിൽ, ഗുരുതരമായ ബലാത്സംഗ ആരോപണങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ, വകുപ്പ് 156 (3) അപേക്ഷയുടെ ഘട്ടത്തിൽ കൂടുതൽ പ്രാഥമിക അന്വേഷണം നടത്തുന്ന ചോദ്യമുദിക്കുന്നില്ലെന്ന് ബോധിപ്പിക്കുന്നു.

5.4. ***പ്രിയങ്കാ ശ്രീവാസ്തവയുടെ (മേൽഷരാമർശം)*** കേസിൽ, 29, 30 ഖണ്ഡികകളിൽ മജിസ്ട്രേറ്റുമാർ എഫ്ഐആർ ഫയൽ ചെയ്യാൻ സർവസാധാരണമായും പതിവ് രീതിയിലും നിർദ്ദേശിക്കുന്ന പ്രക്രിയ നിരീക്ഷിച്ചതായും അതിനാൽ "നിസ്സാരമായ ഹർജികൾ ഫയൽ ചെയ്യുന്നതിൽ നിന്ന് വ്യവഹാരകക്ഷികളെ തടയുന്നതിന്, 154 (1), 154 (3) വകുപ്പുകൾ പ്രകാരം മുൻകൂർ അപേക്ഷകൾ ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നും വകുപ്പ് 156 (3) പ്രകാരമുള്ള ഹർജിയെ ഒരു സത്യവാങ്മൂലം പിന്തുണയ്ക്കണമെന്നും" കോടതി നിരീക്ഷിക്കുകയും വിധിക്കുകയും ചെയ്തു. 30-ാം ഖണ്ഡികയിലെ നിരീക്ഷണങ്ങൾ, അതായത്, ഉചിതമായ കേസുകളിൽ, മജിസ്ട്രേറ്റിന് സത്യം പരിശോധിക്കാനും ആരോപണങ്ങളുടെ ആധികാരികത പരിശോധിക്കാനും കഴിയുമെന്നത് ഒരു മജിസ്ട്രേറ്റ് ആരോപണങ്ങൾ, സംഭവത്തിന്റെ തീയതി, ഏതെങ്കിലും കോഗ്നിസിബിൾ വിദൂരമായെങ്കിലും ഉണ്ടോ എന്നും പൂർണ്ണമായും ശ്രദ്ധിക്കണമെന്നും വിധിച്ചിരിക്കുന്ന മുമ്പത്തെ ഖണ്ഡികകളിലെ നിരീക്ഷണങ്ങളോടൊപ്പം വായിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും ബോധിപ്പിച്ചു. അതിനാൽ ഒരു മജിസ്ട്രേറ്റിന് ആരോപണങ്ങളുടെ ആധികാരികത പരിശോധിക്കാനും അതുവഴി ഒരു ചെറു വിചാരണ നടത്താനുമുള്ള നിർദ്ദേശത്തിന് വിധിന്യായം ഒരു അധികാരമാണെന്ന് വാദിക്കാൻ അപ്പീൽവാദികൾക്ക് വേണ്ടി അഭിജ്ഞരായ സീനിയർ അഭിഭാഷകർ ***പ്രിയങ്കാ ശ്രീവാസ്തവ (മേൽഷരാമർശം)*** കേസിനെ ആശ്രയിക്കുന്നത് പൂർണ്ണമായും തെറ്റാണെന്ന് സമർപ്പിക്കുന്നു. ആ ഘട്ടത്തിൽ ഏതെങ്കിലും കോഗ്നൈസബിൾ കുറ്റകൃത്യം വിദൂരമായെങ്കിലും ഉണ്ടോ /വെളിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടോ എന്ന് ഉറപ്പാക്കുക എന്നതാണ് പ്രാഥമിക ജുഡീഷ്യൽ പ്രവർത്തിയെന്ന് സമർപ്പിക്കുന്നു. അതിനാൽ ***ലളിത കുമാരി (മേൽഷരാമർശം), പ്രിയങ്കാ ശ്രീവാസ്തവ (മേൽഷരാമർശം)***

കേസുകളിൽ ഈ കോടതിയുടെ തീരുമാനങ്ങൾ യോജിച്ച് വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും വായിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്ന് സമർപ്പിക്കപ്പെടുന്നു.

5.5 സ്ത്രീകൾക്കെതിരായ കുറ്റകൃത്യങ്ങളുടെ വർദ്ധനവ് കണക്കിലെടുത്ത്, ക്രിമിനൽ ഭേദഗതി നിയമം (2013 ലെ 13) വകുപ്പ് 154 (1) സിആർപിസി, വകുപ്പ് 173 (1എ) സിആർപിസി, വകുപ്പ് 166 എ എന്നിവ ഭേദഗതി ചെയ്തു. നിർബന്ധിതമായി ഒരു എഫ്ഐആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുന്നതിനുള്ള നടപടിക്രമ ആവശ്യകത ഇതിനകം തന്നെ വകുപ്പ് 154 സിആർപിസിയിൽ നിലവിലുണ്ടെന്ന് സമർപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ ***ലളിതകുമാരിയിലെ (മേൽഷരാമർശം)*** ജുഡീഷ്യൽ വ്യാഖ്യാനം ഒരു ശാസന ആയിരിക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടുന്നു. ഐപിസിയിൽ വകുപ്പ് 166 എ ഉൾപ്പെടുത്തിയതിലൂടെ കോഗ്നൈസന്സ് കുറ്റം അടങ്ങുന്ന പരാതി എഫ്ഐആർ ആയി രജിസ്റ്റർ ചെയ്യാത്തത് പൊതുപ്രവർത്തകർക്കെതിരെ (പോലീസ്) ശിക്ഷാ പ്രത്യാഘാതങ്ങൾക്ക് വിധേയമായ കാര്യമാക്കി മാറ്റി. അതിനാൽ ഒരു കോഗ്നൈസബിൾ കുറ്റകൃത്യം നടന്നതായി വെളിപ്പെടുത്തുന്ന പരാതിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ എഫ്ഐആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യേണ്ടത് പോലീസിന്റെ കടമയാണെന്നും എഫ്ഐആറായി പരാതി രജിസ്റ്റർ ചെയ്യാത്തത് ഇപ്പോൾ കുറ്റകൃത്യമാണെന്നും സമർപ്പിക്കുന്നു.

5.6 പരാതിയിന്മേൽ ആരംഭിച്ച കേസുകളിൽ പോലും, പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ സംതൃപ്തി മാത്രമാണ് രേഖപ്പെടുത്തേണ്ടത്. വകുപ്പ് 202 സിആർപിസി പ്രകാരം അന്വേഷണത്തിന്റെ വ്യാപ്തി നടപടിക്രമം പുറപ്പെടുവിക്കണമോ വേണ്ടയോ എന്ന് നിർണ്ണയിക്കുന്നതിന് ആരോപണങ്ങളുടെ സത്യം കണ്ടെത്തുന്നതിൽ മാത്രം പരിമിതപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു മാത്രമാണെന്ന് ബോധിപ്പിക്കുന്നു. ആ ഘട്ടത്തിൽ പോലും അന്വേഷവിചാരണ നടപടിക്രമം പുറപ്പെടുവിച്ചതിന് ശേഷം മാത്രം നടക്കുന്ന ഒരു പൂർണ്ണമായ വിചാരണയുടെ സ്വഭാവം പങ്കിടുന്നില്ല. ***അഞ്ജു ചൌധരിയുടെ (മേൽ ഷരാമർശം)*** കേസിൽ ഈ കോടതിയുടെ തീരുമാനത്തിന്റെ 40, 41 ഖണ്ഡികകളിൽ ആശ്രയിച്ചിട്ടുണ്ട്.

5.7. നിലവിലെ കേസിൽ വകുപ്പ് 156 (3) പ്രകാരം ഹർജി പരിഗണിക്കാത്തതിന്റെ പ്രാഥമിക കാരണം കാലതാമസമാണെന്ന് പരാതികക്ഷിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ അഭിജ്ഞനായ സീനിയർ അഭിഭാഷകൻ സമർപ്പിക്കുന്നു. ***എ.ഐ.ആർ 1970 എസ്.സി 962 ൽ റിഷോർട്ട് ചെയ്ത കസ്റ്റംസ് അസിസ്റ്റന്റ് കളക്ടറുടെ, ബോംബെ വേഴ്സസ് എ.ആർ. മേൽവാണി*** കേസിൽ ഈ കോടതി വിധിച്ചതുപോലെ, പരാതി സമർപ്പിച്ച കോടതിക്ക് അത് ഫയൽ ചെയ്യുന്നതിൽ കാലതാമസമുണ്ടെന്ന ഏക കാരണത്താൽ അത് തള്ളിക്കളയാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല. ഒരു പരാതി ഫയൽ ചെയ്യുന്നതിലെ കാലതാമസം സംബന്ധിച്ച ചോദ്യം അന്തിമ വിധിന്യായത്തിൽ എത്തുമ്പോൾ കണക്കിലെടുക്കേണ്ട ഒരു സാഹചര്യമായിരിക്കാമെന്ന് നിരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ പരാതി തള്ളിക്കളയുന്നതിന് അത് ഒരു അടിസ്ഥാനവും നൽകുന്നില്ല. ഇപ്പോഴത്തെ കേസിൽ പരാതികക്ഷി തനിക്ക് പരസ്യമായ ഭീഷണികൾ നൽകി കാലതാമസത്തിന് വ്യക്തമായ പ്രത്യേക കാരണങ്ങളും നൽകിയിട്ടുണ്ടെന്ന് സമർപ്പിക്കുന്നു. വകുപ്പ് 468 സിആർപിസി മൂന്ന് വർഷത്തിൽ കൂടുതൽ തടവ് ശിക്ഷ ലഭിക്കാവുന്ന കുറ്റങ്ങൾക്ക് കാലഹരണകാലാവധി നിശ്ചയിക്കുന്നില്ല എന്ന് ബോധിപ്പിക്കുന്നു. അതിനാൽ കാലതാമസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പരാതികക്ഷിയുടെ അപേക്ഷ തള്ളിക്കളയാൻ കഴിയില്ലെന്ന് സമർപ്പിക്കുന്നു.

5.8 ഇപ്പോഴത്തെ കേസിൽ, സിജെഎമ്മും 156 (3) സിആർപിസി ഘട്ടത്തിൽ ആരോപണങ്ങൾ അവിശ്വസനീയമാണെന്ന് തോന്നുന്നു എന്ന് അഭിപ്രായം പറയാൻ പാടില്ലായിരുന്നു. ഈ ഘട്ടത്തിൽ ജുഡീഷ്യൽ ബുദ്ധിയുടെ പ്രയോഗം ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന കുറ്റകൃത്യം കോഗ്നൈസബിൾ ആണോ അല്ലയോ എന്നും ഘടകങ്ങൾ പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ തൃപ്തികരമാണോ എന്നും കണ്ടെത്താൻ അന്വേഷണം നടത്തുന്ന പരിധി വരെ മാത്രമായി പരിമിതപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നുവെന്ന് സമർപ്പിക്കുന്നു.

5.9 പരാതികക്ഷിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ അഭിജ്ഞനായ സീനിയർ അഭിഭാഷകൻ, ***ലളിത കുമാരി (മേൽഷരാമർശം), പ്രിയങ്കാ ശ്രീവാസ്തവ (മേൽഷരാമർശം)*** എന്നീ കേസുകളിൽ ഈ കോടതിയുടെ തീരുമാനങ്ങൾ ഏകോപിതമായി വായിച്ചതിനു ശേഷവും 156 (3)-ാം വകുപ്പ് അപേക്ഷയുടെ ഘട്ടത്തിൽ അന്വേഷണത്തിന്റെ പരിമിതമായ വ്യാപ്തിയും , സിജെഎം വകുപ്പ് 156 (3) പ്രകാരം അപേക്ഷ നിരസിക്കുന്നതിൽ തെറ്റ് ചെയ്തുവെന്നും അതിനാൽ പരാതി എഫ്ഐആറായി രജിസ്റ്റർ ചെയ്യാനും വിഷയത്തിൽ അന്വേഷണം നടത്താനും ഹൈക്കോടതി ശരിയായ നിർദ്ദേശം നൽകിയിട്ടുണ്ടെന്നും പറഞ്ഞു.

5.10 മേൽപ്പറഞ്ഞ പ്രസ്താവനകൾ നടത്തിക്കൊണ്ട്, നിലവിലെ അപ്പീലുകൾ തള്ളാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

6. ബന്ധപ്പെട്ട കക്ഷികൾക്ക് വേണ്ടി ഹാജരാകുന്ന അഭിജ്ഞനായ അഭിഭാഷകന്റെ വാദം ഈ കോടതി ദീർഘമായി കേട്ടു.

6.1 വകുപ്പ് 156 (3) സിആർപിസി പ്രകാരം യഥാർത്ഥ പരാതികക്ഷി നൽകിയ പരാതിയിൽ നിന്നാണ് ഇപ്പോഴത്തെ നടപടികൾ ഉണ്ടാകുന്നത്. സിജെഎം, വിശദമായ ഉത്തരവിലൂടെ വ്യക്തമായ കാരണങ്ങൾ നൽകി, വകുപ്പ് 156 (3) സിആർപിസി പ്രകാരം ഈ അപേക്ഷ/പരാതി നിരസിക്കുകയും എഫ്ഐആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യാൻ പോലീസിന് നിർദ്ദേശം നൽകാൻ വിസമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു. വകുപ്പ് 156 (3) സിആർപിസി പ്രകാരം പരാതികക്ഷി അപേക്ഷ/പരാതി നൽകുന്നതിന് മുമ്പ്, ബഹേല പോലീസ് സ്റ്റേഷന്റെ ചുമതലയുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥൻ, ഡിസിപി (സൌത്ത് ഡിവിഷൻ), എസ്എച്ച്ഒ എന്നിവർക്ക് പരാതി നൽകിയിരുന്നു. ***ലളിതകുമാരിയുടെ (മേൽഷരാമർശം)*** കേസിൽ ഈ കോടതിയുടെ ഭരണഘടനാ ബെഞ്ച് നിർദ്ദേശിച്ച പ്രകാരം എസ്എച്ച്ഒ പ്രാഥമിക അന്വേഷണം നടത്തുകയും പരാതി നൽകുന്നതിൽ ഏകദേശം രണ്ട് വർഷത്തെ കാലതാമസമുണ്ടെന്ന് കണ്ടെത്തിയതിനെ തുടർന്ന്

എഫ്ഐആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യാൻ വിസമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനുശേഷം, യഥാർത്ഥ പരാതികക്ഷി സിജെഎമ്മിന് മുന്നിൽ വകുപ്പ് 156 (3) സിആർപിസി പ്രകാരം ഒരു പരാതി/അപേക്ഷ സമർപ്പിച്ചു. വകുപ്പ് 156 (3) സിആർപിസി പ്രകാരമുള്ള പരാതി/അപേക്ഷയിലെ ആരോപണങ്ങൾ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം പരിഗണിച്ച്, വിശദമായ യുക്തിസഹമായ ഉത്തരവിലൂടെ, സിജെഎം വകുപ്പ് 156 (3) സിആർപിസി പ്രകാരമുള്ള ഈ അപേക്ഷ നിരസിച്ചു.

6.2 അപേക്ഷ/പരാതി തള്ളുമ്പോൾ, കേസിന്റെ ആരോപണങ്ങളുടെ സ്വഭാവം കണക്കിലെടുത്ത്, ***മുകുൾ റോയിയുടെ (മേൽപ്പരാമർശം)*** കേസിൽ കൽക്കട്ട ഹൈക്കോടതിയുടെ നിർബന്ധിത തീരുമാനവും പരിഗണിച്ച് സിജെഎം ആരോപണങ്ങളുടെ ശരിയും സത്യസന്ധതയും പരിശോധിച്ചു. ***പ്രിയങ്കാ ശ്രീവാസ്തവയുടെ (മേൽപ്പരാമർശം)*** കേസിൽ ഈ കോടതിയുടെ തീരുമാനവും സിജെഎം പരിഗണിച്ചു. അഭിജ്ഞനായ സിജെഎം പാസാക്കിയ ഉത്തരവിനെ ഹൈക്കോടതിയിൽ ചോദ്യം ചെയ്യുകയും, ***മുകുൾ റോയ് (മേൽപ്പരാമർശം)*** കേസിൽ ഹൈക്കോടതിയുടെ ഏകോപന ബെഞ്ച് സ്വീകരിച്ച കാഴ്ചപ്പാടിനോട് യോജിക്കാതിരിക്കുകയും, ***പ്രിയങ്ക ശ്രീവാസ്തവ (മേൽപ്പരാമർശം)*** കേസിൽ ഈ കോടതിയുടെ തീരുമാനത്തെ പിന്തുടരാതിരിക്കുകയും ചെയ്ത കൊണ്ടും ***ലളിത കുമാരി (മേൽപ്പരാമർശം)*** കേസിൽ ഈ കോടതിയുടെ ഭരണഘടനാ ബെഞ്ചിന്റെ തീരുമാനത്തെ പിന്തുടർന്ന് കൊണ്ടും അഭിജ്ഞനായ സിജെഎം പാസാക്കിയ ഉത്തരവിനെ ഹൈക്കോടതി അസാധുവാക്കുകയും റദ്ദാക്കുകയും അപവദിത വിധിന്യായത്തിലും ഉത്തരവിലും നടത്തിയ നിരീക്ഷണങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ സിആർപിസി വകുപ്പ് 156(3) പ്രകാരമുള്ള അപേക്ഷ വീണ്ടും പരിഗണിക്കാൻ നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്തു. സിജെഎം പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവ് അസാധുവാക്കുകയും റദ്ദാക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, 156 (3) സിആർപിസി വകുപ്പ് പ്രകാരം അപേക്ഷ പരിഗണിക്കുന്ന ഘട്ടത്തിൽ, ആരോപണങ്ങളുടെ ശരിയും സത്യസന്ധതയും പരിശോധിക്കാൻ സിജെഎമ്മിന് സ്വാതന്ത്ര്യമില്ലെന്ന് ഹൈക്കോടതി അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ***ലളിത കുമാരി (മേൽപ്പരാമർശം)*** കേസിൽ ഈ കോടതിയുടെ തീരുമാനം കണക്കിലെടുത്ത്, പരാതിയിലോ അപേക്ഷയിലോ ഉള്ള ആരോപണങ്ങൾ പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ ഒരു

കോഗ്നൈസബിൾ കുറ്റകൃത്യം വെളിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്നതാണ് പരിഗണിക്കേണ്ടത്, അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ, എഫ്ഐആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യാൻ ബന്ധപ്പെട്ട പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥനോട് നിർദ്ദേശിച്ച് മജിസ്ട്രേറ്റ് ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന് ഹൈക്കോടതി അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. അതിനുശേഷം, ഹൈക്കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച അപവദിത വിധിന്യായത്തിനും ഉത്തരവിനും അനുസൃതമായി, റിമാന്റിൽ, സിജെഎം ഉടൻ തന്നെ അപേക്ഷ/പരാതി എഫ്ഐആറായി രജിസ്റ്റർ ചെയ്യാൻ നിർദ്ദേശിച്ചു. അതിനാൽ, സിജെഎം പുറപ്പെടുവിച്ച തുടർന്നുള്ള ഉത്തരവ്, അപേക്ഷ/പരാതി തള്ളിക്കൊണ്ട് സിജെഎം പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവ് അസാധുവാക്കുകയും റദ്ദാക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് ഹൈക്കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ചതിനു അനന്തരഫലമായ ഉത്തരവാണ്.

7. വകുപ്പ് 156 (3) സിആർപിസി പ്രകാരം അപേക്ഷ തീരുമാനിക്കുന്ന ഘട്ടത്തിൽ, കേസിന്റെ ആരോപണങ്ങളുടെ സ്വഭാവം കണക്കിലെടുത്ത് ആരോപണങ്ങളുടെ ശരിയും സത്യസന്ധതയും പരിശോധിക്കാൻ മജിസ്ട്രേറ്റിന് അവസരമുണ്ടെന്നും, ആ ഘട്ടത്തിൽ, മജിസ്ട്രേറ്റ് ജുഡീഷ്യൽ ബുദ്ധി പ്രയോഗിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും അപ്പീൽവാദികൾ -യഥാർത്ഥ പ്രതികൾ വാദിച്ചു. ***പ്രിയങ്കാ ശ്രീവാസ്തവ (മേൽപ്പരാമർശം) മക്സൂദ് സയ്യിദ് (മേൽപ്പരാമർശം) അനിൽ കുമാർ (മേൽപ്പരാമർശം), (2021) 5 എസ്.സി.സി 435 ൽ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്ത കൃഷ്ണലാൽ ചൗള വേഴ്സസ് ഉത്തർപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം*** എന്നീ കേസുകളിൽ ഈ കോടതിയുടെ തീരുമാനങ്ങൾക്കും ***മുകുൾ റോയ് (മേൽപ്പരാമർശം)*** കേസിൽ കൽക്കട്ട ഹൈക്കോടതിയുടെ തീരുമാനത്തിലും ആശ്രയിച്ചു.അതേസമയം വകുപ്പ് 156 (3) സിആർപിസി പ്രകാരം അപേക്ഷ പരിഗണിക്കുന്ന ഘട്ടത്തിൽ, ആരോപണങ്ങളുടെ ശരിയും സത്യസന്ധതയും പരിശോധിക്കാൻ മജിസ്ട്രേറ്റിന് അധികാരമില്ല എന്ന് വിധിച്ച് കൊണ്ട് ***ലളിത കുമാരി (മേൽപ്പരാമർശം)*** കേസിൽ ഈ കോടതിയുടെ തീരുമാനത്തെ ആശ്രയിക്കുന്നതിലും കൂടാതെ/അല്ലെങ്കിൽ പിന്തുടരുന്നതിലും ഹൈക്കോടതി പ്രകടമായി തെറ്റ് ചെയ്തുവെന്നതാണ് അപ്പീൽവാദികളുടെ കേസ്. വകുപ്പ് 156 (3) സിആർപിസി പ്രകാരം മജിസ്ട്രേറ്റ് അധികാരങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കുന്ന ഒരു കേസിൽ ഈ തീരുമാനം ബാധകമല്ലെന്ന് സമർപ്പിക്കുന്നു. ***ലളിതകുമാരിയുടെ (മേൽപ്പരാമർശം)*** കേസിൽ ഈ കോടതി

വകുപ്പ് 154 സിആർപിസി പ്രകാരം പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ അധികാരങ്ങളും എഫ് ഐ ആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യാനുള്ള അധികാരവും പരിഗണിക്കുകയായിരുന്നു എന്ന് ബോധിപ്പിച്ചു. വകുപ്പ് 156 (3) സിആർപിസിയുടെ ഘട്ടത്തിൽ മജിസ്ട്രേറ്റ് പ്രയോഗിച്ച അധികാരങ്ങൾ വകുപ്പ് 154 സിആർ പിസി പ്രകാരം പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥൻ പ്രയോഗിക്കേണ്ട അധികാരങ്ങളുമായി തുലനം ചെയ്യാൻ കഴിയില്ലെന്ന് സമർപ്പിക്കുന്നു.

8. നേരേ മറിച്ച്, എഫ്ഐആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുന്ന ഘട്ടത്തിൽ ***ലളിതകുമാരിയുടെ (മേൽപരാമർശം)*** കേസിൽ ഈ കോടതിയുടെ അനുശാസനം പോലെ, മജിസ്ട്രേറ്റിനോ പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥനോ ആരോപണങ്ങളുടെ ശരിയും സത്യസന്ധതയും പരിശോധിക്കാനും/അല്ലെങ്കിൽ ആരോപണങ്ങളുടെ സത്യസന്ധത പരിഗണിക്കാനും അധികാരമില്ല എന്നത് യഥാർത്ഥ പരാതിക്കാരനും സംസ്ഥാനത്തിനും വേണ്ടിയുള്ള കേസാണ്. എതിർകക്ഷികൾ പറയുന്നതനുസരിച്ച്, ആ ഘട്ടത്തിൽ പരിഗണിക്കേണ്ടത്, പരാതിയിലോ അപേക്ഷയിലോ ഉള്ള ആരോപണങ്ങൾ ഏതെങ്കിലും കോഗ്നൈസബിൾ കുറ്റകൃത്യം നടന്നതായി വെളിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്നതാണ്. അതിനാൽ, ഈ കോടതിയുടെ പരിഗണനയ്ക്കായി ഉയർത്തിയ പ്രധാന പ്രശ്നം, കേസിന്റെ വസ്തുതകളിലും സാഹചര്യങ്ങളിലും, സിആർപിസി 156 (3) വകുപ്പ് പ്രകാരം അപേക്ഷ തീരുമാനിക്കുന്ന ഘട്ടത്തിൽ ആരോപണങ്ങളുടെ ശരിയും സത്യസന്ധതയും പരിശോധിക്കുന്നതിൽ സിജെഎം ന്യായീകരിക്കപ്പെട്ടോ എന്നതാണ്. ആ ഘട്ടത്തിൽ മജിസ്ട്രേറ്റ് ജുഡീഷ്യൽ ബുദ്ധി പ്രയോഗിക്കേണ്ടതുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്നതാണ്?

9. ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 21 ഇരയുടെയും കുറ്റകൃത്യം ചെയ്ത പ്രതിയുടെയും ജീവിതവും വ്യക്തിപരമായ സ്വാതന്ത്ര്യവും സംരക്ഷിക്കുന്നു. ഇക്കാരണത്താൽ, നിയമപ്രകാരം സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള നടപടിക്രമങ്ങൾ അനീതി പരിഹരിക്കുന്നതിനും വേഗത്തിലും നീതിയുക്തവും നിഷ്പക്ഷവുമായ നടപടിക്രമങ്ങളിലൂടെ കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ കണ്ടെത്തുന്നതിനും അന്വേഷണം തേടാനുള്ള അവകാശം നിയമത്തിന്റെ വചനങ്ങൾ ഉറപ്പാക്കുന്ന രീതിയിലാണ് നിർവചിക്കേണ്ടത്. അതോടൊപ്പം,

തെറ്റായ ആരോപണങ്ങൾ ഉന്നയിക്കുകയും ദുരിതത്തിനും അപമാനത്തിനും പ്രശസ്തിക്കു നാശത്തിനും കാരണമാകുന്ന നിയമം ദുരുപയോഗം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്ന വിവരദാതാക്കളിൽ നിന്ന് കുറ്റമറ്റവരെ നിയമം സംരക്ഷിക്കണം.

1973 ലെ ക്രിമിനൽ നടപടിക്രമ നിയമത്തിലെ പന്ത്രണ്ടാം അധ്യായത്തിലെ പ്രസക്തമായ നിയമ വ്യവസ്ഥകൾ.

10. നിയമസംഹിത വകുപ്പ് 154 മുതൽ വകുപ്പ് 176 വരെയുള്ള പന്ത്രണ്ടാം അധ്യായം പ്രകാരം പോലീസിന് നൽകുന്ന വിവരങ്ങളും അന്വേഷിക്കാനുള്ള അവരുടെ അധികാരവും കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നു. വകുപ്പ് 154 ഒരു കോഗ്നൈസബിൾ കുറ്റകൃത്യം ചെയ്യുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വിവരങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുകയും ഒരു കോഗ്നൈസബിൾ കുറ്റകൃത്യം പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ ചെയ്യപ്പെടുമ്പോൾ സ്വീകരിക്കേണ്ട നടപടിക്രമങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വകുപ്പ് 156 ഒരു മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ ഉത്തരവില്ലാതെ ഏതെങ്കിലും കുറ്റകൃത്യം അന്വേഷിക്കാൻ ഒരു പോലീസ് സ്റ്റേഷന്റെ ചുമതലയുള്ള ഒരു പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥനെ അധികാരപ്പെടുത്തുന്നു. വകുപ്പ് 156 (1) ൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ അന്വേഷണത്തിന് ഉത്തരവിടുന്നതിന് വകുപ്പ് 190 പ്രകാരം അധികാരപ്പെടുത്തിയ ഏതെങ്കിലും മജിസ്ട്രേറ്റിനെ വകുപ്പ് 156 ലെ ഉപവകുപ്പ് (3) വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു. ഒരു കോഗ്നൈസബിൾ കുറ്റകൃത്യം നടന്നിട്ടുണ്ടെന്ന് സംശയിക്കുന്ന കേസുകളിൽ, പോലീസ് സ്റ്റേഷന്റെ ചുമതലയുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥൻ, അത്തരം കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ കോഗ്നൈസൻസ് എടുക്കാൻ അധികാരമുള്ള മജിസ്ട്രേറ്റിന് റിപ്പോർട്ട് അയച്ചതിന് ശേഷം, വകുപ്പ് 157 പ്രകാരം വസ്തുതകളും സാഹചര്യങ്ങളും അന്വേഷിക്കാനും കുറ്റവാളിയെ കണ്ടെത്തുന്നതിനും അറസ്റ്റ് ചെയ്യുന്നതിനുമുള്ള നടപടികൾ കൈക്കൊള്ളാനും അർഹതയുണ്ട്. വകുപ്പ് 157 ലെ ഉപ വകുപ്പ് (1) ലെ പരിമിതിവ്യവസ്ഥയിലെ ഖണ്ഡങ്ങൾ (എ), (ബി) എന്നിവ ഏതെങ്കിലും വ്യക്തിയുടെ പേരിൽ അത്തരം കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ വിവരങ്ങൾ നൽകപ്പെടുമ്പോൾ, കേസ് ഗുരുതരമായ സ്വഭാവമുള്ളതല്ല; അല്ലെങ്കിൽ അന്വേഷണത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിന് മതിയായ

അടിസ്ഥാനമില്ലെന്ന് പോലീസ് സ്റ്റേഷന്റെ ചുമതലയുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന് തോന്നുമ്പോൾ, ഒരു കേസ് അന്വേഷിക്കരുതെന്ന വിവേചനാധികാരം ചുമതലയുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥനു നൽകുന്നു. വകുപ്പ് 157 ലെ ഉപവകുപ്പ് (1) ലെ പരിമിതിവ്യവസ്ഥയുടെ ഖണ്ഡം (എ), (ബി) എന്നിവയിൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന ഓരോ കേസുകളിലും, പോലീസ് സ്റ്റേഷന്റെ ചുമതലയുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ഉപവകുപ്പ് (1) ന്റെ ആവശ്യകതകൾ പാലിക്കാത്തതിന് കാരണങ്ങൾ നൽകിക്കൊണ്ട് ഒരു റിപ്പോർട്ട് ഫയൽ ചെയ്യണം. വകുപ്പ് 159 ഒരു മജിസ്ട്രേറ്റിന്, ചുമതലയുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ അത്തരം റിപ്പോർട്ട് ലഭിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ, ഒന്നുകിൽ ഒരു അന്വേഷണത്തിന് നിർദ്ദേശം നൽകാനോ അല്ലെങ്കിൽ ഉചിതമെന്ന് തോന്നുന്നുവെങ്കിൽ, സ്വയം അല്ലെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന് കീഴിലുള്ള ഒരു മജിസ്ട്രേറ്റ് വഴി പ്രാഥമിക അന്വേഷണം നടത്താനോ അല്ലെങ്കിൽ നിയമസംഹിത വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്ന രീതിയിൽ കേസ് തീർപ്പാക്കാനോ അധികാരം നൽകുന്നു.

11. 160 മുതൽ 164 വരെയുള്ള വകുപ്പുകൾ സാക്ഷികളുടെ ഹാജർ, സാക്ഷികളെ പരിശോധിക്കൽ, അത്തരം പ്രസ്താവനകൾ തെളിവായി ഉപയോഗിക്കുക, മൊഴി രേഖപ്പെടുത്തുന്നതിന് പ്രേരിപ്പിക്കുക, പ്രസ്താവനകൾ രേഖപ്പെടുത്തുക എന്നിവ ആവശ്യപ്പെടാനുള്ള പോലീസിന്റെ അധികാരം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നു. വകുപ്പ് 165, അതിൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന സാഹചര്യങ്ങളിൽ അന്വേഷണ സമയത്ത് തിരച്ചിൽ നടത്താനുള്ള ഒരു പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ അധികാരം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നു.

12. നിയമസംഹിത പ്രകാരമുള്ള അന്വേഷണത്തിനുള്ള അധികാരം സാധാരണയായി ഇനിപ്പറയുന്ന ഘട്ടങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു: (എ) സംഭവസ്ഥലത്തേക്ക് പോകുക; (ബി) കേസിന്റെ വസ്തുതകളും സാഹചര്യങ്ങളും കണ്ടെത്തുക; (സി) സംശയിക്കുന്ന കുറ്റവാളിയെ കണ്ടെത്തുകയും അറസ്റ്റ് ചെയ്യുകയും ചെയ്യുക; (ഡി) കുറ്റകൃത്യവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട തെളിവുകൾ ശേഖരിക്കുക, അതിൽ പ്രതി ഉൾപ്പെടെ വിവിധ വ്യക്തികളെ പരിശോധിക്കുക, ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ഉചിതമെന്ന് കരുതുന്നുവെങ്കിൽ മൊഴികൾ രേഖപ്പെടുത്തുക; (ഇ) അന്വേഷണത്തിനും വിചാരണയ്ക്കും

ആവശ്യമായതായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്ന വസ്തുക്കൾ പിടിച്ചെടുക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ തിരച്ചിൽ നടത്തുക; (എഫ്) ശേഖരിച്ച മെറ്റീരിയലുകളിൽ കുറ്റവാളിയെ മജിസ്ട്രേറ്റിന് മുന്നിൽ വിചാരണക്കായി ഹാജരാക്കാൻ കേസ് ഉണ്ടോ എന്നതിനെക്കുറിച്ച് അഭിപ്രായം രൂപീകരിക്കുക, അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ, വകു 173 പ്രകാരം കുറ്റപത്രം സമർപ്പിച്ച് ആവശ്യമായ നടപടികൾ കൈക്കൊള്ളുക.

13. അന്വേഷണം അനാവശ്യ കാലതാമസമില്ലാതെ പൂർത്തിയാക്കണമെന്നും അതിൽ നൽകിയിരിക്കുന്ന രീതിയിൽ ആവശ്യമായ വിശദാംശങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു റിപ്പോർട്ട് ബന്ധപ്പെട്ട മജിസ്ട്രേറ്റിന് അയയ്ക്കുന്നത് പോലീസ് സ്റ്റേഷന്റെ ചുമതലയുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന് നിർബന്ധമാക്കിക്കൊണ്ട് വകുപ്പ് 173 വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു.

നിയമസംഹിതയുടെ വകുപ്പ് 154(1)ന്റെ നിർബന്ധിത സ്വഭാവം

14. വകുപ്പ് 154 പ്രകാരം ഒരു കുറ്റകൃത്യത്തിന് എഫ്ഐആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യാൻ പോലീസ് ബാധ്യസ്ഥരാണോ അതോ എഫ്ഐആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുന്നതിന് മുമ്പ് പ്രാഥമിക അന്വേഷണം നടത്താൻ എന്തെങ്കിലും പ്രവർത്തനസ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ടോ എന്ന ചോദ്യം, ***ലളിത കുമാരി (മേൽപ്പരാമർശം)*** കേസിൽ ഭരണഘടനാ ബെഞ്ചിന്റെ തീരുമാനത്തിലേക്ക് നയിച്ചു. ഈ കേസിൽ, ഉയർത്തിയ വാദങ്ങളിലൊന്ന്, ഒരു നിരപരാധിയെ തെറ്റായി പ്രതിചേർക്കുമ്പോൾ, അയാൾ മാനസിക പിരിമുറുക്കം അനുഭവിക്കുന്നു, പ്രശസ്തി നഷ്ടപ്പെടുന്നു, അയാളുടെ വ്യക്തിപരമായ സ്വാതന്ത്ര്യം ഗുരുതരമായി ബാധിക്കപ്പെടുന്നു, അതിനാൽ, നിയമസംഹിതയുടെ വകുപ്പ് 154 ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 21 ന്റെ അനുശാസനത്തിന് അനുസൃതമായി വായിക്കുകയും വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും വേണം. ഇരയുടെയും പ്രതിയുടെയും അവകാശങ്ങൾ തമ്മിൽ നിലനിർത്തേണ്ട അതിലോലമായ സന്തുലിതാവസ്ഥയെ സമന്വയിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്, തെറ്റായ കേസ് രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുന്നതിൽ നിന്ന് ഒരു വ്യക്തിയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം സംരക്ഷിക്കുന്നതിന് നിയമസംഹിതയിൽ

തന്നെ മതിയായ സുരക്ഷാ സംവിധാനങ്ങൾ നൽകിയിട്ടുണ്ടെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. എന്നിരുന്നാലും, ഇരയുടെ താൽപ്പര്യവും നീതിയുക്തവും സ്വതന്ത്രവുമായ അന്വേഷണത്തിനുള്ള അവരുടെ അവകാശവും കണക്കിലെടുത്താണ് വകുപ്പ് 154 തയ്യാറാക്കിയിരിക്കുന്നത് എന്നതിനാൽ വകുപ്പ് 154 പ്രകാരം നിർബന്ധമായി എഫ്ഐആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുന്നത് ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 21 ന് വിരുദ്ധമല്ല. മുമ്പത്തെ നിരവധി വിധിന്യായങ്ങളും നിയമത്തിലെ 154-ാം വകുപ്പിലെ ഭാഷയും കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, ഒരു കുറ്റകൃത്യം നടന്നതായി ചുമതലപ്പെട്ട ഉദ്യോഗസ്ഥൻ സംശയിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, ഒരു കോഗ്നൈസബിൾ കുറ്റകൃത്യം നടന്നതായി വിവരം ലഭിക്കാതെ തന്നെ അന്വേഷണം നടത്താൻ പോലീസ് ബാധ്യസ്ഥരാണെന്ന് വിധിച്ചു. നിയമപരമായ ഉദ്ദേശ്യം ഒരു കുറ്റകൃത്യം നടത്തിയതിന്റെ ഒരു വിവരവും അവഗണിക്കപ്പെടുകയോ നടപടിയെടുക്കാതിരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ലെന്ന് ഉറപ്പാക്കുക എന്നതാണ്, അല്ലാത്തപക്ഷം കുറ്റവാളി/പ്രതിക്ക് അന്യായമായ സംരക്ഷണത്തിന് കാരണമാകും. ഓരോ കോഗ്നൈസബിൾ കുറ്റകൃത്യവും നിയമത്തിന് അനുസൃതമായി വേഗത്തിൽ അന്വേഷിക്കണം. നിയമപരമായ സ്ഥിതി ഇതായതിനാൽ, ഒരു കോഗ്നൈസബിൾ കുറ്റകൃത്യം നടന്നതായി വിവരങ്ങൾ നൽകുമ്പോൾ എഫ്ഐആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യാനോ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യാതിരിക്കാനോ പോലീസിന് വിവേചനാധികാരമോ സ്വാതന്ത്ര്യമോ ഉണ്ടായിരിക്കാൻ ഒരു കാരണവുമില്ല. ഈ വ്യാഖ്യാനം ഒരു തരത്തിൽ വ്യക്തികളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യവും ജനാധിപത്യത്തിൽ അന്തർലീനമായ സമൂഹ അവകാശങ്ങളും സംരക്ഷിക്കുന്നതിന് ആവശ്യമായ പോലീസിന്റെ ശക്തിയെ നിയന്ത്രിക്കുന്നു. ഇരയ്ക്ക് നീതി ലഭ്യമാക്കുകയും നിയമവാഴ്ച ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുകയും വേഗത്തിലുള്ള അന്വേഷണം സുഗമമാക്കുകയും ചിലപ്പോൾ കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ തടയുകയും ക്രിമിനൽ കേസുകളിൽ കൃത്രിമം തടയുകയും ചെയ്യുന്ന ആദ്യപടിയാണിത്.

15. ഒരു സന്തുലിതാവസ്ഥ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിന്, നിയമസംഹിതയിലെ വകുപ്പ് 41 പ്രകാരം ഒരു പ്രതിയെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യാനുള്ള അധികാരവും വകുപ്പ് 154 പ്രകാരം എഫ്ഐആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുന്നതും തമ്മിൽ വേർതിരിച്ചിരിക്കുന്നു. എഫ്. ഐ. ആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുന്നത് നിർബന്ധമാണെങ്കിലും, എഫ്. ഐ. ആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത ശേഷം പ്രതിയുടെ അറസ്റ്റ്

നിർബന്ധമല്ല. വിശ്വസനീയമോ ന്യായയുക്തമോ സത്യമോ ആയ വിവരങ്ങൾ പോലുള്ള യോഗ്യതയില്ലാതെ വിവരങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് എഫ്ഐആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുന്നത്. വിവരങ്ങളുടെ ന്യായബോധമോ വിശ്വാസ്യതയോ എഫ്ഐആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ഒരു മുൻവ്യവസ്ഥയല്ല. എന്നിരുന്നാലും, വകുപ്പ് 41 (1) (ബി) അല്ലെങ്കിൽ (ജി) പ്രകാരം അറസ്റ്റ് ചെയ്യുന്നതിന് നിയമപരമായ ആവശ്യകതകളും ഉത്തരവും 'ന്യായമായ പരാതി' അല്ലെങ്കിൽ 'വിശ്വസനീയമായ വിവരങ്ങൾ' എന്ന പദപ്രയോഗത്തിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്നു.

16. കൂടാതെ, നിയമസംഹിതയിലെ വകുപ്പ് 154 ന് കീഴിലുള്ളതിനേക്കാൾ ഉയർന്ന ആവശ്യകതയാണ് രണ്ടാമത്തെ വ്യവസ്ഥ മുന്നോട്ടുവയ്ക്കുന്നത് എന്നതിനാൽ വകുപ്പ് 154 ഉം 157 ഉം തമ്മിൽ ഒരു വ്യത്യാസമുണ്ട്. നിയമസംഹിതയിലെ വകുപ്പ് 157 (1) പ്രകാരം, അന്വേഷിക്കാൻ മതിയായ അടിസ്ഥാനമില്ലെന്ന് തോന്നിയാൽ ഒരു പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥന് അന്വേഷണം നിർത്തിവയ്ക്കാൻ കഴിയും. പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥന് അന്വേഷണം ആരംഭിക്കുന്നതിന് വകുപ്പ് 157 (1) ന്റെ ആവശ്യകത *"ഒരു കുറ്റകൃത്യം ചെയ്തതായി സംശയിക്കാൻ കാരണമുണ്ട്"* എന്നതാണ്. അതിനാൽ, ഒരു കോഗ്നൈസബിൾ കുറ്റകൃത്യവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വിവരങ്ങൾ ലഭിച്ചതിന് ശേഷം നിർബന്ധമായും രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുന്ന ഓരോ എഫ്ഐആറിലും അന്വേഷണം ആരംഭിക്കാൻ പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ബാധ്യസ്ഥനല്ല. വകുപ്പ് 157 (1) ലെ പരിമിതിവ്യവസ്ഥയിലെ ഖണ്ഡങ്ങൾ (എ), (ബി) എന്നിവയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥൻ അന്വേഷണം മുൻകൂട്ടി വേണ്ടെന്നു വെക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹം മജിസ്ട്രേറ്റിന് ഒരു റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിക്കണം. ഇവിടെ, മജിസ്ട്രേറ്റിന് പോലീസിന് അന്വേഷണം നടത്താൻ നിർദ്ദേശം നൽകാം, അല്ലെങ്കിൽ ഉചിതമെന്ന് തോന്നുന്നുവെങ്കിൽ അന്വേഷണവിചാരണ നടത്താം. ഒരു പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥൻ, ഒരു പ്രത്യേക കേസിൽ, വിഷയം അന്വേഷിക്കാൻ മുന്നോട്ട് പോകുമ്പോൾ, നിയമസംഹിതയിലെ വകുപ്പ് 173 പ്രകാരം അന്തിമ റിപ്പോർട്ട് ഫയൽ ചെയ്യുന്നു. അന്വേഷണത്തിന്റെ എല്ലാ ഘട്ടങ്ങളിലും മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ സാന്നിധ്യം ഉണ്ടെങ്കിലും യഥാർത്ഥ അന്വേഷണത്തിൽ ഇടപെടാനോ അന്വേഷണം എങ്ങനെ നടത്തണമെന്ന് പോലീസിന് നിർദ്ദേശം നൽകാനോ അദ്ദേഹത്തിന് അധികാരമില്ല എന്നതാണ് പദ്ധതിയുടെ ശ്രദ്ധേയമായ സവിശേഷത.

17. അങ്ങനെ പറഞ്ഞപ്പോൾ, ***ലളിത കുമാരിയിലെ (മേൽഷരാമർശം)*** ഭരണഘടനാ ബെഞ്ച്, ജുഡീഷ്യൽ വ്യാഖ്യാനത്തിലൂടെ പോലീസിന്റെ പ്രാഥമിക അന്വേഷണത്തിലൂടെ മറ്റൊരു സംരക്ഷണ പാളി രൂപപ്പെടുത്തേണ്ടത് ആവശ്യമാണെന്ന് കരുതി. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ, കുറ്റകൃത്യങ്ങളുടെ ഉത്ഭവവും പുതുമയും കാരണം പ്രാഥമിക അന്വേഷണം ന്യായീകരിക്കപ്പെടാം. പ്രാഥമിക അന്വേഷണം നടത്താവുന്ന കേസുകളുടെ വിഭാഗം, പൂർണ്ണമായും ഉദാഹരണമായി സൂചിപ്പിച്ചത്ഃ (എ) വൈവാഹിക/കുടുംബ തർക്കങ്ങൾ; (ബി) വാണിജ്യ കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ; (സി) മെഡിക്കൽ അശ്രദ്ധ കേസുകൾ; (ഡി) അഴിമതി കേസുകൾ; അല്ലെങ്കിൽ (ഇ) ക്രിമിനൽ പ്രോസിക്യൂഷൻ ആരംഭിക്കുന്നതിൽ അസാധാരണമായ കാലതാമസം/കാലതാമസം ഉള്ള കേസുകൾ, ഉദാഹരണത്തിന്, കാലതാമസത്തിന്റെ കാരണങ്ങൾ തൃപ്തികരമായി വിശദീകരിക്കാതെ വിഷയം റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യുന്നതിൽ മൂന്ന് മാസത്തിലധികം കാലതാമസം. ഉദാഹരണമായി സൂചിപ്പിച്ച വർഗ്ഗീകരണം പ്രാഥമിക അന്വേഷണം ആവശ്യപ്പെടുന്ന കേസുകളിൽ സമഗ്രമല്ല. പ്രാഥമിക അന്വേഷണം നടക്കുമ്പോൾ കാലതാമസം വരുത്താതെ സമയബന്ധിതമായി നടത്തണം. അന്വേഷണവിചാരണയിലേക്ക് നയിക്കുന്ന കാരണങ്ങൾ, കാരണങ്ങൾ, കാലതാമസം എന്നിവ ജനറൽ ഡയറി എൻട്രിയിൽ നിർബന്ധമായും സൂക്ഷ്മമായും രേഖപ്പെടുത്തണം. പ്രാഥമിക അന്വേഷണം 7 ദിവസത്തിനുള്ളിൽ പൂർത്തിയാക്കണമെന്ന് ***ലളിത കുമാരി (മേൽഷരാമർശം)*** കേസിൽ തുടക്കത്തിൽ വിധിച്ചു, ഈ കാലയളവ് ചില കേസുകളിൽ യാഥാർത്ഥ്യബോധമില്ലാത്തതാണെന്ന് തോന്നി, അതനുസരിച്ച് 2012 നവംബർ 12 ലെ വിധിന്യായത്തിന്റെ ഖണ്ഡം (vii) 2014 മാർച്ച് 05 ലെ ഉത്തരവ് പ്രകാരം ഇനിപ്പറയുന്ന നിബന്ധനകളിൽ പരിഷ്കരിച്ചുഃ -

".....2013 നവംബർ 12 ലെ ഈ കോടതിയുടെ വിധിന്യായത്തിലെ 111 ആം ഖണ്ഡികയിലെ ഖണ്ഡം (vii) ഇനിപ്പറയുന്ന രീതിയിൽ പരിഷ്കരിക്കുന്നു;

(vii) പ്രതിയുടെയും പരാതികക്ഷിയുടെയും അവകാശങ്ങൾ ഉറപ്പാക്കുകയും സംരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, ഒരു പ്രാഥമിക അന്വേഷണം സമയബന്ധിതമാക്കുകയും ഏത് സാഹചര്യത്തിലും അത് സാധാരണയായി പതിനഞ്ച് ദിവസത്തിൽ കവിയാൻ പാടില്ല, അസാധാരണമായ കേസുകളിൽ, മതിയായ കാരണങ്ങൾ നൽകിക്കൊണ്ട് ആറ് ആഴ്ച സമയം നൽകുന്നു. അത്തരം കാലതാമസത്തിന്റെ വസ്തുതയും അതിന്റെ കാരണങ്ങളും ജനറൽ ഡയറി എൻട്രിയിൽ പ്രതിഫലിക്കണം."

18. അന്വേഷണത്തിനുള്ള പോലീസിന്റെ അധികാരവും നിയമത്തിലെ പന്ത്രണ്ടാം അധ്യായത്തിന് കീഴിൽ മജിസ്ട്രേറ്റിന് നൽകിയിട്ടുള്ള ജൂഡീഷ്യൽ അധികാരങ്ങളും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം പരാമർശിച്ചുകൊണ്ട്, ***അഭിനന്ദൻ ഝാ വേഴ്സസ് ദിനേശ് മിശ്ര, എ. ഐ. ആർ 1968 എസ്. സി 117*** കേസിൽ മജിസ്ട്രേറ്റിന് ചില മേൽനോട്ട അധികാരങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കാമെങ്കിലും, ഈ പരിഗണനകളിൽ നിന്ന് മാത്രം അന്വേഷണത്തിനുള്ള പോലീസിന്റെ അധികാരിതയിൽ അദ്ദേഹത്തിന് ഇടപെടാൻ കഴിയില്ലെന്ന് ഈ കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു. വകുപ്പ് 157 പ്രകാരമുള്ള ഒരു റിപ്പോർട്ടോ വകുപ്പ് 173 (3) പ്രകാരമുള്ള ഒരു റിപ്പോർട്ടോ മജിസ്ട്രേറ്റിന് മുന്നിൽ പോലീസ് സമർപ്പിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ അധികാരം നൽകുന്നു. അതിനാൽ, അന്വേഷണത്തിൽ ഇടപെടാൻ സാധ്യത ഒട്ടുമില്ലാത്ത മജിസ്ട്രേറ്റ്, 159, 173 എന്നീ വകുപ്പുകൾ പ്രകാരവും നിയമത്തിലെ 202-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരവും നൽകിയിട്ടുള്ള അധികാരങ്ങൾ കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ പൂർണ്ണമായും ശക്തിയില്ലാത്തയാളല്ല.

എഫ്ഐആർ റദ്ദാക്കാനുള്ള നിയമസംഹിത പ്രകാരമുള്ള ഹൈക്കോടതിയുടെ അന്തർലീനമായ അധികാരം.

19. ഈ ഘട്ടത്തിൽ, എഫ്ഐആർ റദ്ദാക്കുന്നതിൽ ഹൈക്കോടതിയുടെ അന്തർലീനമായ അധികാരം പ്രയോഗിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഈ കോടതിയുടെ വിധിന്യായങ്ങൾ

പരാമർശിക്കേണ്ടത് പ്രധാനമാണ്. എഫ്ഐആറിലോ പരാതിയിലോ ഉള്ള ആരോപണങ്ങൾ, അവയുടെ മുഖവിലയ്ക്ക് എടുക്കുകയും പൂർണ്ണമായും അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്താലും, ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന കുറ്റകൃത്യമായി കണക്കാക്കാത്തപ്പോൾ ഈ അധികാരം സാധാരണയായി പ്രയോഗിക്കുന്നു. അതിനാൽ, ഈ കേസുകളിൽ, തെളിവുകളെ വിലമതിക്കുന്ന ഒരു ചോദ്യവും ഉയരുന്നില്ല, മാത്രമല്ല പ്രതികൾക്കെതിരെ ക്രിമിനൽ കോടതി നടപടികൾ എടുക്കാൻ അനുവദിക്കുന്നത് വ്യക്തമായും അനീതിയാണ്.

20. ഒരു കുറ്റകൃത്യം വെളിപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞാൽ, നിയമത്തിന്റെ താൽപ്പര്യപ്രകാരം കുറ്റകൃത്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അന്വേഷണം അനിവാര്യമായും പിന്തുടരണം. വെളിപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു കുറ്റകൃത്യം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനോ തെളിയിക്കുന്നതിനോ ആവശ്യമായ സാമഗ്രികൾ ശേഖരിക്കുന്നതിന് അന്വേഷണം ആവശ്യമാണ്. ഒരു കുറ്റകൃത്യം വെളിപ്പെടുത്തുമ്പോൾ ശരിയായ അന്വേഷണത്തിന്റെ അഭാവത്തിൽ, നീതിക്കും സമൂഹത്തിനും ഹാനികരമായ പ്രത്യാഘാതങ്ങളിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടാൻ കുറ്റവാളിയ്ക്ക് കഴിയും. ഒരു കുറ്റകൃത്യം വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്നത് ഓരോ കേസിന്റെയും വസ്തുതകളെയും സാഹചര്യങ്ങളെയും ആശ്രയിച്ചിരിക്കണം. ഇത് പ്രസക്തമായ വസ്തുതയുടെ പരിഗണനയെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, ഒരു കുറ്റകൃത്യം വെളിപ്പെടുത്തുമ്പോൾ, കോടതി സാധാരണയായി ഒരു അന്വേഷണത്തിൽ ഇടപെടില്ല, എന്നിരുന്നാലും, രേഖകൾ ഒരു കുറ്റകൃത്യം വെളിപ്പെടുത്തുന്നില്ലെങ്കിൽ, ഒരു അന്വേഷണവും അനുവദിക്കാൻ കഴിയില്ല.

21. നിയമപരമായ സ്ഥിതിയെ പരാമർശിക്കുമ്പോൾ, ***ഹരിയാന സംസ്ഥാനവും മറ്റുള്ളവരും വേഴ്സസ് ഭജൻ ലാലും മറ്റുള്ളവരും,*** **1992 അനുബന്ധം (1) എസ്. സി. സി 335,** ഇത് കൃത്യമായ സമവാക്യമോ സമഗ്രമായ പട്ടികയോ നൽകുന്നില്ലെന്ന് വ്യക്തമാക്കിക്കൊണ്ട്, ഒരു എഫ്ഐആർ റദ്ദാക്കാനുള്ള അധികാരം ഉപയോഗിക്കാവുന്ന കേസുകൾ എടുത്തുകാണിച്ചു:

"**102.** മുകളിൽ ഈ കോടതി വേർതിരിച്ചെടുക്കുകയും പുനരവതരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത പതിനാലാം അധ്യായത്തിന് കീഴിലുള്ള നിയമത്തിലെ വിവിധ പ്രസക്തമായ വ്യവസ്ഥകളുടെയും 226-ാം അനുച്ഛേദത്തിന് കീഴിലുള്ള അസാധാരണ അധികാരമോ നിയമസംഹിതയിലെ വകുപ്പ് 482 പ്രകാരമുള്ള സഹജമായ അധികാരങ്ങളോ പ്രയോഗിക്കുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട തീരുമാനങ്ങളുടെ ഒരു പരമ്പരയിൽ ഈ കോടതി പ്രസ്താവിച്ച നിയമ തത്വങ്ങളുടെയും വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഏതെങ്കിലും കോടതിയുടെ പ്രക്രിയയുടെ ദുരുപയോഗം തടയുന്നതിനോ അല്ലെങ്കിൽ നീതിയുടെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ സുരക്ഷിതമാക്കുന്നതിനോ അത്തരം അധികാരം പ്രയോഗിക്കാവുന്ന ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിലൂടെ ഈ കോടതി ഇനിപ്പറയുന്ന വിഭാഗത്തിലുള്ള കേസുകൾ നൽകുന്നു, എന്നിരുന്നാലും കൃത്യവും വ്യക്തമായി നിർവചിക്കപ്പെട്ടതും വേണ്ടത്ര വഴിതിരിച്ചു വിട്ടതും അയവുള്ളതുമായ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങളോ കർക്കശമായ സൂത്രവാക്യങ്ങളോ നൽകാനും അത്തരം അധികാരം പ്രയോഗിക്കേണ്ട നിരവധി കേസുകളുടെ സമഗ്രമായ പട്ടിക നൽകാനും സാധിച്ചെന്ന് വരില്ല.

(1) പ്രഥമ വിവര റിപ്പോർട്ടിലോ പരാതിയിലോ ഉന്നയിച്ച ആരോപണങ്ങൾ, അവയുടെ മുഖവിലയ്ക്ക് എടുക്കുകയും അവ പൂർണ്ണമായും അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്താലും, പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ ഏതെങ്കിലും കുറ്റകൃത്യമായി കണക്കാക്കുകയോ പ്രതികൾക്കെതിരെ കേസ് ഉണ്ടാക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ.

(2) പ്രഥമ വിവര റിപ്പോർട്ടിലെയും എഫ്ഐആറിനൊപ്പം എന്തെങ്കിലും ഉണ്ടെങ്കിൽ മറ്റ് വിവരങ്ങളിലെയും ആരോപണങ്ങൾ, നിയമസംഹിതയുടെ വകുപ്പ് 155 (2) ന്റെ പരിധിയിൽ ഒരു മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ ഉത്തരവ് പ്രകാരമുള്ളത് ഒഴികെ, നിയമസംഹിതയുടെ വകുപ്പ് 156 (1) പ്രകാരം പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥർ നടത്തിയ അന്വേഷണത്തെ ന്യായീകരിക്കുന്ന ഒരു കോഗ്നൈസബിൾ കുറ്റകൃത്യം വെളിപ്പെടുത്തുന്നില്ലെങ്കിൽ.

(3) എഫ്ഐആറിലോ പരാതിയിലോ ഉന്നയിച്ച അനിയന്ത്രിതമായ ആരോപണങ്ങളും അതിനെ പിന്തുണയ്ക്കുന്നതിനായി ശേഖരിച്ച തെളിവുകളും ഏതെങ്കിലും കുറ്റകൃത്യം നടത്തിയതായി വെളിപ്പെടുത്താതിരിക്കുകയും പ്രതികൾക്കെതിരെ കേസ് ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യാതിരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ.

(4) എഫ്. ഐ. ആറിലെ ആരോപണങ്ങൾ കോഗ്നൈസബിൾ കുറ്റമല്ലാതെ കോഗ്നൈസബിൾ അല്ലാത്ത കുറ്റകൃത്യം മാത്രമാണ് ഉണ്ടാക്കുന്നതെങ്കിൽ, നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 155 (2) പ്രകാരം വിഭാവനം ചെയ്തത് പോലെ ഒരു മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ ഉത്തരവില്ലാതെ ഒരു പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥനും അന്വേഷിക്കാൻ അനുവദിക്കില്ല.

(5) എഫ്ഐആറിലോ പരാതിയിലോ ഉന്നയിച്ച ആരോപണങ്ങൾ വളരെ അസംബന്ധവും അന്തർലീനമായി അസംഭവ്യവുമാണെങ്കിൽ, അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിവേകമുള്ള ഒരു വ്യക്തിക്കും പ്രതികൾക്കെതിരെ നടപടിയെടുക്കാൻ മതിയായ കാരണമുണ്ടെന്ന് ന്യായമായ നിഗമനത്തിലെത്താൻ കഴിയില്ലെങ്കിൽ.

(6) നിയമസംഹിത അല്ലെങ്കിൽ ബന്ധപ്പെട്ട നിയമത്തിലെ (ക്രിമിനൽ നടപടികൾ ആരംഭിക്കുന്നത്) ഏതെങ്കിലും വ്യവസ്ഥകളിൽ സ്ഥാപനത്തിനും നടപടികൾ തുടരുന്നതിനും വ്യക്തമായ നിയമപരമായ തടസ്സം ഉണ്ടെങ്കിൽ, കൂടാതെ/അല്ലെങ്കിൽ നിയമസംഹിത അല്ലെങ്കിൽ ബന്ധപ്പെട്ട നിയമത്തിൽ ബാധിത കക്ഷിയുടെ പരാതികൾക്ക് ഫലപ്രദമായ പരിഹാരം നൽകുന്ന ഒരു പ്രത്യേക വ്യവസ്ഥയുണ്ടെങ്കിൽ.

(7) ഒരു ക്രിമിനൽ നടപടിക്രമം ദുരുദ്ദേശ്യത്തോടെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയോ അല്ലെങ്കിൽ പ്രതികളോട് പ്രതികാരം ചെയ്യാനും സ്വകാര്യവും വ്യക്തിപരവുമായ വിദ്വേഷം കാരണം

അദ്ദേഹത്തെ ശല്യപ്പെടുത്താനും ലക്ഷ്യമിട്ട് ദുരുദ്ദേശ്യത്തോടെ നടപടികൾ ആരംഭിക്കുകയോ ചെയ്താൽ.

22. വകുപ്പ് 156 (3) പ്രകാരം അധികാരം പ്രയോഗിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ കോടതിയുടെ അധികാരിത ***പ്രിയങ്കാ ശ്രീവാസ്തവയിൽ (മേൽപ്പരാമർശ്സന്റ്)*** പറഞ്ഞതുപോലെ വിശാലമാണെന്നും എന്നാൽ മജിസ്ട്രേറ്റ് പ്രവർത്തിക്കേണ്ട പരിധികളുണ്ടെന്നും സമ്മതിക്കും. ആരോപണങ്ങൾ ഒരു കോഗ്നിസിബിൾ കുറ്റകൃത്യം ചെയ്തതായി വെളിപ്പെടുത്തുന്നുവെന്ന് മജിസ്ട്രേറ്റിന് ബോധ്യപ്പെടുമ്പോൾ, അദ്ദേഹം പ്രവർത്തനം നിയന്ത്രിക്കുകയും എഫ്ഐആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യാൻ നിർദ്ദേശിക്കുകയും വസ്തുതകൾ കണ്ടെത്താനും ആരോപണങ്ങളുടെ സത്യം കണ്ടെത്താനും അത് അന്വേഷണ ഏജൻസിക്ക് വിട്ടുകൊടുക്കുകയും വേണം. ***ലളിതകുമാരിയിലെ (മേൽപ്പരാമർശം)*** യുക്തിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മജിസ്ട്രേറ്റിന് നല്ല കാരണങ്ങളാൽ പ്രാഥമിക അന്വേഷണം നടത്താൻ കഴിയും. നിയമത്തിലെ 202-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം നടപടിക്രമങ്ങൾ പാലിക്കാനും നടപടികളെടുക്കുന്നത് മാറ്റിവയ്ക്കാനുമുള്ള മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ അധികാരത്തെ ഈ കോടതി ഇപ്പോൾ പരാമർശിക്കാം.

നിയമസംഹിതയിലെ വകുപ്പ് 154 (1), 157 നോട് ചേർത്ത് വായിക്കുന്ന ഒരു എഫ്.ഐ.ആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യാനും അന്വേഷിക്കാനുമുള്ള പോലീസിന്റെ അധികാരവും നിയമസംഹിതയിലെ വകുപ്പ് 156(3) പ്രകാരം എഫ്.ഐ.ആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യാൻ നിർദ്ദേശിക്കാനുള്ള മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ അധികാരവും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം. വകുപ്പ് 202 പ്രകാരം കോഗ്നിസൻസ് ഘട്ടത്തിനു ശേഷമുള്ള അധികാരത്തിനോട് താരതമ്യം ചെയ്യുമ്പോൾ, നിയമസംഹിതയിലെ വകുപ്പ് 156 (3) പ്രകാരം എഫ്ഐആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യാൻ നിർദ്ദേശിക്കാനുള്ള മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ അധികാരം.

23. ഒരു കോഗ്നൈസബിൾ കുറ്റകൃത്യത്തിൽ വിവരങ്ങൾ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുന്നതിനും ആത്യന്തികമായ അന്വേഷണത്തിനുമുള്ള പ്രവർത്തനം പോലീസിൽ മാത്രമായി

പരിമിതപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല, മുകളിൽ നിരീക്ഷിച്ചതുപോലെ, നിയമപരമായ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് വിധേയമായി, വകുപ്പ് 156 ലെ ഉപവകുപ്പ് (3), വകുപ്പ് 190 പ്രകാരം അധികാരപ്പെടുത്തിയ ഒരു മജിസ്ട്രേറ്റിന് ഒരു കോഗ്നൈസബിൾ കുറ്റകൃത്യത്തിൽ അന്വേഷണത്തിന് ഉത്തരവിടാനുള്ള അധികാരം നൽകുന്നു. മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ നിയമസംഹിത പ്രകാരം വ്യത്യസ്തമായ പ്രവർത്തനങ്ങളും ചുമതലകളും നിർവഹിക്കുന്ന രണ്ട് വ്യത്യസ്ത അധികാരങ്ങളുള്ള പോലീസും മജിസ്ട്രേറ്റും പൂർണ്ണമായും ഒന്ന് മറ്റൊന്നിനെ മറികടക്കുന്നില്ല..

24. അന്വേഷണത്തിന് നിർദ്ദേശം നൽകാനുള്ള മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ അധികാരം നിയമസംഹിതയുടെ രണ്ട് ഭാഗങ്ങൾക്ക് കീഴിലാണ്: ഒന്ന് വകുപ്പ് 156 (3) പ്രകാരമുള്ള കോഗ്നൈസൻസിനു മുൻപുള്ള ഘട്ടവും മറ്റൊന്ന് അധ്യായം XIV പ്രകാരം കോഗ്നൈസൻസ് എടുക്കുന്ന ഘട്ടത്തിലും ('നടപടികൾ ആരംഭിക്കുന്നതിനുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ'; വകുപ്പുകൾ 190-199) ചാപ്റ്റർ XV ('മജിസ്ട്രേറ്റുമാർക്ക് പരാതികൾ'; വകുപ്പ് 200-210)നോട് ചേർത്ത് വായിക്കുക. ഈ രണ്ട് അധികാരങ്ങളും വ്യത്യസ്തമാണ്, ഇവ രണ്ടും തമ്മിൽ നടപടിക്രമപരമായ വ്യത്യാസവുമുണ്ട്.

25. വകുപ്പ് 156 (3) പ്രകാരം എഫ്ഐആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യാൻ നിർദ്ദേശിക്കാനുള്ള മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ അധികാരവും നിയമസംഹിതയുടെ വകുപ്പ് 202 പ്രകാരം തുടരാൻ മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ അധികാരവും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം ***രാംദേവ് ഫുഡ് പ്രൊഡക്ട്സ് പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡിലെ (മേൽഷരാമർശം)*** ഈ കോടതിയുടെ മൂന്ന് ജഡ്ജിമാരുടെ ബെഞ്ചിന്റെ വിധി പരിശോധിച്ചിരുന്നു. 190-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം കോഗ്നൈസൻസ് എടുക്കുന്നതിനുമുമ്പ്, പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥനല്ലാതെ മറ്റേതെങ്കിലും വ്യക്തിയിൽ നിന്നോ അല്ലെങ്കിൽ സ്വന്തം അറിവിൽ നിന്നോ പരാതി അല്ലെങ്കിൽ പോലീസ് റിപ്പോർട്ട് അല്ലെങ്കിൽ വിവരങ്ങൾ ലഭിക്കുമ്പോൾ, മുൻ വകുപ്പിന് കീഴിലുള്ള അധികാരം പ്രയോഗിക്കണമെന്ന് നിരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. മജിസ്ട്രേറ്റ് ഒരിക്കൽ കോഗ്നൈസൻസ് എടുത്തു കഴിഞ്ഞാൽ വകുപ്പ് 202 പ്രകാരം മജിസ്ട്രേറ്റിന് തന്റെ അധികാരങ്ങൾ അവലംബിക്കാനുള്ള വിവേചനാധികാരമുണ്ട്, ഇത് നടപടികളെടുക്കുന്നത് മാറ്റിവയ്ക്കാനും കേസ് സ്വയം

അന്വേഷിക്കാനും അല്ലെങ്കിൽ ഒരു പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥനോ അല്ലെങ്കിൽ നടപടികൾ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിനു മതിയായ അടിസ്ഥാനമുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്ന് തീരുമാനിക്കുന്നതിന് ഉചിതമെന്ന് കരുതുന്ന മറ്റേതെങ്കിലും വ്യക്തിയോ നേരിട്ട് അന്വേഷണം നടത്താനും വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു. വകുപ്പ് 200 പ്രകാരം പരാതികക്ഷിയെയും ഹാജരാകുന്ന സാക്ഷികളെയും (എതെങ്കിലും ഉണ്ടെങ്കിൽ) സത്യപ്രതിജ്ഞ ചെയ്ത് വിസ്തരിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, ഒരു കോടതി പരാതി നൽകിയിട്ടില്ലെങ്കിൽ അന്വേഷണത്തിന് ഒരു നിർദ്ദേശവും നൽകരുതെന്ന് വകുപ്പ് 202 ലെ പരിമിതിവ്യവസ്ഥയിൽ പറയുന്നു. പരാതിപ്പെട്ട കുറ്റകൃത്യം സെഷൻസ് കോടതിക്ക് മാത്രമായി വിചാരണ ചെയ്യാവുന്നതാണെന്ന് മജിസ്ട്രേറ്റിന് തോന്നുമ്പോൾ, പരാതികക്ഷിയോട് തന്റെ എല്ലാ സാക്ഷികളെയും ഹാജരാക്കാനും സത്യപ്രതിജ്ഞ ചെയ്ത് വിസ്തരിക്കാനും അദ്ദേഹം ആവശ്യപ്പെടും. എന്നിരുന്നാലും, അത്തരം കേസുകളിൽ, ഒരു കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ അന്വേഷണത്തിന് മജിസ്ട്രേറ്റിന് നിർദ്ദേശം നൽകാൻ കഴിയില്ല. അതിനാൽ, രേഖാമൂലമുള്ള പരാതി നൽകുമ്പോൾ, വകുപ്പ് 156 (3) പ്രകാരം നിർദ്ദേശം നൽകാൻ മജിസ്ട്രേറ്റിന് അധികാരമുണ്ട്, എന്നാൽ വകുപ്പ് 190 പ്രകാരം മജിസ്ട്രേറ്റ് കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ കോഗ്നൈസൻസ് എടുക്കുന്നതിന് മുമ്പ് ഈ അധികാരം പ്രയോഗിക്കണം. എന്നിരുന്നാലും, രണ്ട് രീതിയിലും, നിയമസംഹിതയിലെ വകുപ്പ് 156 (3) പ്രകാരമോ വകുപ്പ് 202 പ്രകാരമോ ആകട്ടെ, മജിസ്ട്രേറ്റിന് മുമ്പാകെ നടപടികൾ നിലവിലിരിക്കുമ്പോൾ കുറ്റക്കാരനെന്ന നിലയിൽ പ്രതിയായ വ്യക്തി പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നില്ല. വകുപ്പ് 203 പ്രകാരം, പരാതികക്ഷിയുടെയും സാക്ഷികളുടെയും (ആരെങ്കിലും ഉണ്ടെങ്കിൽ) സത്യവാങ്മൂലവും വകുപ്പ് 202 പ്രകാരമുള്ള അന്വേഷണവിചാരണയുടെ ഫലവും (എന്തെങ്കിലും ഉണ്ടെങ്കിൽ) പരിഗണിച്ച ശേഷം മജിസ്ട്രേറ്റിന്, തുടർനടപടികൾക്ക് മതിയായ അടിസ്ഥാനമില്ലെന്ന് അഭിപ്രായമുണ്ടെങ്കിൽ പരാതി തള്ളിക്കളയാനും അത്തരം ഓരോ കേസിലും തന്റെ കാരണങ്ങൾ ഹ്രസ്വമായി രേഖപ്പെടുത്താനും കഴിയും. കുറ്റകൃത്യം കോഗ്നൈസൻസ് എടുത്തതിനു ശേഷം തുടർനടപടികൾക്ക് മതിയായ കാരണങ്ങളുണ്ടെന്ന് മജിസ്ട്രേറ്റിന് അഭിപ്രായമുണ്ടെങ്കിൽ, നിയമസംഹിതയിലെ വകുപ്പ് 204 പ്രകാരം വ്യക്തമാക്കിയ നടപടിക്രമവും രീതിയും അനുസരിച്ച് പ്രതിക്ക് ഹാജരാകാനുള്ള നടപടി അദ്ദേഹം പുറപ്പെടുവിക്കും. 204-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം പ്രതികൾക്കുള്ള നടപടി പുറപ്പെടുവിക്കുന്നത്

നിയമത്തിലെ പതിനാറാം അധ്യായത്തിന് കീഴിലാണ്, അത് കോഗ്നൈസൻസ് എടുത്തതിനു ശേഷം നിയമസംഹിതയിലെ വകുപ്പ് 202 പ്രകാരം ഒരു സ്വകാര്യ പരാതിയിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള അന്വേഷണവിചാരണ /അന്വേഷണം/ തെളിവുകൾ എന്നിവയ്ക്ക് ശേഷം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു.

26. വകുപ്പ് 156 (3) പ്രകാരം അന്വേഷണത്തിന് നിർദ്ദേശം നൽകുന്നതിനുപകരം വകുപ്പ് 202 പ്രകാരം റിപ്പോർട്ട് ആവശ്യപ്പെടാനുള്ള മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ വിവേചനാധികാരം ഏതെങ്കിലും നിർവചിക്കപ്പെട്ട ഘടകങ്ങളാൽ നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടോ എന്ന് പരിശോധിച്ച് കൊണ്ട് ***രാംദേവ് ഫുഡ് പ്രൊഡക്ട്സ് പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡിൽ (മേൽഘരാമർശം)*** ഇങ്ങനെ വിധിച്ചു:

"**22.** അതിനാൽ, ആദ്യത്തെ ചോദ്യത്തിന് ഈ കോടതി ഇങ്ങനെ ഉത്തരം നൽകുന്നു:

22.1. വകുപ്പ് 156 (3) പ്രകാരമുള്ള നിർദ്ദേശം മജിസ്ട്രേറ്റ് യുക്തിപൂർവം ചിന്തിച്ചതിനു ശേഷം മാത്രമേ പുറപ്പെടുവിക്കാവൂ. മജിസ്ട്രേറ്റ് കോഗ്നൈസൻസ് എടുക്കാതിരിക്കുകയും നടപടി പുറപ്പെടുവിക്കുന്നത് മാറ്റിവയ്ക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണെന്ന് കണ്ടെത്താതിരിക്കുകയും ഉടൻ തന്നെ തുടരാൻ ഒരു കേസ് കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, മേൽപ്പറഞ്ഞ വ്യവസ്ഥയ്ക്ക് കീഴിലുള്ള നിർദ്ദേശം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, ലഭ്യമായ വിവരങ്ങളുടെ വിശ്വാസ്യത അല്ലെങ്കിൽ നീതിയുടെ താൽപ്പര്യം കണക്കിലെടുത്ത് നേരിട്ട് അന്വേഷണം നടത്തുന്നത് ഉചിതമാണെന്ന് കണക്കാക്കിയാൽ, അത്തരമൊരു നിർദ്ദേശം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു.

22.2. മജിസ്ട്രേറ്റ് കോഗ്നൈസൻസ് എടുക്കുകയും നടപടി പുറപ്പെടുവിക്കുന്നത് മാറ്റിവയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കേസുകൾ മജിസ്ട്രേറ്റിന് "മുന്നോട്ട് പോകാൻ മതിയായ അടിസ്ഥാനത്തിന്റെ നിലനിൽപ്പ്" ഇതുവരെ നിർണ്ണയിക്കാൻ കഴിയാത്ത കേസുകളാണ്. ലളിതകുമാരിയിലെ

120.6 ഖണ്ഡികയിൽ വരുന്ന കേസുകളുടെ വിഭാഗം [ലളിതാ കുമാരി വേഴ്സസ് യു.പി. സംസ്ഥാനം, (2014) 2 എസ്.സി.സി. 1: (2014) 1 എസ്.സി.സി. (ക്രിമിനൽ) 524] വകുപ്പ് 202 പ്രകാരം വരാം.

22.3. നിയമസംഹിതയുടെ പദ്ധതിയിൽ നിന്ന് ലഭ്യമായ ഈ വിശാലമായ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങൾക്ക് വിധേയമായി, മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ വിവേചനാധികാരം ഓരോ കേസിനും നീതിയുടെ താൽപ്പര്യത്താൽ നയിക്കപ്പെടുന്നു."

നിയമത്തിലെ 202-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം കൈകാര്യം ചെയ്യേണ്ട കേസുകളുടെ സ്വഭാവം വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ട്, ലഭ്യമായ കാര്യങ്ങൾ കൂടുതൽ മുന്നോട്ട് പോകാൻ വ്യക്തമല്ലാത്ത കേസുകളാണെന്ന് വിധിന്യായം നിരീക്ഷിക്കുന്നു. വിഷയം ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും തുടർനടപടികൾക്ക് എന്തെങ്കിലും അടിസ്ഥാനമുണ്ടോ എന്ന് മജിസ്ട്രേറ്റ് തീരുമാനിക്കേണ്ടതുണ്ട്. കൂടാതെ, വകുപ്പ് 202 ഒരു അന്വേഷണവിചാരണയെ മാത്രമല്ല, ഒരു അന്വേഷണത്തെയും പരാമർശിക്കുന്നു. അതിനാൽ, അത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ, നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 202 പ്രകാരമുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കനുസൃതമായി റിപ്പോർട്ട് നൽകുമ്പോൾ പോലീസിന് സ്വയം അറസ്റ്റ് ചെയ്യാനുള്ള അധികാരം ഉപയോഗിക്കാൻ കഴിയില്ല.

27. ഈ കോടതി ***പ്രിയങ്ക ശ്രീവാസ്തവ(മേൽപ്പരാമർശം)*** കേസിൽ, നിയമസംഹിതയിലെ വകുപ്പ് 156(3) പ്രകാരം മജിസ്ട്രേറ്റ് പ്രയോഗിക്കുന്ന അധികാരത്തിന്റെ സ്വഭാവം പരാമർശിക്കുകയും മുൻപുള്ള വിവിധ വിധിന്യായങ്ങൾ പരാമർശിച്ചതിനു ശേഷം എഫ്ഐആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുന്നതിനുള്ള നിർദ്ദേശം പതിവ് രീതിയിൽ പുറപ്പെടുവിക്കരുത് എന്നു വിധിച്ചു. മജിസ്ട്രേറ്റ് ചിന്തിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുകയും തന്റെ വിവേചനാധികാരം വിവേകപൂർവ്വം പ്രയോഗിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. തന്റെ മുമ്പാകെ ഉന്നയിച്ച ആരോപണങ്ങൾ കോഗ്നൈസബിൾ കുറ്റകൃത്യമാണെന്ന് മജിസ്ട്രേറ്റ് കണ്ടെത്തിയാൽ, വകുപ്പ് 156 പ്രകാരം അന്വേഷണത്തിനായി

പോലീസിന് പരാതി കൈമാറാനും അതുവഴി മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ വിലപ്പെട്ട സമയം അന്വേഷണത്തിൽ പാഴാക്കുന്നതിൽ നിന്ന് സംരക്ഷിക്കാനും കഴിയും, കാരണം പ്രാഥമികമായി അത് അന്വേഷിക്കേണ്ടത് പോലീസിന്റെ കടമയാണ്. എന്നിരുന്നാലും, കോഗ്നൈസൻസ് എടുക്കാനും നിയമത്തിലെ 202-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം നടപടിക്രമങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാനും നടപടികളെടുക്കാൻ മതിയായ കാരണം ഉണ്ടോ എന്ന് മജിസ്ട്രേറ്റിന് ഇനിയും തീരുമാനിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ നടപടികൾ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നത് മാറ്റിവയ്ക്കാനും മജിസ്ട്രേറ്റിന് അധികാരമുണ്ട്. മൂന്നാമത്തെ വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട കേസുകളിൽ, കോടതി കോഗ്നൈസൻസ് എടുക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ എഫ്. ഐ. ആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യാൻ നിർദ്ദേശിക്കുകയോ ചെയ്യാതെ ***ലളിതകുമാരിയുടെ (മേൽപ്പരാമർശം)*** കേസിലെ വിധിശാസനയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നേരിട്ടുള്ള പ്രാഥമിക അന്വേഷണത്തിനു നിർദ്ദേശിക്കാം.

28. നീചമായ കാരണങ്ങളാൽ ക്രിമിനൽ കോടതിയുടെ വാതിലിൽ മുട്ടുന്ന ധാർ മ്മികതയില്ലാത്തവരും അച്ചടക്കമില്ലാത്തവരുമായ കക്ഷികൾ ക്രിമിനൽ നടപടിക്രമങ്ങൾ ദുരുപയോഗം ചെയ്യുന്നതായി ***പ്രിയങ്കാ ശ്രീവാസ്തവ (മേൽപ്പരാമർശം)*** എന്ന കേസിൽ ഈ കോടതി എടുത്തുകാണിച്ചു. ഈ കേസിൽ 2002 ലെ സെക്യൂരിറ്റൈസേഷൻ ആൻഡ് റീകൺസ്ട്രക്ഷൻ ഓഫ് ഫിനാൻഷ്യൽ അസറ്റ്സ് ആൻഡ് എൻഫോഴ്സ്മെന്റ് ഓഫ് സെക്യൂരിറ്റി ഇന്ററസ്റ്റ് നിയമം പ്രകാരം ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങൾ നടപടികൾ സ്വീകരിച്ചവർക്കെതിരെ ക്രിമിനൽ നടപടി ആരംഭിച്ചു. മേൽപ്പറഞ്ഞ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 32 പ്രകാരം നല്ല വിശ്വാസത്തോടെ സ്വീകരിച്ച നടപടികൾക്കെതിരെ ഉദ്യോഗസ്ഥർക്ക് സംരക്ഷണം നൽകിയിട്ടും ഇത് സംഭവിച്ചു. പരാതികക്ഷി വകുപ്പ് 154 ലെ ഉപവകുപ്പ് (1), (3) എന്നിവയെ ആശ്രയിക്കാതെ വകുപ്പ് 156 (3) പ്രകാരമുള്ള നടപടി സ്വീകരിക്കരുതെന്നും ഈ രണ്ട് വകുപ്പുകളുടെയും പാലനം അപേക്ഷയിലും ഫയൽ ചെയ്ത ആവശ്യമായ രേഖകളിലും വ്യക്തമായി കാണിക്കണമെന്നും ***ലളിത കുമാരി (മേൽപ്പരാമർശം)*** ആവർത്തിച്ചു. ദുരുദ്ദേശ്യവും തെറ്റായ അവകാശവാദങ്ങളും പരിശോധിക്കുന്നതിന്, വകുപ്പ് 156 (3) പ്രകാരമുള്ള ഓരോ ഹർജിയും അപേക്ഷയും ഒരു സത്യവാങ്മൂലത്തിലൂടെ പിന്തുണയ്ക്കണമെന്ന് കോടതി നിർദ്ദേശിച്ചു, അങ്ങനെ ഒരു അപേക്ഷ നൽകുന്ന വ്യക്തി അതിനെക്കുറിച്ച്

ബോധവാന്മാരായിരിക്കുകയും തെറ്റായ ആരോപണങ്ങളൊന്നും ഉന്നയിക്കപ്പെടുന്നില്ലെന്ന് ഉറപ്പാക്കുകയും വേണം. സത്യവാങ്മൂലം തെറ്റാണെന്ന് കണ്ടെത്തിയാൽ, പരാതികക്ഷി നിയമപ്രകാരം പ്രോസിക്യൂഷന് വിധേയനാകും. സാമ്പത്തിക മേഖല, വൈവാഹിക/കുടുംബ തർക്കങ്ങൾ, വാണിജ്യ കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ, മെഡിക്കൽ അശ്രദ്ധ കേസുകൾ, അഴിമതി കേസുകൾ അല്ലെങ്കിൽ അസാധാരണമായ കാലതാമസം/തടസ്സം എന്നിവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കേസുകളിൽ ജാഗ്രത പ്രത്യേകമായി ആവശ്യമാണ്. അതിനാൽ, മജിസ്ട്രേറ്റ് ശ്രദ്ധാലുവായിരിക്കുകയും ഉന്നയിച്ച ആരോപണങ്ങളും ആ ആരോപണങ്ങളുടെ സ്വഭാവവും പരിശോധിക്കാൻ സൂക്ഷ്മതയോടെ മുന്നോട്ട് പോകുകയും വേണം. നിയമത്തിന്റെ ലക്ഷ്യത്തിനും ഉദ്ദേശ്യത്തിനും വിരുദ്ധമായ മനസ്സിന്റെ ശരിയായ പ്രയോഗമില്ലാതെ അദ്ദേഹം നിർദ്ദേശങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കരുത്.

29. വകുപ്പ് 156 (3) പ്രകാരം എഫ്ഐആർ നിർദ്ദേശിക്കാനുള്ള മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ അധികാരത്തിന്റെ വ്യാപ്തിയെക്കുറിച്ച് ഈ കോടതി ***മുഹമ്മദ് യൂസഫ് വേഴ്സസ് അഫാഖ് ജഹാനും (ശ്രീമതി) മറ്റൊരാളും, (2006) 1 എസ്.സി.സി. 627*** എന്ന കേസിൽ ഇങ്ങനെ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു:

"11. അതിനാൽ ഏത് ജൂഡീഷ്യൽ മജിസ്ട്രേറ്റിനും കുറ്റകൃത്യം കോഗ്നൈസൻസ് എടുക്കുന്നതിനു മുമ്പ് നിയമസംഹിതയിലെ വകുപ്പ് 156 (3) പ്രകാരം അന്വേഷണത്തിന് ഉത്തരവിടാമെന്നതാണ് വ്യക്തമായ നിലപാട്. അദ്ദേഹം അങ്ങനെ ചെയ്താൽ, പരാതികക്ഷിയെ സത്യപ്രതിജ്ഞ ചെയ്ത് വിസ്തരിക്കരുത്, കാരണം അതിൽ ഒരു കുറ്റവും അദ്ദേഹം കോഗ്നൈസന്സ് എടുത്തിട്ടില്ല. അന്വേഷണം ആരംഭിക്കാൻ പോലീസിനെ പ്രാപ്തമാക്കുന്നതിന് എഫ്ഐആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യാൻ പോലീസിന് നിർദ്ദേശം നൽകാൻ മജിസ്ട്രേറ്റിന് സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിൽ നിയമവിരുദ്ധമായി ഒന്നുമില്ല. ഒരു എഫ്ഐആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുന്നതിൽ നിയമസംഹിതയുടെ വകുപ്പ് 154 ൽ സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ പോലീസ് സ്റ്റേഷന്റെ ചുമതലയുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥൻ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്ന പുസ്തകത്തിൽ കോഗ്നൈസബിൾ കുറ്റകൃത്യം നടന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട

വിവരങ്ങളുടെ സാരാംശം നൽകുന്ന പ്രക്രിയ മാത്രമേ ഉൾപ്പെടുന്നുള്ളൂ. ഒരു എഫ്ഐആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യണമെന്ന് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 156 (3) പ്രകാരം അന്വേഷണത്തിന് നിർദ്ദേശം നൽകുമ്പോൾ ഒരു മജിസ്ട്രേറ്റ് ഇത്രയധികം വാക്കുകളിൽ പറയുന്നില്ലെങ്കിലും, പരാതികക്ഷി വെളിപ്പെടുത്തിയ കുറ്റകൃത്യത്തെക്കുറിച്ച് എഫ്ഐആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യേണ്ടത് പോലീസ് സ്റ്റേഷന്റെ ചുമതലയുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ കടമയാണ്, കാരണം ആ പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥന് അതിനുശേഷം മാത്രമേ നിയമത്തിന്റെ പന്ത്രണ്ടാം അധ്യായത്തിൽ പരിഗണിക്കുന്ന തുടർനടപടികൾ സ്വീകരിക്കാൻ കഴിയൂ."

30. വകുപ്പ് 156 (3) പ്രകാരം മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ അധികാരം വിശകലനം ചെയ്തുകൊണ്ട് ***അഞ്ജു ചൌധരിയുടെ (മേൽപ്പരാമർശം)*** കേസിൽ ഈ കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു:

"41. അതിനാൽ, വകുപ്പ് 156 (3) പ്രകാരം മജിസ്ട്രേറ്റ് വളരെ പരിമിതമായ അധികാരം പ്രയോഗിക്കുന്നു, അതുപോലെ തന്നെ അതിന്റെ വിവേചനാധികാരവും. അത്തരം കേസ് തുടർനടപടികൾക്ക് അനുയോജ്യമാണെങ്കിൽ അത് കേസിന്റെ യോഗ്യതയുടെ മേഖലയിലേക്ക് കടക്കുന്നില്ല. ഈ വ്യത്യാസം വിവിധ തരത്തിലുള്ള കേസുകളിൽ കോടതി മനസ്സിൽ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതുണ്ട്... "

31. ***എച്ച്ഡിഎഫ്സി സെക്യൂരിറ്റീസ് ക്ലിപ്തം വേഴ്സസ് മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനം*****, (2017) 1 എസ്.സി.സി. 640** കേസിൽ, ഈ കോടതി "കോഗ്നൈസൻസ് എടുക്കാം" എന്ന വാക്കുകളും വകുപ്പ് 156 (3) ഉം വ്യാഖ്യാനിക്കുമ്പോൾ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു:

"24. ഇതിനു വിപരീതമായി, പരാതി വെളിപ്പെടുത്തിയതും ലളിത കുമാരി കേസിന്റെ [ലളിതാ കുമാരി വേഴ്സസ് യു.പി. സംസ്ഥാനം, (2014) 2 എസ്.സി.സി. 1: (2014) 1 എസ്.സി.സി (ക്രിമിനൽ) 524] വെളിച്ചത്തിൽ കോഗ്നൈസബിൾ ആയ ഒരു കുറ്റകൃത്യം നടന്നതായും ,

എഫ്ഐആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുന്നത് നിർബന്ധമാണെന്നും പ്രതിഭാഗം 2 ന്റെ അഭിഭാഷകൻ സമർപ്പിച്ചു. അവ സംഭവിക്കുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ "കോഗ്നൈസൻസ് എടുക്കാം" എന്ന വാക്കുകളുടെ ഉപയോഗത്തിൽ നിന്ന് അത് "കോഗ്നൈസൻസ് എടുക്കണം" എന്നതുമായി തുലനം ചെയ്യാൻ കഴിയില്ലെന്ന് വ്യക്തമാണെന്ന് ഈ കോടതി നിരീക്ഷിക്കുന്നു. "എടുക്കാം" എന്ന വാക്ക് ഇക്കാര്യത്തിൽ മജിസ്ട്രേറ്റിന് വിവേചനാധികാരം നൽകുന്നു. പരാതിയുടെ വായനയിൽ, അതിലെ ആരോപണങ്ങൾ കോഗ്നൈസബിൾ കുറ്റകൃത്യമാണെന്ന് വെളിപ്പെടുത്തുന്നുവെന്നും 156 (3) വകുപ്പ് പ്രകാരം അന്വേഷണത്തിനായി പരാതി പോലീസിന് കൈമാറുന്നത് നീതിക്ക് അനുകൂലമാണെന്നും പ്രാഥമികമായി അന്വേഷിക്കേണ്ടത് പോലീസിന്റെ കടമയായതിനാൽ മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ വിലപ്പെട്ട സമയം ഒരു കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് അന്വേഷിക്കുന്നതിൽ പാഴാക്കുന്നതിൽ നിന്ന് സംരക്ഷിക്കുമെന്നും കണ്ടെത്തിയാൽ, അദ്ദേഹം തന്നെ കുറ്റകൃത്യം കോഗ്നൈസൻസ് എടുക്കുന്നതിനു പകരമായി ആ മാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹം ന്യായീകരിക്കപ്പെടും. ഒരു മജിസ്ട്രേറ്റിന് ഒരു പരാതി ലഭിക്കുമ്പോൾ, പരാതിയിൽ ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന വസ്തുതകൾ ഒരു കുറ്റകൃത്യം നടത്തിയതായി വെളിപ്പെടുത്തുന്നില്ലെങ്കിൽ, അത് കോഗ്നൈസൻസ് എടുക്കാൻ അദ്ദേഹം ബാധ്യസ്ഥനല്ലെന്ന് സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു."

32. എന്നിരുന്നാലും, കോഗ്നിസൻസിനു ശേഷമുള്ള ഘട്ടത്തിൽ സ്ഥിതി വ്യത്യസ്തമാണ്. വകുപ്പ് 202 പ്രകാരം, മജിസ്ട്രേറ്റിന് നൽകിയ പരാതിയുടെ ആധികാരികത വിശകലനം ചെയ്യാനും തുടർനടപടികൾക്ക് അടിസ്ഥാനമുണ്ടോ എന്ന് വിലയിരുത്താനും കഴിയും. ***ചന്ദ്ര ദേവ് സിംഗ് വേഴ്സസ് ചാബി ബോസ് എന്ന പ്രകാശ് ചന്ദ്ര ബോസും മറ്റൊരാളും*** **എ. ഐ. ആർ 1963 എസ്. സി 1430** എന്ന കേസിൽ, ഈ കോടതി 202-ാം വകുപ്പിന്റെ ലക്ഷ്യം പരാമർശിച്ച് കൊണ്ട് ഇപ്രകാരം നിരീക്ഷിച്ചു:

"8. ...നടപടി പുറപ്പെടുവിക്കണമോ വേണ്ടയോ എന്ന കാര്യത്തിൽ ഒരു അഭിപ്രായം രൂപീകരിക്കാൻ മജിസ്ട്രേറ്റിനെ പ്രാപ്തമാക്കുകയും പരാതിയുടെ വെറും പരിശോധനയിലും സത്യപ്രതിജ്ഞയിൽ പരാതിക്കാരന്റെ തെളിവുകൾ പരിഗണിക്കുന്നതിലും തനിക്ക് അനുഭവപ്പെട്ടേക്കാവുന്ന ഏത് മടിയും മനസ്സിൽ നിന്ന് നീക്കം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നതിന്. ഈ കേസുകളിൽ മജിസ്ട്രേറ്റ് കാണേണ്ടത് പരാതികക്ഷിയുടെ ആരോപണങ്ങളെ പിന്തുണയ്ക്കുന്ന തെളിവുകൾ ഉണ്ടോ എന്നതാണ് അല്ലാതെ ശിക്ഷ വിധിക്കാൻ മതിയായ തെളിവുകൾ ഉണ്ടോ എന്നതല്ലെന്നും കോടതികൾ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. വകുപ്പ് 202 പ്രകാരമുള്ള അന്വേഷണത്തെ നടപടി പുറപ്പെടുവിച്ചതിനുശേഷം മാത്രം നടക്കാവുന്ന ഒരു വിചാരണയുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തരുതെന്നും ഒരു വിചാരണ മാത്രമേ ഉണ്ടാകൂ എന്നും നിരീക്ഷിക്കാൻ ഈ കേസുകളിൽ ചിലതിൽ അഭിജ്ഞാതരായ ജഡ്ജിമാർ കഠിനമായി ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. വകുപ്പ് 202 ലെ ഉപവകുപ്പ് (1) ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെ, പരാതിയുടെ സത്യമോ അസത്യമോ കണ്ടെത്തുക എന്നതാണ് അന്വേഷണത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം എന്നതിൽ സംശയമില്ല, എന്നാൽ അന്വേഷണം നടത്തുന്ന മജിസ്ട്രേറ്റ് അന്വേഷണത്തിൽ തന്റെ മുമ്പാകെ നൽകിയ പ്രസ്താവനകളുടെ ആന്തരിക ഗുണനിലവാരത്തെ പരാമർശിച്ച് മാത്രമേ ഇത് ചെയ്യേണ്ടതുള്ളൂ, ഇത് സ്വാഭാവികമായും പരാതിയെ, പരാതികക്ഷി സത്യപ്രതിജ്ഞ ചെയ്ത പ്രസ്താവനയെക്കുറിച്ചും പരാതികക്ഷിയുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം പരിശോധിച്ച വ്യക്തികൾ തന്റെ മുമ്പാകെ നൽകിയ പ്രസ്താവനകളെക്കുറിച്ചും അർത്ഥമാക്കും."

33. മറുവശത്ത്, പ്രതിയുടെ അഭിഭാഷകൻ പരാതികക്ഷിയുടെ പെരുമാറ്റം എടുത്തുകാണിച്ചു, അത് കാലതാമസത്തിനുള്ള അവരുടെ വിശദീകരണത്തിന് വിരുദ്ധമാണെന്ന് ബോധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അവർ ഒരു ഭീരുവായ വ്യക്തിയും പരിചയസമ്പന്നയായ സാമൂഹിക, രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തകയുമായിരുന്നില്ല. അവർ തുടർച്ചയായി എഫ്ഐആർ ഫയൽ ചെയ്യുന്നുണ്ട്. 2018 ഓഗസ്റ്റ് 31 ന് ഫയൽ ചെയ്ത എഫ്ഐആറിൽ, അതേ സംഘടനയിലെ രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തകനായ ഒരു മൂന്നാം വ്യക്തിക്കെതിരെ ബലാത്സംഗ ആരോപണം ഉന്നയിച്ചിരുന്നു. കഴിഞ്ഞ വർഷം നാല് തവണ തന്നെ കണ്ടതായും ഓരോ തവണയും തന്നെ *"4 മുതൽ 5 മണിക്കൂർ*

വരെ പൂട്ടിയിട്ടതായും കേസ് പിൻവലിക്കാൻ സമ്മർദ്ദം ചെലുത്തിയതായും" 2019 ഡിസംബർ 12 ന് നൽകിയ പരാതിയിൽ അവർ ആരോപിച്ചിരുന്നു. 2019 ഡിസംബർ 12-ലെ ഈ പരാതിയുടെ അന്വേഷണത്തിന് ശേഷം പോലീസ് 2019 ഡിസംബർ 20 നു 2019 ലെ എഫ്.ഐ.ആർ നമ്പർ 131 ഫയൽ ചെയ്തിരുന്നു. 2020 ജൂൺ 16-ലെ ക്ലോഷർ റിപ്പോർട്ടും സമർപ്പിച്ചു. വാസ്തവത്തിൽ, കേസ് അവസാനിപ്പിച്ചു. തുടർന്ന് പരാതികക്ഷി 2020 ഫെബ്രുവരി 6-ന് മറ്റൊരു പരാതി നൽകി, അതിൽ ബലാത്സംഗം നടന്നതായി ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന ആ പ്രത്യേക കേസിനെക്കുറിച്ച് പരാമർശമില്ല. 2020 മാർച്ച് 12 ന് പരാതികക്ഷി നൽകിയ പരാതിയിൽ പോലും ബലാത്സംഗ ആരോപണത്തെക്കുറിച്ച് പരാമർശമില്ല. ബലാത്സംഗ സംഭവവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് 2018 നവംബർ 29 ന് അടുത്ത ദിവസം തന്നെ രാവിലെ 11:00 ന് ബെഹാല (വനിതാ) പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ പരാതി നൽകി പോലീസിൽ പരാതി നൽകിയതായി എതിർ സത്യവാങ്മൂലത്തിൽ പരാതികക്ഷിയുടെ അവകാശവാദം പശ്ചിമ ബംഗാൾ സംസ്ഥാനം നിഷേധിച്ചു. അപ്രകാരം പരാതി ഫയൽ ചെയ്തതായി ഒരു രേഖയുമില്ലെന്ന് ഈ കോടതിയെ അറിയിച്ചു. 2005 ലെ വിവരാവകാശ നിയമപ്രകാരം 2021 ഒക്ടോബർ 4 ന് അപേക്ഷ സമർപ്പിച്ച പ്രതികൾക്ക് 2020 ഒക്ടോബർ 30 നും 2020 നവംബർ 5 നും ഭവാനിപൂർ പോലീസ് സ്റ്റേഷൻ നടത്തിയ പ്രാഥമിക അന്വേഷണങ്ങളുടെ പകർപ്പുകൾ 2021 ഒക്ടോബർ 22 ന് ലഭിച്ചു. നിലവിലെ കേസിൽ, 2018 മുതൽ 2020 വരെ പോലീസിന് നൽകിയ ആശയവിനിമയങ്ങളിൽ 2018 നവംബർ 29 ന് ബലാത്സംഗം നടന്നതായി ഒരു ആരോപണവുമില്ലെന്ന് പ്രാഥമിക അന്വേഷണങ്ങൾ നിഗമനത്തിലെത്തി. പരാതി നൽകാനുള്ള കാലതാമസത്തിന് യുക്തിസഹവും തൃപ്തികരവുമായ കണക്കുകൾ നൽകുന്നതിൽ പരാതികക്ഷി പരാജയപ്പെട്ടതായി റിപ്പോർട്ടിൽ പറയുന്നു. പരാതി നിയമ പ്രക്രിയയുടെ ദുരുപയോഗമാണെന്നും മൂന്നാമത്തെ വ്യക്തിക്കെതിരെ നൽകിയ ബലാത്സംഗ കേസ് കണക്കിലെടുത്ത് പ്രതിയുടെ മേൽ സമ്മർദ്ദം ചെലുത്താനാണ് പരാതി നൽകിയതെന്നും പ്രതി അവകാശപ്പെടുന്നു.

34. അതേസമയം, പരാതികക്ഷി /വിവരദാതാവ് അവർക്ക് പരിചയമുള്ളവരും കൂടെ ജോലി ചെയ്തിരുന്നവരുമായ വ്യക്തികൾക്കെതിരെ. ബലാത്സംഗം, ലൈംഗിക പീഡനം തുടങ്ങിയ

നിരവധി ആരോപണങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്. കാലതാമസത്തിന് അടിസ്ഥാനവും കാരണവും സ്വാധീനവും അധികാരവുമുള്ള ആളുകളായ കുറ്റവാളികൾ എന്ന് പേരുള്ള വ്യക്തികളുടെ കൈകളിൽ നിന്ന് പരാതികക്ഷി /വിവരദാതാവിന് ഭീഷണിയും ഉപദ്രവവും ആണെന്ന് വാദിച്ചു. മൂന്ന് വർഷത്തിൽ കൂടുതൽ തടവ് ശിക്ഷ ലഭിക്കാവുന്ന കുറ്റത്തിന് നിയമത്തിലെ 468-ാം വകുപ്പിൽ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള പരിമിത കാലയളവ് ബാധകമല്ലെന്ന് അവർ വാദിക്കുന്നു. കാലതാമസത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ചോദ്യത്തിൽ, എൽ.ആർ.മേൽവാണി (മേൽപ്പരാമർശം) കേസിലെ ഈ കോടതിയുടെ ഭരണഘടനാ ബെഞ്ച് തീരുമാനത്തെ ആശ്രയിക്കുന്നു. അവരുടെ വിശ്വാസ്യതയെക്കുറിച്ചും സത്യസന്ധതയെക്കുറിച്ചും സംശയമില്ലാത്തപ്പോൾ, പ്രോസിക്യൂഷൻ/ഇരയുടെ സാക്ഷ്യത്തെ മാത്രം ആശ്രയിച്ച് ഈ കോടതി നിരവധി അവസരങ്ങളിൽ ശിക്ഷാവിധി നിലനിർത്തിയിട്ടുണ്ടെന്ന് സമർപ്പിക്കുന്നു. പരാതി നൽകുന്നതിലെ കാലതാമസം സംബന്ധിച്ച ചോദ്യം പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, ബലാത്സംഗം അല്ലെങ്കിൽ ലൈംഗികാതിക്രമം ആരോപിച്ച് ഒരു സ്ത്രീക്ക് മുന്നോട്ട് വന്ന് പ്രസ്താവന നടത്തുന്നത് ബുദ്ധിമുട്ടാണെന്ന വസ്തുത കോടതികൾ നിലനിർത്തണം.

35. ഓരോ ക്രിമിനൽ കേസും സത്യം തേടിയുള്ള അന്വേഷണത്തിന്റെ ഒരു യാത്രയാണ്. ജുഡീഷ്യൽ സംവിധാനത്തിന്റെ തുടക്കം മുതൽ തന്നെ, കണ്ടെത്തൽ, ന്യായീകരണം, സത്യം സ്ഥാപിക്കൽ എന്നിവയാണ് കോടതികളുടെ നിലനിൽപ്പിന് അടിസ്ഥാനമായ പ്രാഥമിക ലക്ഷ്യങ്ങൾ എന്ന് അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നിരുന്നാലും, സത്യത്തിന്റെ ആധിപത്യം നിർവചിക്കുന്നതിനേക്കാൾ ഉറപ്പിക്കാൻ എളുപ്പമാണ്. പരസ്പരവിരുദ്ധമായ വസ്തുതാപരമായ നിലപാടുകൾ കൃത്യമായി പിന്തുണയ്ക്കുകയും സത്യപ്രതിജ്ഞയിൽ സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ പലപ്പോഴും ഈ ദൗത്യം ബുദ്ധിമുട്ടായിത്തീരുന്നു. തെളിവ് കണ്ടെത്തി ഹാജരാക്കാൻ കക്ഷികൾക്ക് ബാധ്യതയുള്ള സംവിധാനങ്ങളിൽ, സത്യം നിർണ്ണയിക്കുന്ന പ്രക്രിയയ്ക്ക് നടപടിക്രമങ്ങളും തെളിവുകളുടെ നിയമങ്ങളും പാലിക്കേണ്ടതുണ്ട്, കൂടാതെ ക്രോഡീകരിച്ച നടപടിക്രമ നിയമമനുസരിച്ച് തെളിവുകളും വസ്തുതകളും സ്ഥാപിക്കുകയും പരിശോധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെ ആരോപണങ്ങളുടെയും എതിർ ആരോപണങ്ങളുടെയും കൃത്യത പരിശോധിക്കുന്നതിനായി ഒരു

അന്വേഷകനായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിൽ വിധികർത്താവിന്റെ പങ്ക് പരിമിതപ്പെടുത്തുന്നു. എന്നിട്ടും വസ്തുതകൾ പുറത്തുകൊണ്ടുവരാൻ എതിരാളികളുടെ ഏറ്റുമുട്ടലാണ് ഏറ്റവും നല്ലതെന്ന് വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നു. നന്നായി രൂപകൽപ്പന ചെയ്ത ഒരു സംവിധാനത്തിൽ, ഔപചാരികമായ നിയമപരമായ സത്യത്തിന്റെ ജുഡീഷ്യൽ കണ്ടെത്തലുകൾ അടിസ്ഥാന സത്യവുമായി പൊരുത്തപ്പെടണം. മത്സരാർത്ഥികൾ ഉന്നയിച്ച വസ്തുതകൾ നിയമം അനുശാസിക്കുന്ന നടപടിക്രമങ്ങൾക്കനുസൃതമായി വിദഗ്ധമായി പരിശോധിക്കുമ്പോൾ ഇത് സംഭവിക്കാം. നിയമത്തിന്റെ ദുരുപയോഗം, സാധ്യമെങ്കിൽ, തുടക്കത്തിലേ, നിയമം അനുശാസിക്കുന്ന നടപടിക്രമങ്ങൾക്കനുസൃതമായി തടയണം. ജസ്റ്റിസ് വി.ആർ. കൃഷ്ണ അയ്യർ, ജസ്രാജ് ഇന്ദർ സിംഗ് വേഴ്സസ് ഹേംരാജ് മുൾട്ടാൻചന്ദ്, (1977) 2 എസ്.സി.സി. 155 ൽ സത്യത്തിനും നീതിക്കും വേണ്ടിയുള്ള അന്വേഷണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള നടപടിക്രമങ്ങൾ ഉചിതമായി സംഗ്രഹിക്കുന്നു:

> "8. എൻട്രികളുടെയും ക്രോസ് എൻട്രികളുടെയും നൂൽക്കെട്ടിൽ അഴിക്കാനാവാത്ത വിധം കുരുങ്ങിയതിൽ നിന്നും ഒരു യഥാർത്ഥ ഇനം തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നത് മുഴുവൻ സത്യത്തിന്റെയും വസ്തുത വലിച്ചു കീറുന്നതായി മാറും. സൂക്ഷ്മമായ അർത്ഥത്തിൽ, സ്വരങ്ങളുടെ ഒരു മുഴുവൻ ശ്രേണിയുടെ മനോഹരമായ സമ്പൂർണ്ണതയാണ് ഹാർമണി, ഒന്നോ രണ്ടോ സ്വരങ്ങൾ സംഗീതപരമായി മുറിച്ച് പ്ലേ ചെയ്താൽ മധുരമായ ശബ്ദങ്ങളുടെ ധാരണം പരസ്പരവിരുദ്ധമായ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമായി മാറുന്നു. സത്യം, പാട്ട് പോലെ, പൂർണ്ണവും പകുതി സത്യവും ബഹളവുമാകാം; നീതി സത്യമാണ്, സൌന്ദര്യമാണ്, അനീതി സുഖപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള തന്ത്രം മുഴുവൻ സത്യത്തിന്റെയും കണ്ടെത്തലും മനുഷ്യബന്ധങ്ങളെ സമന്വയിപ്പിക്കലുമാണ്. നിയമത്തിന്റെ ഏറ്റവും മികച്ച സമയം അമൂർത്തതകളെക്കുറിച്ച് ധ്യാനിക്കുന്നതിലല്ല, മറിച്ച് പൂർണ്ണമായ നീതിയുടെ ഡെലിവറി ഏജന്റ് എന്ന നിലയിലാണ്. നിയമപ്രകാരം നീതിയുടെ വ്യാകരണം ഒറ്റപ്പെട്ട പ്രശ്നങ്ങളുടെ ചെറിയ വ്യവഹാര പരിഹാരമല്ലെന്നും മറിച്ച് സംഘർഷം അതിന്റെ വിശാലമായ പ്രത്യാഘാതങ്ങളിൽ പരിഹരിക്കുകയാണെന്നും സ്വയം ഓർമ്മിപ്പിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയാണ് ഈ വ്യതിചലനത്തെ ന്യായീകരിക്കുന്നത്. "

36. ***ഗോപാൽ ദാസ് സിന്ധിയും മറ്റുള്ളവരും വേഴ്സസ് ആസാം സംസ്ഥാനവും മറ്റൊരാളും, എ. ഐ. ആർ 1961 എസ്. സി 986*** എന്ന കേസിൽ ഒരു സ്വകാര്യ പരാതി ഫയൽ ചെയ്യുമ്പോൾ പോലും, അതിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന വാക്ക് 'എടുക്കാം' എന്നത് ആയതിനാൽ 190-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം മജിസ്ട്രേറ്റ് നടപടിയെടുക്കാൻ ബാധ്യസ്ഥനല്ലെന്നും അത് വ്യക്തമായ കാരണങ്ങളാൽ 'എടുക്കണം' എന്ന് വ്യാഖ്യാനിക്കാൻ പാടില്ലെന്നും ഈ കോടതി വിധിന്യായത്തിലേക്ക് പശ്ചിമ ബംഗാൾ സംസ്ഥാനം ഈ കോടതിയുടെ ശ്രദ്ധ ആകർഷിച്ചു. വകുപ്പ് 156 (3) പ്രകാരം അത്തരം പരാതി അന്വേഷണത്തിനായി പോലീസിന് അയയ്ക്കുന്നതിൽ മജിസ്ട്രേറ്റിന് വിവേചനാധികാരം ഉപയോഗിക്കാം. എന്നിരുന്നാലും, വകുപ്പ് 156 (3) പ്രകാരം മുന്നോട്ട് പോകേണ്ട എന്ന് ഒരു മജിസ്ട്രേറ്റ് തീരുമാനിക്കുമ്പോൾ, വകുപ്പ് 156 (3) അവലംബിക്കുന്നത് ഉചിതമല്ലെന്ന് കണ്ടെത്തിയാൽ അദ്ദേഹത്തിന് പരാതി തള്ളിക്കളയാൻ കഴിയില്ല. വകുപ്പ് 156 പ്രകാരം അന്വേഷിക്കാനുള്ള പോലീസിന്റെ അധികാരം, വകുപ്പ് 156 (3) പ്രകാരം അന്വേഷണത്തിനായി മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ നിർദ്ദേശം, കോഗ്നൈസന്സ് എടുത്തതിനു ശേഷം സമൻസ് അയച്ചതിനു ശേഷമുള്ള വകുപ്പ് 190, വകുപ്പ് 202 എന്നിവ പ്രകാരം അന്വേഷണം, എന്നിവ തമ്മിൽ വേർതിരിക്കുന്ന ***സുരേഷ് ചന്ദ് ജെയിൻ v. മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനവും മറ്റൊരാളും,*** **(2001) 2 എസ്.സി.സി. 628** എന്ന കേസിനെയും പരാമർശിക്കാവുന്നതാണ്. വകുപ്പ് 156 (3) പ്രകാരം ഒരു മജിസ്ട്രേറ്റ് അന്വേഷണത്തിന് ഉത്തരവിടുമ്പോൾ കുറ്റകൃത്യം കോഗ്നൈസൻസ് എടുക്കുന്നതിനു മുൻപ് അദ്ദേഹം അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നു. കോഗ്നൈസൻസ് എടുക്കുകയാണെങ്കിൽ പതിനഞ്ചാം അധ്യായത്തിൽ വിഭാവനം ചെയ്ത നടപടിക്രമം പിന്തുടരേണ്ടതുണ്ട് ***(അഫാഖ് ജഹാൻ (മേൽപ്പരാമർശം)*** കാണുക***)***

മൊണ പൻവാർ വേഴ്സസ് അലഹബാദ് ഹൈക്കോടതി, അതിന്റെ രജിസ്ട്രാർ വഴിയും മറ്റുള്ളവരും (2011) 3 എസ്. സി. സി 496 ലെ തീരുമാനം വളരെ സംക്ഷിപ്തമാണ്. ഒരു പരാതി മജിസ്ട്രേറ്റിന് മുന്നിൽ അവതരിപ്പിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന് രണ്ട് ഐച്ഛികങ്ങളുണ്ട് എന്ന് കോടതി വിധിച്ചു. വകുപ്പ് 156 (3) പ്രകാരം വിഭാവനം ചെയ്ത ഒരു ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കുക എന്നതാണ് ഒന്ന്. രണ്ടാമത്തേത്, സത്യപ്രതിജ്ഞ ചെയ്ത പരാതികക്ഷിയെയും സാക്ഷിയെയും നേരിട്ട്

വിസ്തരിക്കുകയും 202-ാം വകുപ്പ് വ്യവസ്ഥ ചെയ്ത രീതിയിൽ തുടർനടപടികൾ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ്. വകുപ്പ് 156 (3) പ്രകാരമുള്ള ഒരു ഉത്തരവ് വകുപ്പ് 156 (1) പ്രകാരം അന്വേഷണത്തിന്റെ സമഗ്രമായ അധികാരം പ്രയോഗിക്കാൻ പോലീസിന് ഉടൻ നടപ്പാക്കേണ്ടതായ ഒരു ഓർമ്മപ്പെടുത്തലിന്റെയോ അറിയിപ്പിന്റെയോ സ്വഭാവത്തിലാണ്. എന്നിരുന്നാലും, നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 190 പ്രകാരം മജിസ്ട്രേറ്റ് കോഗ്നൈസന്സ് എടുത്തുകഴിഞ്ഞാൽ, പോലീസിന് അന്വേഷണം ആവശ്യപ്പെടാൻ അദ്ദേഹത്തിന് കഴിയില്ല. കോഗ്നൈസന്സ് എടുത്തതിനു ശേഷം മജിസ്ട്രേറ്റിന് എന്തെങ്കിലും അന്വേഷണം വേണമെങ്കിൽ, അത് വകുപ്പ് 202 പ്രകാരം ആയിരിക്കും, അതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം കുറ്റകൃത്യത്തിൽ പ്രതിയായ വ്യക്തിക്കെതിരെ പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ കേസ് ഉണ്ടോ എന്ന് കണ്ടെത്തുകയും കുറ്റാരോപിതനായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന വ്യക്തിയെ ഉപദ്രവിക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ള വ്യാജമോ ഉപദ്രവകരമോ ആയ പരാതിയിൽ നടപടിക്രമങ്ങൾ തടയുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ്. അതിനാൽ, തുടർനടപടികൾക്ക് മതിയായ കാരണമുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്ന് കണ്ടെത്താൻ അത്തരം പരിശോധന നൽകിയിട്ടുണ്ട്.

37. ആരോപണങ്ങളുടെ യോഗ്യതയെക്കുറിച്ചും മജിസ്ട്രേറ്റ് ഏത് നടപടിക്രമം പാലിക്കണം എന്നതിനെക്കുറിച്ചും മജിസ്ട്രേറ്റ് ആദ്യം പരിഗണിക്കുകയും നിയമപ്രകാരം വിവേകപൂർവ്വം തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ട ഒരു വശമായതിനാൽ ചോദ്യം പരിശോധിക്കാൻ ഈ കോടതി ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. കൂടുതൽ സൂക്ഷ്മപരിശോധനയും പരിശോധനയും കൂടാതെ ആരോപണങ്ങളുടെ യോഗ്യതയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള വിധിയും വസ്തുതകൾ അടിസ്ഥാനരഹിതമാണെന്ന് നിർണ്ണയിക്കുന്നതുമാണ് അനുവദനീയമല്ലാത്തതും നിയമത്തിന് വിരുദ്ധവുമായത്. അതിനാൽ, കൂടുതൽ പരിശോധനയ്ക്കായി ഹൈക്കോടതി വിഷയം ജൂഡീഷ്യൽ മജിസ്ട്രേറ്റിന് അയച്ചത് ശരിയായിരുന്നു.

38. കേസ് വീണ്ടും പരിഗണിക്കുന്നതിനായി അയച്ചു കിട്ടിയ മജിസ്ട്രേറ്റ് വകുപ്പ് 156 (3) പ്രകാരം എഫ്ഐആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യാൻ നിർദ്ദേശം നൽകി എന്ന് ഈ കോടതിക്ക് അറിയാൻ

കഴിഞ്ഞു. ഹൈക്കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവും നിർദ്ദേശങ്ങളും അദ്ദേഹം തെറ്റായി വ്യാഖ്യാനിച്ചു. വകുപ്പ് 156 (3) പ്രകാരം നിർദ്ദേശങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കണോ വേണ്ടയോ അതോ വകുപ്പ് 202 പ്രകാരം നടപടിക്രമങ്ങൾ പാലിക്കണോ വേണ്ടയോ എന്ന് മജിസ്ട്രേറ്റ് പരിശോധിക്കുകയും തന്റെ വിവേകപൂർണ്ണമായ ബുദ്ധി പ്രയോഗിക്കുകയും തുടർന്ന് വിവേചനാധികാരം പ്രയോഗിക്കുകയും വേണം. ലളിതകുമാരിയുടെ കേസിൽ (മേൽപ്പരാമർശം) ഈ കോടതി നിശ്ചയിച്ച നിയമത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പോലീസിന് പ്രാഥമിക അന്വേഷണം നടത്താൻ നിർദ്ദേശിക്കാനും അദ്ദേഹത്തിന് കഴിയും.

39. രണ്ടു ഭാഗത്തിന്റെയും കേസിനെ ബാധിക്കുമെന്നതിനാൽ നടത്തിയ ആരോപണങ്ങളിൽ നിന്ന് ഈ കോടതി വിട്ടു നിൽക്കുകയും അതിനെ കുറിച്ച് പ്രസ്താവന നടത്താതെയുമിരിക്കുന്നു. സമൻസ് പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് മജിസ്ട്രേറ്റിന് മുന്നിൽ ഹാജരാകാൻ പ്രതികൾക്ക് അവകാശമില്ല. എന്നിരുന്നാലും, നിയമത്തിലെ 156 (3) വകുപ്പ് പ്രകാരം ഒരു അപേക്ഷ നിരസിച്ച ഉത്തരവിനെ പരാതികക്ഷി ചോദ്യം ചെയ്യുമ്പോൾ, നടപടിക്രമങ്ങളിൽ റിവിഷൻ കോടതിയിൽ ഹാജരാകാൻ നിയമം അവർക്ക് അവകാശം നൽകുന്നു. അതിനാൽ, അപ്പീൽവാദികൾ ഹൈക്കോടതിയിൽ ഹാജരാകുകയും നടപടികളെ ചോദ്യം ചെയ്യുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഹൈക്കോടതിയിലും ഈ കോടതിയിലും അവർ നിരവധി പ്രമാണങ്ങളും രേഖകളും സമർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവർക്ക് ന്യായമായിരിക്കണമെങ്കിൽ, ഹൈക്കോടതിയിലും ഈ കോടതിയിലും സമർപ്പിച്ച രേഖകളുടെയും രേഖകളുടെയും പകർപ്പുകൾ മജിസ്ട്രേറ്റിന് കൈമാറുകയും റെക്കോർഡിൽ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യണം, തുടർന്ന് അദ്ദേഹം വിഷയം പരിശോധിക്കുകയും പരിഗണിക്കുകയും ചെയ്യണം. എന്നിരുന്നാലും, പരാതികക്ഷിക്ക് /വിവരദാതാവിന് മേൽപ്പറഞ്ഞ രേഖകളുടെ സത്യസന്ധതയും ഉള്ളടക്കവും ചോദ്യം ചെയ്യാൻ അവകാശമുണ്ട്.

40. മേൽപറഞ്ഞതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലും മേൽപ്പറഞ്ഞ കാരണങ്ങളാലും വിഷയം മജിസ്ട്രേറ്റിന് തിരികെ കൈമാറുന്ന ഹൈക്കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച അപവദിത വിധിന്യായവും

ഉത്തരവും സ്ഥിരീകരിക്കുമ്പോൾ, ഹൈക്കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായത്തിനും ഉത്തരവിനും അനുസൃതമായി മജിസ്ട്രേറ്റ് പുറപ്പെടുവിച്ച തുടർന്നുള്ള ഉത്തരവ് റദ്ദാക്കുകയും പരിശോധന നടത്താനും മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ ജുഡീഷ്യൽ ബുദ്ധി പ്രയോഗിക്കാനും തുടർന്ന് വകുപ്പ് 156 (3) പ്രകാരം നിർദ്ദേശങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കണമോ വേണ്ടയോ അല്ലെങ്കിൽ വകുപ്പ് 202 പ്രകാരം നടപടിക്രമങ്ങൾ പാലിക്കാൻ കഴിയുമോ എന്ന വിവേചനാധികാരം പ്രയോഗിക്കാനും വിഷയം മജിസ്ട്രേറ്റിന് തിരികെ അയയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ലളിതകുമാരിയുടെ കേസിൽ ഈ കോടതി നിശ്ചയിച്ച നിയമത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പോലീസിന്റെ പ്രാഥമിക അന്വേഷണത്തിന് അദ്ദേഹത്തിന് നിർദ്ദേശം നൽകാനും കഴിയും. ഹൈക്കോടതി മുൻപാകെയും ഈ കോടതി മുൻപാകെയും ഫയൽ ചെയ്ത രേഖകളുടെ പകർപ്പുകൾ മജിസ്ട്രേറ്റ് മുൻപാകെ അയച്ചുനൽകണം. അദ്ദേഹം അതിന്മേൽ പരിശോധിച്ച് വിഷയം പരിഗണിക്കും. ഇവിടെ മുകളിൽ നിരീക്ഷിച്ചതു പോലെ, പരാതികക്ഷി/വിവരദാതാവിന് പ്രസ്തുത രേഖകളുടെ വിശ്വാസ്യത ചോദ്യം ചെയ്യാൻ അർഹതയുണ്ടാവും.

41. മേൽപ്പറഞ്ഞ അനുസരിച്ച് നിലവിലെ അപ്പീലുകൾ തീർപ്പാക്കിയിരിക്കുന്നു.

നിധി ജയിൻ അപ്പീലുകൾ തീർപ്പാക്കി.

(സഹായം: തമന്ന, എൽ.സി.ആർ.എ)